

15th March 1963]

[Sri V. Ramaiah]

sufficient quantity of 'Zineb' which is an active ingredient for the formulation of this pesticide. It is therefore hoped that formulated Dithane 2.78 would be available in sufficient quantity well in advance of its use against 'Late Blight' disease during the next season. The collection of loan arrears has been postponed till 1st July 1963 and the question of extending the postponement for a further period of one year is under consideration. The provision of further short-term loans to the ryots through Co-operative societies is also under consideration. The relief to the ryots by way of remission of land revenue assessment will be insignificant in view of the fact that there are large number of joint-pattadars in each holding. The Government therefore consider that there is no need for remission or postponement of land revenue at present. I may therefore inform the Member that all possible steps have been taken to relieve the distress caused by the attack of 'Late Blight' on potato crops in the Nilgiris district.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1963-64—cont.

DEMAND NO. XXV—WELFARE OF SCHEDULED TRIBES, CASTES AND OTHER BACKWARD CLASSES.

* THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,89,71,800 under Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes ”.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது முன்னுரையாக தங்கள் அனுமதியின் பேரில், சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன நலத் துறையின் மூலம் 1962-63-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களையும், 1963-64-ம் ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டங்களையும் விளக்கி, கனம் அங்கத்தினர்களுக்குப் புத்தக வடிவில் அச்சிட்டு வழங்கப் பட்டிருப்பதனை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது அதில் குறிப்பிட்டிருக்கும் கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு தங்களது மேலான ஆலோசனைகளைக் கூறவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர், கல்வித் துறையில் நாம் அடைந்த முன்னேற்றத்தின் அளவு, சமுதாயத் துறையில் அடையாததற்கான ஒரே காரணம் தீண்டாமை என்னும் பேய்தான். இது ஜாதி இந்துக்களின் மத்தியில் நிலவி வந்த ஒரு மாசு. இந்த மாசினால் போக்குதற்கு இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டு வருகின்ற முயற்சிகளை நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். அதனைக் கனம் அங்கத்தினர்களே நன்கு அறிவார்கள். நாட்டிலே ஜாதிப்பிரிவுகள் இருக்கக் கூடாது. உயர்ந்தவர்-தாழ்ந்தவர் என்கின்ற மனோபாவம் வளரக்கூடாது என்பதற்காக நம்முடைய ஆன்மீகர்கள் நமக்கு நல்ல பல பொன்மொழிகளை எடுத்துச் சொல்லியுள்ளார்கள். அவைகளுள், குறிப்பாக, சிலவற்றை நாம் இங்கே நினைவுகொள்வது பொருத்தமாக அமையும் என நான் கருதுகின்றேன்.

“ பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான் ”

என வள்ளுவர் பெருந்தகையும்,

[திரு. பூ. கக்கன்] [15th March 1963]

“ சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை ”

என தமிழ் மூதாட்டி ஓளவையும்,

“ சாதியிலே, சமய நெறிகளிலே ”

என்று துவங்குகின்ற பாடலின் மூலம் இராமலிங்க அடிகளும்,

“ ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவருமில்லை ஜாதியில்
இழிவுகொண்ட மனிதரென்பர் இந்தியாவில் இல்லையே ”,“ ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா—குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்ல
பாவம் ”,

என்று வரகலி பாரதியும்,

“ நாய் குரங்கு பூனையை நத்தி முத்த மிடுகிறோம்—
நரகமுண்ணும் பன்றியும் நம்மைத் தீண்ட ஒப்புவோம் ”

என்று நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும்,

“ ஒடும் உதிரத்தில் வடிந்து ஒழுக்கும் கண்ணீரில் தேடிப்
பார்த்தாலும் சாதி தெரிவதில்லை ”,என்று கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை அவர்களும் மிகவும் செம்மை
யான முறையில் நமக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

ராமானுஜர், ராஜாராம் மோஹன்ராய் போன்றவர்களும் மிகவும் தீவிரமாகப் பாடுபட்டதை நாம் நன்கு அறிவோம். இருப்பினும் இவர்கள் எல்லோரையும் விட, மக்களின் மனதினை மாற்றக்கூடிய சக்தி ஒருவரிடம் தான் அமைந்திருந்தது. அவர்தான் மாந்தருக்குள் தெய்வம் மகாத்மா காந்தி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்து மதத்தில், குறிப்பாக ஜாதி இந்துக்களின் மனதில் நிலவிவந்த தீண்டாமை என்னும் மாசினைக் களைவதற்கு காந்தி அடிகள் மேற்கொண்ட முறைகள் இன்று மக்களிடையே, குறிப்பாக ஹரிஜனங்களிடையே ஒரு தீவிரத்தையும், ஜாதி இந்துக்களிடையே ஒரு வித மனமாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது என்று சொன்னால் அது சாஸ்ப் பொருந்தும். நாட்டில் இன்று நிலவிவரும் நெருக்கடியான நிலையில், காந்தியடிகள் நமக்குச் செய்த சேவை, அவரது அரிய உபதேசங்கள் எந்த அளவிற்குத் துணை நிற்கின்றன என்பதனை நாம் நன்கு அறிகின்றோம். ஜாதி, மதம், மொழி, எதிலும் வேற்றுமை காணாது இந்திய மக்கள் அனைவரும் ஒரு வழி நின்று இப்புனித பாரதத்தைக் காப்பதற்கு வீறு கொண்டு எழுந்திருக்கின்ற காட்சியை நாம் காணுகின்றோம். அதற்குத் தலையாய காரணம் காந்தியடிகள் நமக்கு வாங்கித் தந்த சுதந்திரமும், அத்தன்மைப்பட்ட ஒரு விதத் தன்மான உணர்ச்சியும் தான். எப்படி நாம் அன்னியனுக்கு அடிமைப் பட்டக்கூடாது என்கின்ற ஒரே விதமான உறுதியில் வாழ்கின்றோமோ, அத்தன்மைப்பட்ட உறுதி நோக்குடன் நம்முள் உயர்ந்தவரென்றும், தாழ்ந்தவரென்றும் இல்லை—நம்முள் ஜாதிப் பிரிவுகள் இல்லை என்கின்ற உறுதிப் பாட்டுடனும் நாம் வாழ வேண்டும்.

இன்னும் சிற்சில குக்கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களை தீண்டப்படாதவர்கள் என்று ஒதுக்கி, அவர்களை ஆலயங்களில் சென்று ஆண்டவனையோ அல்லது அம்மனையோ வழிபடுவதின்னு தடுப்பது, உணவுச் சாலைகளில் சமமாக அமர்ந்து சாப்பிடுவதற்கு மறுப்பது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்பதையும் நாம் கேள்விப்படுகின்றோம். பெரிய, பெரிய நகரங்களிலெல்லாம், ஆலயங்களிலும், உணவுச் சாலைகள் போன்ற பொது இடங்களிலும் ஹரிஜனங்களை எவ்வித வேற்றுமையும் பாராட்டாது இருக்கின்ற நேரத்தில், குக்கிராமங்களில் மட்டும் இத்தீய வழக்கம் இன்னும் செயல் முறையில் நிலவி வருவது மிகவும் வருந்துவதற்குரிய ஒன்றாகும். இப்படிப்பட்ட தீய வழக்கங்களைக் களைவதற்கு இம்மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களாலியன்ற அளவு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன். முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமெனவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

15th March 1963]

[திரு. பூ. கக்கன்]

உயர்வு, தாழ்வு, உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்பன போன்ற வேற்றுமை மனப்பான்மைகளை என்று நாம் விட்டொழிக்கின்றோமோ அன்றுதான் மிகவும் புனிதமான மதம் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்து மதம் தூய்மை மேலும் உயரும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன். இந்து மதத்தின் முன்னாள் பெருமை, இடைக்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட தகாத செய்கைகளினால் சிறிது நலிவுற்றது. நலிவுற்ற இந்து மதத்தினை, மீண்டும் அதனுடைய தொன்மையான சிறப்பினை அது அடைவதற்கு, நாம் வேற்றுமைகளை மறந்து செயல்பட வேண்டும்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் இந்து மதத்தின் சிறப்பினுக்கு அணிகலன்களாக இருக்கக் கூடிய கோவில்கள், மடாலயங்களையும் பற்றி நான் கூற விரும்புகின்றேன். மடாலயங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களும் ஒருவித அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென நான் மிகவும் விரும்புகின்றேன். நான் இப்படிச் சொல்லும்போது, முன்னர் அவர்கள் அப்படி இல்லை என்பது பொருளல்ல.

முடிவாக ஒன்றினைத் தங்கள் மூலம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். மக்கள் தாமாகவே மனமாற்றம் பெற்று, ஒன்றே குலம் என்கின்ற வழியினைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை—அப்படி அவர்களாகவே, மனமாற்றம் பெறுவதில், அந்தக் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரே வழி—சட்டங்கள் மூலமான முறைகளை அரசினர் கையாளுவதுதான். ஆகையால், இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம்—நம்முள் உயர்வு தாழ்வு இல்லை—ஆண்டவன் படைப்பினில் அனைவரும் சமம் என்கின்ற கருத்தினை இம்மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் அனைவரும் அறியும்படிச் செய்ய வேண்டிய தலையாய பொறுப்பு இம்மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களைச் சார்ந்தது என்று கூறி என் முன்னுரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத் திருக்கக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 3,89,71,800 under Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

* திரு. நா. ராஜாங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த மன்றத்தில் கோரப்பட்டுள்ள ஹரிஜன நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது இங்கு எழுந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஹரிஜன நலத்துறை இலாகா என்பது இன்று நேற்று அல்ல, அந்த இலாகாவின் சலுகைகளைப் பெற்று, உத்தியோகம் பெற்று, அதைவிட்டு இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு நான் வரும் காலம் அளவுக்கு—கடந்த 35 ஆண்டு காலமாக இவ்விலாகா இயங்கிவருகிறது. ஆனால் முன்பு இருந்த பெயர் வேறு. அந்தப் பெயர் குறிப்பாக நம் நாடு சுதந்தரம் அடைந்த பிறகு—பதினைந்து ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பே மாறியிருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் லேபர் இலாகா என்ற பெயரிலேயே அது இயங்கி வந்தது. சாதியொழியவேண்டும், சாதியொழிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற இந்தச் சர்க்கார் சாதியின் பெயரை நீசைப் பூட்டிக்கொண்டே இருக்கும் அளவில் ஹரிஜனத் துறை என்ற பெயர் இன்னிலாகாவுக்கு இன்னமும் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். அந்தப் பெயரை வைத்துக்கொண்டிருப்பது உசிதமல்ல என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. நா. ராஜாங்கம்]

[15th March 1963]

காரணம் ஹரிஜன் என்ற பெயர் நமக்கு ஏற்கனவே இருந்த பெயர் அல்ல. இடையே மாறி வழங்கிய பெயராகும். இந்த மன்றத்தில் ஒரு காலத்தில் 1928-ல் ஹரிஜனத் தலைவராக இருந்தவர்களால் தென்னகத்தில் இருந்த தீண்டாதவர்களுக்கு ஆதி திராவிடர் என்றும், ஆந்திரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஆதி ஆந்திரர், என்றும் கருநாடகத்தில் இருந்தவர்களுக்கு ஆதி கருநாடகர் என்றும், அந்தந்த நாட்டையும், அந்தந்த இனத்தையும் குறித்து சட்டபூர்வமாகக் கொண்டுவந்த பெயராகும். அந்தப் பெயர் எப்படியோ மாற்றப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு ஒரே ஒரு காரணம் மகாத்மா காந்தியடிகள் வழங்கிய பெயர் இது என்பதாகத்தான் இருக்க முடியும். இந்தத் தீண்டாதவர்களை கோயில்களில் விட மறுத்தபோது வேதத்தின் அடிப்படையாக எழுந்த நான்கு வருணத்தார்களின் பெயர்களில் இது அடங்காததனால் விடமுடியாது என்று மறுத்தார்கள். சிவனை அடிப்படையாக்கக்கொண்டு எழுந்த வேதங்களின் அடிப்படையாக வந்தவர்களாக இவர்கள் ஆகாவிட்டாலும் அரியின் பிள்ளைகளாக இவர்கள் விளங்குகிறார்கள். ஆகவே இவர்களை கோயில்களில்விட அனுமதிக்கவேண்டும் என்றும் இவர்கள் ஹரிஜனங்கள் என்றும் பெயர் வழங்கினர். எப்படியிருந்தாலும் இம்மீ சொல்லோ, பழி சொல்லோ—ஹரிஜன் என்று சொன்னமாதிரிதான் மக்களுடைய உள்ளத்தில் தாழ்வான நினைப்பே உண்டாகிறது. இன்றைக்கு உலகநாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டே இரண்டு இனங்கள் தான் இருக்கின்றன. ஒன்று ஏழைகளின் இனம், மற்றொன்று பணக்காரர்களின் இனம். அல்லது ஒன்று தொழிலாளர்களின் இனம், முதலாளிகளின் இனம். இந்த அளவில் மற்ற நாடுகளில் இனம் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறபோது சாதியொழிய வேண்டும் என்று சொல்கிற நாம் இன்னமும் ஹரிஜன நலத்துறை என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? முன்போலவே இதை லேபர் இலாகா என்றே வைத்துவிடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எப்படி இருந்தாலும் பின்தங்கிய அந்த சமூகத்தாருக்கு ஒதுக்கப்படுகிற மானியத்தொகை கோடிக்கணக்காக உயர்ந்து வந்திருக்கிறது. அப்படிச் செலவிடுகிற பணம் பொதுமக்கள் கொடுப்பது. அப்படிப் பொதுமக்கள் கொடுக்கிற பணத்தை அந்தச் சமூகத்தாருக்கு நல்ல முறையில் செலவிட வேண்டும் என்பதில் நம்முடைய கடமை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களின் நன்மைக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் முன்பு லேபர் இலாகாவின் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட போது தொடக்கப்பள்ளிகள் நிறைய உருவாக்கப்பட்டன. இப்போது ஹரிஜன நல இலாகா அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை குறைவுதான். தற்போது ஹாஸ்டல்கள் ஓரளவு அதிகப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னாலும் அதன் தரம் உயர்ந்தால்தான் பலன் ஏற்படும்.

ஹரிஜன நல இலாகா என்ன வேலைகளைச் செய்து வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிடும் வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் அது பற்றிக் கொடுத்திருக்கின்ற வேலைத் திட்ட அறிக்கையில், படங்கள் போட்டு விளம்பரமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மாணவர்களுக்குப் படிப்பு வசதி, மாடு வாங்கிக் கொடுத்தல், கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தல், தொடக்கப்பள்ளி அமைத்துக் கொடுத்தல், ஹரிஜனங்களைக் கோயிலுக்குள் அனுமதித்தல், மின்சார வசதி, வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தல், தையல் மிஷின்கள் வாங்கிக் கொடுத்தல் என்ற வகையிலே படங்கள் அட்டையிலே வரையப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் சம்பந்தமான கருவிகள் யார் யாருக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் வசதி உள்ளவர்களுக்குத்தான் அவை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டியவர்களுக்குத்தான் அவற்றைக் கொடுக்கிறார்களே தவிர சாதாரண ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அவை கிடைப்பதில்லை.

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் உழவு மாடுகள் ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலும் நல்ல பலன் அளிக்கவில்லை. மாடு கொடுக்கும் விஷயம்

15th March 1963]

[திரு. நா. ராஜாங்கம்]

ஹரிஜன மக்களுக்குத் தெரிவது கூட இல்லை. மேலும் மாடுகளைத் தாங்களே வாங்கிக் கொள்ளும் தகுதி படைத்தவர்களுக்குத்தான் வெல்போர் இலாகா கொடுக்கும் மாடுகள் தரப்படுகின்றனவே தவிர, மாடு வாங்க வசதி இல்லாதவர்களுக்கு மாடுகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. தற்போது கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக ஹரிஜனங்களுக்கு 1,500 ரூபாய் மானியம் கொடுத்து வருகிறார்கள். மானியத்தை வாங்கிக் கொண்டு பழைய கிணறுகளைப் புதுப்பித்துக் காட்டிவிட்டோ அல்லது கிணறு வெட்டாமலேயே ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். நூற்றுக்கு 25 சதவிகிதம்தான் உண்மையிலேயே கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : “கிணறுகள் வெட்டப் பணம் வாங்கிக் கொண்டு கிணறு வெட்டாமல், ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய கிணறுகளைச் செப்பனீட்டு விட்டு, புதிய கிணறுகள் வெட்டாமல் விட்டு விடுகிறார்கள்” என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது முற்றிலும் உண்மையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்காக 1,500 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றால், முதலில் 500 ரூபாய் கொடுத்து, முதல் கட்ட வேலை முடிந்திருக்கிறதா என்று பார்த்து விட்டு, பிறகு 500 ரூபாய் கொடுத்து, இரண்டாவது கட்ட வேலை முடிந்த பிறகு கடைசியாக 500 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, கிணறு புதிதாக வெட்டப்படுவதில்லை என்பது உண்மையல்ல.

திரு. நா. ராஜாங்கம் : நான் சொல்வதை அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய ஹரிஜன மக்களை அழைத்துக் கேட்டால் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அந்தப் பகுதிகளில் விசாரித்துப் பார்த்தால் புரியும். பொதுப் பணம் விரயமாகக் கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான் நான் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேனே தவிர, நான் கிணறு மானியம் வாங்கிக் கொள்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. அது மாத்திரமல்லாமல், தொழில் செய்ய மெஷின்கள் கொடுப்பதிலும் நிறைந்த குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. நான் அதைப் பற்றிக் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் கேட்போது, “மெஷின்கள் கொடுக்கிறோமே தவிர, பாஜாபில் யாரும்தான் வேலை செய்து வருவதை நான் பார்க்க முடியவில்லை” என்று கூறினார்கள். ஆகவே, இதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைந்து நல்ல முறையில் மெஷின்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்தவர்கள் தொலைவிலே சென்று ஷார்ட் ஹாண்ட், டைப்பைட்டிங் படிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வேறு இடத்தில் போய்ப் படிக்கிறவர்களுக்கு, அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஹாஸ்டல்களில் தங்கிப் படிப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் அமைச்சர் அவர்களுடைய சிபாரிசை அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐந்து ஆண்டுகள், பத்து ஆண்டுகள் செர்வீஸ் ஆனவர்களை, அவர்களுடைய செர்வீஸைப் பொறுத்து ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்றவற்றுக்கு நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. ஆறுமுகம் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய உரையை நான் நிகழ்த்த விரும்புகிறேன். மதிப்புக்குரிய அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கே உரித்தான முறையிலே படித்த வாசகங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது எல்லோருக்குமே மிகுந்த உற்சாகம் உள்ளததிலே ஏற்பட்டது. எனக்கு முன் பேசிய கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் “ஹரிஜன்” ஆக இருப்பதிலே அவருக்கு ஏதோ ஒரு குறை இருப்பது போலவும், “ஆதித் திராவிடன்” என்று சொல்லிக் கொள்வதிலே ஏதோ பெருமை இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆதித் திராவிடர்கள் என்று சொன்னால் அது தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தினரை மட்டுந்தான் குறிக்கும். ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லும்போது, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலே பல இனங்கள், அருந்ததியர்கள், ஆதித்

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

[15th March 1963]

திராவிடர்கள், நரிக் குறவர்கள் எல்லோரும் “ஹரிஜன்” என்ற வார்த்தையிலே அடங்குகிறார்கள். எல்லா வகுப்பாரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து “ஹரிஜன்” என்ற பெயரை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழகத்திலே எத்தனை பட்டாரிகள் இருந்தார்கள்? விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இருந்தார்கள். இப்போது—நான் மிகைப்படுத்திக் கூறவில்லை—ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் பட்டாரிகளாக ஆகியிருக்கிறார்கள். எதனால் வந்தது இந்த முன்னேற்றம்? நாம் ஹரிஜனங்களாக இருக்கும் காரணத்தினால் தான் வந்தது. நமது காங்கிரஸ் மகாசபையானது காந்தியடிகளுடைய எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலே நடைமுறையிலே செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. தேசியத் திட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு முக்கியமோ அந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தின் எங்கோ ஒரு ஓரத்தில் இருக்கக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை மற்றவர்களோடு சரிநிகர் சமமானதாக உயர்த்துவதும் முக்கியமாகும். இந்தப் பிரச்சினையானது மாநிலத்தை மட்டும் பொறுத்த பிரச்சனை அல்ல. எப்படி வடக்கே காஷ்மீரிலிருந்து தெற்கே கன்னியாகுமரி வரை ஒரே நாடாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அதே போன்று இந்த நாட்டிலே வாழக்கூடிய 45 கோடி மக்களும் அண்ணன் தம்பிகளாக, ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறந்தவர்களாகக் கருதப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படவேண்டும்.

(திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் தலைமை.)

10-00
p.m.

மதிப்பிற்குரிய நம் பாரதப் பிரதமர், உலகம் போற்றும் உத்தமர், எல்லா நாடுகளாலும் புகழப்படுகிற நம் நேரு அவர்கள் கூட ஒரு முறை கூறியிருக்கிறார்கள், நம் நாட்டில் தீண்டாமை எல்லோருக்கும் வேதனை அளிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்று இன்று நாட்டில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தை அதிகமாக விரும்பாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனி இலாகா என் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். நான் கூட அதை விரும்பவில்லை. ஜாதிமத பேதம் அல்லாத ஒரு சமுதாயத்தில், எல்லோரும் இந்தியர் என்ற அடிப்படையில் உள்ள நம் நாட்டில் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகத்தினருக்கு என்று தனி இலாகா இருக்கக் கூடாது என்பது என் கருத்தும் கூடத்தான். ஆனால் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு வியாதி வந்து விட்டால் அக்குழந்தையை அதன் பெற்றோர்கள் ஒரு நல்ல பாக்டீரியம் எடுத்துச் சென்று வேண்டிய நல்ல மருந்துகளை எல்லாம் கொடுத்து அந்தக் குழந்தையின் வியாதியைப் தீர்த்து மற்றக் குழந்தைகளைப் போல் ஆக்குவது போன்று இன்று சமுதாயத்தில் இருக்கிற இந்த பிற்பட்ட ஹரிஜனங்களின் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படவேண்டும். இன்று இந்த நாட்டில் 45 கோடி மக்களில் 35 கோடி மக்கள் ஹரிஜனங்களாகவும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். எப்படி நாம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நல்ல முறையில் அவற்றை நிறைவேற்ற நினைக்கிறோமோ, எப்படி நாம் நம் நாட்டைப் பாதுகாக்க திட்டமிடுகிறோமோ அதேபோல் இந்த ஹரிஜனங்களின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கஷ்டங்களைத் தீர்க்காவிடில், அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்காவிடில் இந்த நாடு முன்னுக்கு வந்த நாடாக எப்படி கருத முடியும்? ஹரிஜன நல இலாகா என்று தனி இலாகா இருப்பது தவறு என்று யாராவது நினைத்தால் அவர்களுக்காக என் இவ்வளவு பணம் செலவழிக்க வேண்டுமென்று யாராவது கருதினால் அவர்கள் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஹரிஜன இலாகா மூலம் எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்யப்படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக் கலெக்டராக வரவேண்டும், அமைச்சராக வரவேண்டும், எம்.எல்.ஏ. ஆக வரவேண்டும் என்று நினைக்கும் அளவில் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் பிற சமுதாயத்தினருக்கு சமமாக நாமும் வரவேண்டும் என்று நினைப்பதினால் தான். அதற்காகத்தான் ஒத்தாசை செய்யப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்று மில்லை. எந்த நான் வரையில் ஹரிஜனங்களாக இருக்க விரும்புகிறோம் என்றால் பொருளாதாரத் துறையில், கல்வித்துறையில், பிற துறைகளில் பிற வகுப்பினர்களோடு சரி சமமாக வருகிற வரையில்தான். இப்போது

15th March 1963]

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் அல்லது படித்தவர்களானாலும், ஹரிஜனங்களுக்குள்ள சலுகைகளை பெற முன் வருகிறார்களே அல்லாது தங்களை ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதை அவர்கள் மறைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது (மணியடிக்கப்பட்டது.) சர்வீஸ் கமிஷனில் ஹரிஜனங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சில மாதங்களில் ஒரு இடம் காலியாகப்போகிறது, அதில் யாரைப் போடுவது என்ற யோசனையை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று. அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் எங்கள் முன்னேற்றத்தில் கண்ணும்கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அத்தகைய நல்லவர்களிடம் கேட்கிறேன், நீங்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கிற காலத்தில் எங்களுக்கு இந்தப் பதவியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆந்திராவில் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் சர்வீஸ் கமிஷனில் அங்கத்தினராக இருக்கிறார். மைசூரில் அப்படி ஒரு அங்கத்தினர் இருப்பது மட்டுமல்ல அவரே சேர்மனாகவும் இருக்கிறார். ஹரிஜன சமுதாயத்தில் இப்போது படித்த பல அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது நான் சொல்லி உங்களுக்கு தெரிய வேண்டிய தில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது.) பின்னர் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்றவைகளில், நான்-ரெவன்யூ கோட்டா, ரெவன்யூ கோட்டாக்களில் அதிகப்படியான ஹரிஜனங்களுக்கு பெரிய உத்தியோகங்கள் அளிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் பல உத்தியோகங்களுக்கு வந்து விட்டார்கள். வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களாகவும், மாகாண கவர்னர்களாகவும் இன்னும் ஹரிஜனங்கள் நியமிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. . . . (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கை மீது நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 14 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம் அரசு ஹரிஜன மக்களை சமூகத் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு ஒரு தனி இலாகாவை ஆரம்பித்து பல காரியங்களை நாம் செய்து கொண்டு வருகிறோம். ஹரிஜனங்களை சமூகம் அல்லது மற்ற துறைகளில் முன்னேற்றுவதில் வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் உயர்ந்தால் அல்லாது அவர்கள் வேறு துறைகளில் முன்னேற்றம் காண்பது அரிது. இன்றைய தினம் ஹரிஜனங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு சகல சுதந்திரத்தை வழங்கியும் அவர்கள் சுய உரிமையை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இன்று அவர்கள் குடியிருந்து வரும் இடங்களை அரசாங்கம் அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னாலும் அந்த நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இன்று ஹரிஜனங்கள் யார் மனைகளில் குடியிருக்கிறார்களோ அவர்களிடம் தங்கள் சுயஉரிமைகளை அடகு வைக்கும் அளவில் இன்றைய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த மக்கள் யார் மனைகளில் குடியிருந்தாலும் அதை அரசாங்கம் அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் மனைகளில் அவர்கள் குடியிருந்தால் அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாது. பல இலாகாக்கள் அந்த இடங்கள் தங்களுக்கு தேவை என்று அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். அம்மாதிரி நடவடிக்கைகள் மூலம் இம்மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பல இலாகாக்கள் இம்மாதிரி வெளியேற்றும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். ஆகவே அதை தடை செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கோவில், தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு சொந்தமான மனைகளில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இம்மக்களை வெளியேற்ற சிலல் கோட்களுக்கு என்று உத்தரவு வாங்கி விடுகிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் இந்த ஏழை மக்கள் வெளியேற்றப்படும் அபாயகரமான நிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது. அரசாங்க செலவில் மனைகள் வாங்கி ஜாரி செய்யப்படுகிறது.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[15th March 1963]

பல இடங்களில் வாங்கிய மனைகள் சும்மாக் கிடைக்கிறது. நஞ்சை நிலங்களை வாங்கிக் கொடுத்தால் அது பள்ளமாக இருப்பதால் அந்த இடத்தை தூர்த்து அதன் மேல் வீடு கட்ட அவர்களுக்கு வசதி இல்லாமல் மனைகள் அப்படியே கிடக்கின்றன. ஆகவே அந்த மனைகளைத் தூர்த்து, தாங்கள் இருந்து வரும் குடிசைகளை பிரித்துப்போய் அங்கு புதிதாக அமைத்துக் கொள்ள அரசாங்கம் நிதி உதவி அளித்தால் அந்த மனைகளில் வீடு கட்டிக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். மின் வசதியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேஜர் பஞ்சாயத்து ஏரியாவாக இருந்தாலும் கிராமப் புறங்களாக இருந்தாலும் தெருக்களுக்கு விளக்குகள் போடுகிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜன சேரிகளில் போடுவதில்லை. ஏன் என்று கேட்டால், வீடுகளுக்கு மின்சாரம் எடுத்துக் கொண்டால்தான் அங்கும் மின் விஸ்தரிப்பு செய்து கொடுக்கமுடியும், அப்படி வீடுகளுக்கு மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் தெருக்களுக்கு, தெரு விளக்குகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே இதற்கு வேண்டிய கட்டணத்தை ஹரிஜன நல இலாகாவிலிருந்து கட்டியாவது ஹரிஜன மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சுதந்திர நாட்டில் சில சேரிகளுடைய பெயர்கள் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சக்கிலியப்பட்டி, பறையப்பட்டி, பறைச் சேரி, பள்ளச்சேரி என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தப் பெயர்களையெல்லாம் மாற்றி, நமது தேசியத் தலைவர்களுடைய பெயர்களை வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய மக்களில் பெரும் பகுதி ஹரிஜனங்கள்தான். அந்த மக்களில் இன்றைய தினம் பெரும் பகுதியானவர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த கூலி பெற்று அவர்கள் குடும்பம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில தினங்களுக்கு முன் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது வருஷத்துக்கு 360 ரூபாய் தான் வருமானம் வருகிறது என்று கூறினார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : 373 ரூபாய்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : 400 ரூபாய்க்கு உட்பட்டு வருமானம் வருகிறது. 400 ரூபாய் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படி குடும்பம் செய்ய முடியும் என்று யோசித்தாகவேண்டும். ஆகவே விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கக் கூடிய அவர்களை விவசாயத் தொழிலில் நல்ல நிலையை அடைய செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அவர்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பொருத்த வரையில், வேறு தொழிலைச் செய்ய அவர்களால் முடியாது. விவசாயம் தெரிந்த காரணத்தினால், அதையே பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், இன்றைய தினம் அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதன் மூலமாக உபரியாக நிலம் கிடைக்கக் கூடுமானால், முன் சலுகை அளித்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில் நிலங்களுக்கெல்லாம் வரம்பு கட்டியிருக்கிறார்கள். மொத்தக் குத்தகைதாரர்களுக்கு வரம்பு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வரம்பு கட்டப்பட்டு இருக்கிற உபரி நிலங்களை, கூட்டுறவு சாகுபடியாளர் சங்கம் அமைத்து, அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்வார்கள். தங்கள் குடும்பத்தை நடத்த வேண்டிய வருமானம் உயரும். அந்த முறையில் அவர்கள் பொருளாதாரம் உயர்ந்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குப் போதுமான வசதியாக இருக்க முடியும்.

அதே போல, உழவு மாட்டு மான்யம் வழங்கப்படுகிறது. அப்படி மான்யம் வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது 100 பேர்கள் மனுக்கள் எழுதினால், ஒரே ஒருவருக்குத் தான் கிடைக்கிறது. சீட்டுக் குலுக்கிப்

15th March 1963] [திரு. ஆ. கு. சப்பையா]

போடும் முறை இருக்கிறதே அதை மாற்றி வேறு வழியில் சகல பேர்களுக்கும் மாடு கொடுக்கக் கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்வி விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கிரிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்தவர்களென்றால் கல்விச் சலுகைகளோ, மற்ற சலுகைகளோ மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கும் அம்மாதிரி சலுகைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும்.

* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன நல இலாகா மான்யத்தின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிற்பட்ட சமூகத்தாருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் இந்த இலாகா சலுகை அளிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அதற்கு ஏராளமான பணமும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் முற்பட்ட சமூகத்தவர்கள் சிலர் அந்தச் சலுகைகளைப் பெற்று வருகிறார்கள். முற்பட்ட சமூகத்தவர்கள் தங்களுடைய சமூகப் பெயர்களை மாற்றி இந்த வாய்ப்பை அடைவதற்கு லாயக்காக அவர்களுடைய சமூகப் பெயர்கள் இந்தப் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, நாடார்கள் முற்பட்ட சமூகத்தினர்கள். சாணர்கள் என்று போட்டால் அவர்களும் சலுகை அடையக் கூடிய நிலை இருப்பதால் பல பேர்கள் சாணர்கள் என்று போட்டுக் கொண்டு சலுகையை அடைகிறார்கள். அந்த ஒரு சமூகம் மட்டும் அல்ல. இன்னும் மற்றும் பல முற்பட்ட சமூகங்களும் இந்தச் சலுகையை அடைந்து வருகிறார்கள். அதிலும் சாணர்கள் சமூகத்தை மட்டும் மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பினர் என்ற பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். முக்குலத்தோர் சமூகம் ரொம்பவும் பழங்காலம் தொட்டு மிகவும் பின் தங்கிய சமூகத்தவர் பட்டியலில் இருந்தது இப்போது எடுபட்டிருக்கிறது. அதற்கு நேர் மாறாக, நாடார்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட சமூகத்தவர் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பல சமூகங்கள் இந்த ஹரிஜன நல இலாகா கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளின் பயனை அடைகின்றன. முக்குலத்தோரைச் சேர்ந்தவர்கள் மிக மிகப் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பொருளாதாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மிக மிகப் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். முக்குலத்தோர் மட்டுமல்ல, இன்னும் மற்றும் சில ஜாதியினரும் இது போன்று மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் மிகவும் பிற்பட்டவர்கள் லிஸ்ட்டில் சேர்க்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. முற்பட்ட சமூகம், மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பு லிஸ்ட்டிலும், மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர், சாதாரண பிற்பட்ட வகுப்பினர் லிஸ்ட்டிலும் இருப்பதால் மிகவும் பிற்பட்ட சமூகம் நல்ல நிலைமையை அடைவது தடைபடக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, முக்குலத்தோர்களையும், இன்னும் சில ரொம்ப ஏழ்மையாக இருக்கக் கூடிய ஜாதியினரையும் மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பினர் லிஸ்ட்டில் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹாஸ்டல்களில் முக்குலத்தோருக்கு அதிகச் சலுகை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இப்போது இருக்கிற பர்செண்டேஜை அதிகமாக உயர்த்தி அவர்களுக்கு நிறைய இடம் கிடைக்கும் நிலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹாஸ்டல்கள் கமிட்டிகளில் பெரும் பகுதி காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஹாஸ்டல் கமிட்டிகளில் பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் மெம்பர்களாக இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிகவும் பின் தங்கியவர்களுக்கும், பின் தங்கியவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பதிலே அவர்கள் 10 சதவிகிதம் கட்டவேண்டிய நிலை இருப்பதால் அதைக் கட்ட முடியாமல் மின்சாரம் கிடைப்பது தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஹரிஜன நல இலாகா

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [15th March 1963]

மான்யத்திலிருந்தாவது பின் தங்கியவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் மின்சாரச் சலுகைக் கட்டணத்தைக் கொடுத்து மின்சார சப்ளை விரைவிலே கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற வருஷத்தில் இந்த மான்யத்தின் மீது பேசும்போது சொன்னேன், திருவாடானை தாலுகாவிலே ஹாஸ்டல்கள் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று. கனம் மந்திரி அவர்களிடமும் கூறினேன். அதை கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே மீண்டும் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். திருவாடானை தாலுகாவில் ஆஸ்டல்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த தற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பொன்னையா : கனம் தலைவி அவர்களே, ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றமே நாட்டின் முன்னேற்றம். ஹரிஜனங்கள் கடவுளின் பிள்ளைகள் என்று உலகத்திற்கு காட்டினர் காந்தியடிகள். ஹரிஜன் என்ற பெயரே இந்த நாட்டில் ஒழிய வேண்டும், ஒரு ஹரிஜனப் பெண் ஜாதிபதியாக வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்கள் காந்தியடிகள். கடவுள் இருக்கும் இடத்தை எப்படி புனிதமாகக் கருதுகிறோமோ அதுபோல் ஹரிஜனங்கள் வாழும் இடத்தைப் புனிதமாகக் கருதாமல் போனாலும், அதை சுத்தமாகவாவது, மக்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற இடமாவது இருக்கும்படிச் செய்வது சர்க்காரின் கடமை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஹரிஜனங்களின் துயரை தீர்க்கவேண்டுமென்றால், ஹரிஜன் என்ற பெயரையே மாற்றவேண்டும், சேரி ஒழிய வேண்டும். சேரி ஒழிந்தால் தான் அந்த மாசு மறையும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 168 லட்சத்தில், ரூ. 48 லட்சம் செலவழிக்கப்படாமல் நின்றுபோய்விட்டது. திருச்சி, சேலம், மதுரை போன்ற இடங்களில் சேரி ஒழிப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 20 லட்சமும் செலவழிக்கப்படவில்லை. ஆகையினால் சேரி ஒழிப்பை அவசியம் கண்காணித்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

சென்னை ராஜ்ய வீடு கட்டும் சங்கம் சமீபத்தில் வாழைப்புச் சேரியிலும், நடைபாதை வாசிகளுக்கு பெரம்பூரிலும் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு திட்டம் போட்டிருப்பது பற்றி எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேரி ஒழிப்புக்காக சுமார் 3 கோடி ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறோம். நல்ல முறையில் செயல்பட்டு சேரிகளை ஒழிக்கப் பாடுபடுவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் டிபார்ட்மெண்டாரையும் மனமாற வேண்டிக் கொள்கிறேன். நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு ஹரிஜனங்களின் வாழ்க்கை உயரவேண்டும் என்று ஏராளமாக சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் திட்டத்தில் ஏறக்குறைய ரூ. 5½ கோடியும், இரண்டாவது திட்டத்தில் ஏறக்குறைய ரூ. 12½ கோடியும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏறக்குறைய ரூ. 20 கோடியும் ஹரிஜனங்கள் அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி திட்டத்திற்குத் திட்டம் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருப்பது ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் சர்க்கார் அதிகமாக கவனம் செலுத்திவருவதற்கு அறிகுறியாகும். 1950-51-ல் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சுமார் 69 லட்சமாகும். ஆனால், 1963-64-ம் வருஷத்தில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 3 கோடி 90 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்திற்கு ஏறக்குறைய ரூ. 127 கோடி வருமானம் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் ரூ. 3 கோடி 90 லட்சமானது சமுத்திரத்தில் பெருங்காயம் கரைத்தது மாதிரி தான். இவ்வளவு பெரிய சமுதாயத்தை முன்னேற்றுவதற்கு, எதை எடுத்தாலும் கீழ் நிலையில் இருக்கிற சமுதாயத்தை முன்னேற்றுவதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் மான்யம் அதிகமாக ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

கல்வி விஷயத்தில் டிபார்ட்மெண்டார் மிகவும் அக்கரை காட்டி வருகிறார்கள். உபகாரச் சம்பளம், ஹாஸ்டல் வைத்து நடத்துவது, பள்ளிகள் நடத்துவது, மதிய உணவு கொடுப்பது, புத்தகம், ஸ்லேட் முதலியவைகள்

15th March 1963] [திரு. கே. பொன்னையா]

வாங்கிக் கொடுப்பது ஆகிய சலுகைகளை அளித்து மக்களை படிக்க வைக்கிறார்கள். இந்தத் தரப்பிலிருந்து எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஆறுமுகம் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறினார்கள். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இந்த நாட்டில் எத்தனை ஹரிஜனங்கள் முன்னேறியிருக்கிறார்கள், எத்தனை பேர்கள் பட்டதாரிகளாக ஆகியிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அதைப் பற்றி நான் மீண்டும் சொல்லவேண்டியதில்லை.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் ஆதிவாசிகள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவிலும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலும் மருத்துவ வசதிக்காக மொபைல் வான் இயங்கிவருகிறது. அதேபோல கோவை ஜில்லாவிலும் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாப்ஸ்லிப், யானைமலை, தானவாடி மலைப்பிரதேசங்களில் போக்குவரத்து வசதி இல்லை. ஆகையால் அந்தப் பகுதிகளில் மொபைல் மருத்துவ வான் இயங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆதிவாசிகள் அதிகமாகப் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் வேலை செய்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில் கொடுக்கக்கூடிய கூலி மிக மிகக் குறைவு. அவசியம் இந்தக் கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மருந்து, துணிமணி போன்ற வசதிகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் மனரூபிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வால்பாறையில் பெண்கள் ஹாஸ்டல் ஆரம்பித்து 2 வருஷங்கள் ஆகிறது. பெண்கள் ஹாஸ்டலுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு பணம் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால், இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. பெண்கள் ஹாஸ்டல் அவசியம் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்): “கனம் அங்கத்தினருக்கு அளித்த நேரம் முடிந்து விட்டது.”

* **திரு. ஆர். ரங்கசாமி:** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இது வரையில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மான்யங்களில் பேசியதைக் காட்டிலும், இந்த மான்யத்தின் மீது பேசுவது பற்றி நான் மிகவும் பெருமை அடைகிறேன். சந்தோஷப்படுகிறேன். இதற்காக ஒரு தனி இலாகா வைத்து ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை செய்யக்கூடிய முறையிலே இன்று அரசாங்கம் செயல்பட்டுவருகிறது. ஆனால், எதற்காக, எந்தப் பெயரால் ஏற்படுத்தப் பட்டதோ, அதோடுகூட இன்னும் சில மக்களுக்கும் சேர்த்து, ஜாதிகளுக்கும் சேர்த்து சலுகை அளிக்கக்கூடிய முறையிலே இந்த இலாகா இப்பொழுது நடைபெறுகிறது. சிறப்பாக இந்தப் பெயரிலே வாழக்கூடிய சமூகத்தினருக்கு மட்டுமே இந்த இலாகா தனிப்பட்ட முறையிலே சேவை செய்தால் மிக்க நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

தீண்டாமையைப் பற்றி பிரசாரம் செய்வதற்கு தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தீண்டாமை என்ற சொல்லை நாம் இன்னும் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அநேகமாக அது ஓரளவுக்கு ஒழிக்கப் பட்ட சொல்லாக இருந்தாலும், இன்னும் சில இடங்களில் விடாப்பிடியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது கண்டு வருத்தப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். நகரங்களிலே அநேகமாக தீண்டாமை ஒழிந்துவிட்டது. ஆனால், கிராமப் புறங்களில் இன்னும் ஒரு சிலர், சொல்லப் போனால் காங்கிரஸ்காரர்களில் ஒரு சிலர் கூட, இதை இன்னும் விடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்துத்தான் நாம் மிக வேதனைப்பட வேண்டிய ஒரு நிலையில் இருக்கிறோம். ஆன்றோர்கள் “ஆடை இல்லாத மனிதன் அரை மனிதன்” என்று சொல்லுவார்கள். ஆங்கிலத்தில் “Dress only makes a man” என்று சொல்லுவார்கள். அவர்களுடைய உடையை வைத்துத்தான் அவர்களுக்கு கம்பீரமும், மனோ தைரியமும், தோற்றமும் உண்டாகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அந்த முறையில் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு, ஹரிஜனங்கள் இன்று இருக்கக்

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[15th March 1963]

கூடிய நிலைமையில் நல்ல மனிதர்களாகவும், மற்றவர்களோடு நெருங்கிப் பழக்கக்கூடிய முறையிலும் அவர்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு, அவர்களுடைய ஆடைகளை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து, ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மிக நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

தீண்டாமை யை ஒழிக்கும் கிராமங்களுக்கு பரிசு அளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. பரிசு அளிக்கக்கூடிய சமயத்தில், எந்த கிராமத்தில் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எல்லா சமூகத்தினரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கேணியில் தண்ணீர் இறைக்கின்றார்களோ, எந்தக் கிராமத்தில் ஆலயங்களில் ஹரிஜனங்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்களோ அந்தக் கிராமத்திற்கு தீண்டாமையை ஒழித்து எல்லா மக்களும் சமமாக வாழக்கூடிய கிராமத்திற்கு பரிசு அளிப்பது மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு கூட, ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்றால், ஒன்று பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற வேண்டும், அல்லது கல்வித் துறையிலே முன்னேறவேண்டும். நமது அரசாங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கல்வித் துறையிலே முன்னேறக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அந்த முறையில் ஒரு ஹரிஜன் குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கெல்லாம் அடுத்த 15 ஆண்டுகள் வரையிலாவது குறைந்தபட்ச கல்வி புகட்டி, நல்ல வழிகளில் அவர்களை சீர்திருத்தம் செய்து, அவர்களுக்கு உத்தியோகமும் வாங்கிக்கொடுத்து அந்தக் குடும்பத்தையே சீர்திருத்தம் செய்யக்கூடிய முறையிலே காரியங்கள் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் ஒரு சில இடங்களில் கோ-ஆப்ட் செய்த மெம்பர்களாகப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும், அநேக இடங்களில் அந்த மாதிரி நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரிந்தது தான். சாதாரணமாக கிராமங்களில் இருக்கிற கூட்டுறவு சங்கங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஹரிஜனங்கள் மெம்பர்களாக வருவதற்கு வழி இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதோடு சிறிய கோவில்களில் எல்லாம் ஹரிஜனங்களை டிரஸ்டிகளாகப் போட்டிருப்பதாகத் தெரியவரவில்லை. பெரிய கோவில்களில் தான் ஹரிஜனங்களை டிரஸ்டிகளாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணக் கோவில்களில் ஹரிஜனங்களை டிரஸ்டிகளாகப் போட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : டிரஸ்டிகள் போடுவதென்றால் ஒரு கோவிலுக்கு எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது என்று பார்த்து, அதை பராமரிப்பதற்காகப் போடுகிறோம். சிறிய கோவில்களில் டிரஸ்டியாகப் போடுவதற்கான ஏற்பாட்டில்லை. சொத்துள்ள கோவில்களிலெல்லாம் போட்டிருக்கிறோம்.

10-30 p.m. திரு. ஆர். ரெங்கசாமி : கோவில்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் பொதுமக்களோடு பழகுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். அங்குள்ள மக்களும் ஹரிஜனங்களை சரிசமமான நிலையில் கருதுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். சிறிய கோவில்களில் ஹரிஜனங்களைப் போட்டால், கிராமங்களில் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

மேலும், விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்காக ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள் வழங்குகிறார்கள். நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள் வழங்குவதைக்காட்டிலும், மாட்டிற்கு பதிலாக ஆடுகளை வழங்கி, நிலம் இல்லாத ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இதை யோசிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், சில பகுதிகளிலே அங்குள்ள ஓரிருவருக்கு மாட்டும் மாடுகள் வழங்குவதினால் மற்ற மக்கள் பொருமைப்பட்ட கூடிய நிலையிலும், சர்க்காரைப்பற்றி குறை கூறுகின்ற நிலையிலும் இருக்கிறது. ஆகவே, ஆடுகள் வாங்கிக் கொடுத்தால் எல்லோரும் பயனடைவார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

15th March 1963] [திரு. ஆர். ரெங்கசாமி]

அடுத்தப்படியாக, ஹரிஜன கிருஸ்தவர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆரோக்கியசாமி ஆறுமுகமாகவும், ஆறுமுகம் ஆரோக்கியசாமியாகவும், சில சலுகைகளுக்காக இவ்வாறு ஹரிஜனங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றப்பட்டு இப்பொழுது கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்திலே மெம்பர் பதவிக்குக்கூட ஜாதி ஹிந்து ஹரிஜன் கிடைக்காத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஹரிஜனும் இரண்டு பெயர்கள் வைத்தெண்ணப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு அளித்து அவர்களை முன்னேற்றும் அடையச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. சோ. ஆறுமுகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைய தினம் இந்த மானியக் கோரிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் தந்த விளக்கங்கள் அத்தனையும் மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகவும், வரவேற்கத்தக்க வகையிலும் இருந்தன. ஆகவே, எல்லோருக்கும் திருப்தி அளிக்குமென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில், இருக்கின்ற சில குறைபாடுகள், சில ஊழல்களை, என்பதோன்று எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எடுத்தச் சொல்லுவதை, வேண்டுமென்றே சர்க்கார் மீது பழி சுமத்துவதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணமாகும். இன்றைய தினம் ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள் வாங்குவதற்காக ரூ. 500 கொடுக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கிற ரூபாய் 400-ம் அந்த ஹரிஜன விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். லஞ்ச ஊழல் எங்கே இருக்கிறது என்றால் இந்த ஹரிஜன நல இலாகாவிலேதான் அதிகமாக தலைகாட்டுகிறது என்பதை நான் திட்டவாடமாகச் சொல்ல முடியும். ஹரிஜன நல இலாகா விலிருந்து உதவி பெறுகிறவர்கள் மிகவும் ஏழைகள். கிராம முனிசிப் பையோ பஞ்சாயத்துத் தலைவரையோ, தாசில்தாரையோ பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் தகுதியில்லாதவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையில்தான் இடையிலே இருக்கிற சிலர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம், “உனக்கு இதைச் செய்கிறேன், அதைச் செய்கிறேன்” என்று சொல்லி, வேண்டாத காரியங்களில் அவர்களை ஈடுபடச் செய்து, ரூபாய் 400 பெறுவதற்கு குறைந்த பட்சம் ரூபாய் 150 செலவு செய்கின்ற பணிகளில் இறங்குகிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடிக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைப் போக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், விண்ணப்பங்களை நேரடியாக தாசில்தாருக்கோ அல்லது வெல்ஸ்பேர் ஆபீஸருக்கோ அனுப்பித்து, குறிப்பிட்ட ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக அவர்களுக்கு மாடு வாங்குவதற்கு பணம் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது மாதக் கணக்கில் நீடித்து விட்டு வரவில்லையே என்று ஏழை விவசாயி கவலைப்பட்டு, அதற்காக பணம் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி கட்டிக் கொடுக்கிற வீடுகள் ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு காண்டிராக்ட் கொடுப்பதன் மூலம், அவர்கள் ஏராளமான லாபம் பெற வேண்டுமென்று நினைத்து, சர்க்கார் பணத்தை சிக்கனமாக செலவு செய்து, அந்தக் கட்டிடம் சீக்கிரத்திலேயே அழிந்து விடுகிற நிலைமை ஏற்படுவதற்கு. ஆகவே, கட்டடம் கட்டுவதற்கும், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், கூட்டுறவு முறையில் வேலை செய்வதற்கு முன் கூட்டியே அவர்களுக்கு பணத்தை கொடுத்துவிட்டால் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் நீங்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [15th March 1963]

இப்பொழுது சலவைத் தொழிலாளிகளுக்கும், முடித் திருத்துவோருக்கும் சர்க்கார் சில சலுகைகளைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஒரு சலவைத் தொழிலாளிக்கு ரூபாய் 53 கொடுக்கிறார்கள், இந்த ரூபாய் 53-ஐ வைத்துக்கொண்டு அவன் என்ன தொழிலை நடத்த முடியும். இப்பேற்பட்ட பிற்பட்டவர்கள் ஏமாற்றப்படுவதாகத்தான் நான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியாவது, கொடுக்கின்ற பணத்தை விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளும் எல்லோருக்கும் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒரு சிலருக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்திலே 100 பேருக்குத் தான் கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கிற தொகையை மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டும். ஜம்பது அல்லது 53 ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னால் அது வெறும் கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், முடி திருத்துவோருக்கும் குறைந்தது ரூபாய் 100 அல்லது 200, எப்படி மாடுகள் வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுக்கிறோமோ, அதுபோல் அவர்களுக்கு மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. டி. மணவாளன் : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை வர வேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற வருடத்தைப் போலவே இந்த வருடத்திலும் மாணவர்களுக்கு அதிகமாக ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பதற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், ஹரிஜன மாணவர்கள் நல்ல பலனை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களும், ஹரிஜன இலாகா டைரக்டர் அவர்களும், மற்றவர்களும் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை நல்ல முறையில் வகித்து மாணவர்களுக்கு குறித்த காலத்திலே ஸ்காலர்ஷிப்பு வழங்குவதை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மாவட்ட வாரியாக தொழில்கருவிகள் வழங்குவதிலும், மாடுகள் வாங்குவதற்கும், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் மானியங்கள் வழங்குவதிலே நேர்மையான முறையில் கமிட்டிகள் அமைத்து வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குடியிருப்பு மனைகள் வழங்குவதிலும் இந்த வருடத்திற்குக் கூடுதலாக பல லட்சக்கணக்கான பணத்தை ஒதுக்கியிருப்பதற்கு நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் வழங்கி வருகிறார்கள். அப்படி வழங்குவதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது சம்பந்தமாக என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகளை வழங்கும்போதெல்லாம் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பல இடஞ்சல்களைக் கொடுக்கிறார்கள் எங்கள் மாவட்டத்திலும் அப்படியேதான் செய்து வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்தில் அப்பதுலாபுரம் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. சமீபத்தில் அங்கே அரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு என்று நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதற்கு பெடிஷன் வந்தவுடன் அரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசரும் மற்றவர்களும் அங்கு சென்று அந்நிலத்தை அரிஜனங்களுக்கு வழங்குவதைப்பற்றி விசாரணை செய்து விட்டு வந்த பிறகு அந்த நிலம் அங்குள்ள கோயிலுக்கு அருகாமையில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அங்கே இருக்கக்கூடிய மற்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அரிஜனங்களைத்தாக்கி அக்கிரமமாக கலகம் செய்திருக்கிறார்கள். தற்போது அந்த கிராமத்தில் போலீஸ் பந்தோபஸ்து செய்திருப்பதாக எனக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. அப்படியப்பட்ட தகவல் கனம் அமைச்சருக்கும் வந்திருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன். இம்மாதிரி அப்டேயிங்கள் செய்து வருகிறார்கள் பல இடங்களில். இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

15th March 1963]

[திரு. டி. மணவாளன்]

அதோடு அரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்றும் அதற்கு பல வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்தச் சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் பேசி வந்திருக்கிறார்கள். கடந்த பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுகளாக அரிஜனங்களுக்கு என்று அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கியும் பல காரியங்களைச் செய்து வந்தும் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் குறிப்பாக அவர்கள் முன்னேற்றமடையவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி உயராமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். அப்படி ஆலோசனை செய்வதற்கு ஒரு பொருளாதாரக் குழுவை அமைத்து அந்தக் குழுவின் சிபாரிசின்படி அவர்களுடைய யோசனைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் உண்மையிலேயே அரிஜனங்களுடைய நிலைமை சற்று மாறும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்றும் அப்படி அமைத்து அந்த குழுவின் சிபாரிசுகளை நடை முறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய மாவட்டத்தில் குறிப்பாக சுமார் இருபதாயிரம் அரிஜனங்கள் தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தொழில் முக்கியமாக தோல் பதனிடும் தொழில் அல்லது விவசாயமாக இருக்கும். தோல்பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் தோல் நாற்றத்தில் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சரியான வீட்டு வசதி கிடையாது. அவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் கிடையாது. அவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற சட்டத்தைப் போன்று இவர்களுக்கு எந்த விதமான சட்டமும் அமல் நடத்தப்படவில்லை. முதலாளிகளுக்கு விருப்பம் இருந்தால் அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இல்லா விடில் அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கி விடுகிறார்கள். இதனால் தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய அரிஜனங்கள் மிகவும் அவதிப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் இப்பொழுது பல திட்டங்களை வகுத்து கூட்டுறவு முறையில் பல தொழிற்சாலைகளை அமைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். சர்க்கரை ஆலை, நூற்பு ஆலை முதலிய ஆலைகளை கூட்டுறவு முறையில் நாம் இப்பொழுது ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே அரிஜனங்களைப் பொருளாதார துறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு என்று கூட்டுறவு முறையில் ஒரு பெரிய தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை எங்கள் மாவட்டத்தில் அமைத்து அவற்றில் அரிஜனங்களை பங்குதாரர்களாகச் சேர்த்து அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல் கூட்டுறவு முறையில் இருக்கும் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளில் பங்குதாரர்களாகச் சேர்க்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஹரிஜனங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். புதியதாக ஆரம்பிக்கிற ஸ்தாபனங்களிலும் அவர்கள் குறைந்த பட்சம் பத்து சத விதிகமாவது (அரிஜனங்கள்) பங்குதாரர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அரிஜனங்களை பங்குதாரர்களாகச் சேர்த்து அவர்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, அரிஜன் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். அரிஜன் இலாகா ஏற்பட்டு பல ஆண்டுகளாகின்றன. மகாத்மா காந்தி அவர்கள் அரிஜன மக்கள் நாட்டில் ஒரு மனித சமுதாயமாக வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவும் அவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும் பல திட்டங்களை வகுத்தார்.

[திரு. அ. கிருஷ்ணவேணி]

[15th March 1963]

அந்த முறையில் அந்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நினைத்து நிறைவேற்றி வரும் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அரிஜனங்கள் சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்று சிந்தனை கொண்டு அவர்களுக்கு என்று அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கி அரிஜன மக்கள் கல்வித்துறையிலும் விவசாயத் துறையிலும் முன்னேற்றமடையச் செய்தும், குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தும் மற்றும் எல்லா விதமான சலுகைகளையும் பெற்று அதிகப்படியாக முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்று பணி புரிந்து வருகிறார். அந்த முறையில் அரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைந்து வருவதற்கு நமது மதிப்புக்குரிய முதல் அமைச்சரையும் அவருடைய மந்திரிசபையையும் நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் அரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சி பெறவும் அரிஜனங்களுக்கு என்று கூட்டுறவு சங்கங்களை நிறுவி அதற்கு கடன் உதவி செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் நல்ல முறையில் அவர்கள் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு அரிஜன பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட் என்ற பெயரில் பஸ் சர்வீஸ் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்குரிய மூலதனச் செலவில் சர்க்கார் கடனாக உதவவேண்டும் என்றும் நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் அரசாங்க கண்ட்ராக்ட்களில் இப்பொழுது நூற்றுக்கு ஒருவர் கூட இல்லை. அதற்குக் காரணம் அரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு டிபாசித் தொகையைக் கட்ட முடியாமல் இருப்பதால் அவர்களால் அரசாங்க கண்ட்ராக்ட்களை எடுக்க முடியவில்லை. அதனால்தான் மேல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கண்ட்ராக்ட்கள் எடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே நமது சர்க்கார் அரிஜன மக்களுக்கு சில சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டும். அரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது பல சலுகைகளை காட்டுவது போன்று அரிஜனங்களுக்கும் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் காண்ட்ராக்ட் எடுப்பதில் கொஞ்சம் சலுகை காட்ட பொாசித் தொகை கட்டுவதாக இருந்தால் அதைக் குறைந்த தொகையாக கட்டுவதற்கு சலுகை காட்டவேண்டும் என்று அரிஜன மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் மதுரை ஜில்லாவில் பிரமலை கள்ளர் மகாஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று கள்ளர் ரெக்ளமேஷன் என்று ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதனால் அதிலுள்ள மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறார்கள். அது போல மதுரை ஜில்லாவில் அரிஜன ரெக்ளமேஷன் என்று ஏற்படுத்தினால் அதை தாலுகா அளவிலாவது பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலாவது பரீட்சார்த்தமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு நமது மாநில அரிஜன இலாகா டைரெக்டர் அவர்களுக்கு உதவியாக ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டியையும் ஏற்படுத்த அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கத்தை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் சில அரிஜன வாலிபர்கள் தொழிற்சாலைகளில் சேருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் பம் கடன் உதவி பெற்று நடத்தக்கூடிய தொழிற்சாலைகளில் திறமை வாய்ந்த வாலிபர்களுக்கு நமது அரசாங்கம் கணக்கு வைத்து அப்படி 16 பேர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு அரிஜன இருக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரிஜன வாலிபர்கள் சார்பாக இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜனத்தொகை ஈவுப்படி அவர்களை சேர்த்துக்கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரிஜன வாலிபர்கள் வேலை இல்லாமல் குறைபடுவதால் இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரை அரிஜன வாலிபர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஏழை அரிஜன விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்து தண்டத் தீர்வை கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள்! அந்த நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை

15th March 1963] [திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் அப்படிக்கட்டிவருகிறார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்யக்கூடிய உழவர்களுக்கு அந்த நிலத்தையே ஜாரி செய்து கொடுக்கும்படியாக ஏழை உழவர்களின் சார்பாக மிக தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பிற்போக்கான தொகுதி என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்திருக்கலாம். அவர்கள் மராமத்து அமைச்சராக இருந்தபோது, கடமலைக்குண்டு வரையில் தான் வந்து போனதாக அங்குள்ளவர்கள் கூறினார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கடமலைக்குண்டுக்குப் போயிருக்கும்போது, அதே மாதிரிதான் என்னுடைய தொகுதியும் இருக்கலாம் என்று நினைத்திருப்பார்கள். அதற்குத் தெற்கே போயிருந்தால்தான் அந்த வட்டாரத்தினுடைய நிலைமையெல்லாம் அவர் அறிந்திருப்பார்கள். குறிப்பாக, சென்ற மாதம் கடமலைக்குண்டு வட்டாரத்திற்கு நான் போயிருக்கும்போது ஒருவர் என்னைப் பார்த்து, “நீங்கள் வந்து ஒரு வருஷ காலம் ஆகின்றதே, கடவுளால் கைவிடப்பட்ட கடமலைக்குண்டு வரஷநாடு வட்டாரத்தை நீங்கள் ஒன்றும் கவனிக்கமாட்டீர்கள் போலிருக்கிறதே” என்று கூறினார்கள். அப்பொழுது எனக்கு அதிக விசனமாக இருந்தது. என்னுடைய அப்பிராயம் என்னவென்றால் ஹரிஜன மக்களுக்குத் தனிச் சலுகை கட்டிவரும் மதிப்பிற்குரிய நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடவுளால் கைவிடப்பட்ட எங்கள் கடமலைக்குண்டு வரஷநாடு வட்டாரத்தைக் கைவிட்டிருப்பது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிச்சயமாக எங்களை கைவிட்டாட்டார்கள். அங்குள்ள மக்களுக்குப் பல சலுகைகளைக் கொடுத்துத் தருணை காட்டுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இதையேதான் ஹரிஜன நல அமைச்சராக இருப்பவரிடமும் நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) : நேரம் ஆகிவிட்டபடியால் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : என்னுடைய தொகுதியாகிய ஆண்டிப்பட்டி வட்டாரத்திலிருக்கும் சா.ஃப்ரீர் வட்டாரத்தில் மிகவும் பிற்போக்கான ஒரு கிராமம் இருக்கிறதென்றால் அது கரிசல்பட்டி கிராமம்தான் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியலாம். அந்தக் கிராமத்தில் இவ்வாண்டிலாவது கண்டிப்பாக ஒரு காலனி கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மேலும், சில ஜாதி ஹிந்துக்களும், ஏழை வகுப்புக்களைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்களும் ஹரிஜன மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு, ஜாதிப் பாகுபாடுப் பிரச்சினைகளை யெல்லாம் ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஆர்வம் கொண்டுள்ள ஒரு சில மக்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும் சேர்ந்தாற்போல் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டால் நலம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும்.

கனம் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) : கனம் அங்கத்தினர் உரையை முடித்துவிட வேண்டும். இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் பேசலாம்.

திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : ஒரே ஒரு விஷயத்தை சொல்லி என் உரையை முடித்துவிடுகிறேன். ஏழுமலையில் மாணவ, மாணவிகளுக்கு விடுதிகளும், ஆண்டிப்பட்டியில் மாணவிகளுக்கான ஒரு விடுதியும் ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் முக்கியமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும்.

கனம் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) : கனம் அங்கத்தினர் உரையைத் தயவு செய்து முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் பேசலாம்.

* திரு. தா. சின்னசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த அரிசன மானியத்தின் பேரில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது தேசம் சுதந்திரம் பெற்றது ஏழைகளுக்காகத்தான்

[திரு தா. சின்னசாமி]

[15th March 1963]

அவர்களுடைய நிலைமை உயரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்று நான் கருதுகிறேன். அன்னை நாட்டினரின் கையில் நம்நாடு பிடிபட்டிருந்த நிலையில் நாம் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டோம். நாட்டை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று பாரதப் போரில் விஜய காண்டியன் தொடுத்த அக்கினி பாணம் போல் பாடுபட்டோம். மக்கள் சுதந்திரமாகவாழ வேண்டும், ஏழை பணக்காரன் என்ற பாடுபாடு இல்லாமல், எல்லோருக்கும் சம உரிமை இருக்க வேண்டும், தீண்டாப்பாதவர் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது, எல்லோரும் ஒரு தாய் மக்களாக வாழவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக, மஞ்சள் பெட்டியில் போட்டுப் போட்ட அன்று கூட, நாங்கள் செவிபடக் கேட்டது என்னவென்றால், “தீண்டாமையை ஒழிப்போம், வறுமையைப் போக்குவோம், சுதந்திரமாக வாழ்வோம்” என்ற கோஷங்கள். தற்போது, “லஞ்சப் பேயை ஒழிப்போம்” என்று சொல்லப்படுவதை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். 1952-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில், அதே கேள்வி வந்தது. 1957-ஆம் ஆண்டு முக்கால் பாகம் மாறிவிட்டது. 1962-ம் ஆண்டில், “அணை கட்டினோம், பாடசாலை அமைத்தோம், ரோடுகள் போட்டோம்” என்று சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு வந்தோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. எஸ். ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும் போது, “நாங்களெல்லாம் முன்னேறிவிட்டோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், குக்கிராமங்களில் ஏழை அரிசனங்கள் படும்கஷ்டத்தை அவர்கள் பார்த்தார்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியவில்லை “மாடுகள் கொடுத்தார்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். “அரிசன லீக்” என்று வைத்துக்கொண்டு, பிர்க்காத தலைவர், ஜில்லாத் தலைவர் என்று சொல்லி, ஒரு அரிசனனை இருக்கக்கூடியவர் இந்த உதவிகளைப் பெற்று வாழ்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும், ஆனால், ஏழை அரிசனங்கள் இவர்கள் சொல்கிற முறையைக் கையாண்டு, “லீக் கமிட்டி” என்று ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் ஒன்றாகப் போய்விட்டோம் என்று அவர்களும் ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

இந்துக்களை அண்டி வாழும் அரிசனங்கள் சில இடங்களில் பாதிக்க படுகிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆத்தூர் தொகுதியில் வரலூர் என்கிற ஊர் இருக்கிறது. அதையொட்டி இன்னொரு கிராமத்திலும் இருப்பில் வேட்டி கட்டிக்கொண்டு அரிசனங்கள் போக முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த, அரிசன வகுப்பு அங்கத்தினர்கள் சிறுவாச்சூர், வரலூர் குக்கிராமங்களுக்கு வந்து, அங்கு ஆதித் திராவிட மக்களாக இருந்து அரிசனங்களாக மாறியுள்ளவர்களின் நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். 100 ஆண்டுகளாக அரிசன மக்கள் ஏதோ முன்னேறித்தான் வருகிறார்கள், என்றாலும், அவர்களுக்கு எந்தத் தொழிலும் இதுவரைக்கும் செய்யப் படவில்லை. அந்தக் காலத்தில் முன்னேறி வந்ததைப் போலத்தான் இப்பொழுதும் முன்னேறுகிறோம். ஏழை களாக இருந்தவர்கள் ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழக மாநிலத்தில் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்று, சட்ட முறையை கையாண்டுக்கொண்டிருக்கும் அமைச்சர்கள் காலத்திலேயே இப்பொழுது ஏழைகளை வாழ வைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து இல்லையானால் எத்தனை தடவை பதவி ஏற்றுக்கொண்டாலும் என்ன பயன்? எங்கள் ஊரில் டவுன் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர்கள் மகாத்மா காந்தியார் படத்தை அரிசன காலனியில் ஊர்வலம் விட வேண்டும் என்பதைத் தடை செய்துவிட்டார்கள். உள்ளம் வெளுத்தால் தான் மனிதன் ஞானி ஆகலாம். இந்தக் கேள்வியை அரிசன நல இலாகா அமைச்சரோ, முதல் அமைச்சரோ, நிதி அமைச்சரோ பேசியிருந்தால் என் மனம் திருப்தியாய் இருந்திருக்கும். ஆனால், இப்படிப் பட்டவர் சொல்வது சரியல்ல என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அரிசன நல இலாகாவின் “அரிசனங்கள் முன்னேறிவிட்டார்கள்” என்று சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. “நாடு எங்கும் வாழ்ந்தால் கேடு ஒன்றும் இல்லை” என்ற கருத்தை எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லுவார்கள் அதுபோல, ஏழை, எளியவர்கள் வாழவேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். எங்கள் தொகுதி மக்கள் சார்பில் நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், அரிசன மக்களைக் கல்வியின் மூலமாகத்தான்

15th March 1963] [திரு. தா. சின்னசாமி]

உயர்த்த வேண்டும். “100 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் என்று சொல்வது கிடையாது” என்று முன்பு ஒரு தடவை குறிப்பிடப்பட்டது. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர்தான் எங்கள் பகுதியில் இருக்கிறது. ஏழை இந்துக்களும் வாழவேண்டும். ஏழை அரிசனங்களும் வாழவேண்டும். அரிசனங்கள் வாழ ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. கல்வியின் மூலமாகத்தான் அவர்கள் முன்னேறினார்கள். இந்தத் தமிழகத்தில் அவர்கள் கல்வியின் மூலமாகத்தான் முன்னேறலாம். கல்வி வசதியை அரிசனங்கள் எந்த எந்த வகையிலே பெறமுடியுமோ அதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். கேணி வெட்டுவது, மாடு கொடுப்பது என்பதெல்லாம் தனித்தனி மனிதன் கொண்டு போகிறான். கல்வியின் மூலமாகத்தான் பல தீய செயல்கள் ஏற்படாமல் தடுக்கலாம், மக்கள் முன்னேறமுடியும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து, மணி அடிப்பதற்கு முன்பாகவே என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் எனது இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மனை வழங்குவதற்காக 23½ லட்சம் ரூபாய் இந்த மானியத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்படும் இந்தத் தொகையோடு மட்டுமில்லாமல் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காகவும் ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை நல்ல முறையில் மறுபரிசீலனை செய்து பார்த்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு நிச்சயமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க இடவசதி இல்லாத இடங்களிலும், பிற இடங்களிலும் மனை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பது நலம் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்பட மனைகளில் ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் வீடு கட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு சேரியில் நூறு ஹரிஜனங்கள் வாழ்ந்தால் பதினைந்து அல்லது இருபது வீடுகள்தான் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி ஒரு இருபது வீட்டுக்காரர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுவதால் மற்றவர்கள் அதிருப்தி அடைகின்றனர். இந்த நிலையை மாற்றி நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்தவுடன் கீழ்மட்டம் வரையிலாவது எல்லா வீடுகளுக்கும் அடிமனை போட்டுக்கொடுத்து விட்டால் அவரவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி மேல்மனை கட்டிக்கொள்ள வசதி ஏற்படும். இதனால் பலர் அதிருப்தி அடைகின்ற நிலை மாறும். இப்படி மனை வாங்கி அளிக்கும்போது மிக தூரமான இடங்களில் மனை வழங்கக் கூடாது.

நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும் முறையில் இப்போது இருக்கிற இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதிலேயே முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது ஊரில் இருந்து வெகு தூரத்தில் இருக்குமானால் ஊருக்கு அருகில் கிராமத்தில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்குமானால் அந்த இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து இவர்களுக்குக் கொடுக்க வழிவகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன நல இலாகாவின் கீழ் இப்போது பல ஆரம்பப் பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவர்களது பொறுப்பில் உள்ள இந்தப் பள்ளிகளையும் கூட பஞ்சாயத்துகளிடமே கொடுத்தால் மிகவும் கண்காணிப்பாக, நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கு வழியேற்படும். இப்போது நன்றாக நடக்கவில்லையென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இன்னும் அதிக கண்காணிப்பும் ஒழுங்கும் ஏற்படும் என்பதற்காக இந்த யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக இப்போது மாடு வாங்கவும், உழவுக் கருவிகள் வாங்கவும் உதவி அளிப்பது பற்றி எனக்கு முன்பாகப் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். இப்போது மாடு வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறதொகை அதிகமாக இருக்கிறது. அதுவும் சீட்டு விழக்கூடிய ஒருவர் இருவருக்குத்தான் அத்தொகை கிடைக்கிறது. இந்தத் தொகையைச் சற்றுக்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

[15th March 1963]

குறைவுபடுத்தியாகிலும் அதிகமான நபர்களுக்கு இந்த வசதி கிடைக்கச் செய்ய வசதி செய்வது நலமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். (கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஐயாறு ரூபாய்க்குக் குறைவாக மாடு வாங்கி என்ன வேலைக்குப் பயன்படும் ?) இந்த அளவு ரூபாய்க்கு மாடு வாங்கினால் பத்து ஏக்கர், பதினைந்து ஏக்கர் என்று பெரும் நிலம் உடையவர்களுக்கு பயன்படலாம். ஆனால் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்று மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பயிரிடுகிற நேரத்தில் இவ்வளவு அதிகமாக விலை கொடுத்து மாடு வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது இல்லை. ஆகவே இத்தொகையைச் சற்றுக் குறைத்தாலும் அதிக நபர்களுக்கு மாடு கிடைக்க வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பாசனக் கிணறைப் பொறுத்த வரையில் ஜில்லாவுக்கு 30 கிணறு என்று பணம் ஒதுக்குவதாகத் தெரிகிறது. சில ஜில்லாக்களில் ஆற்றுப் பாசன வசதி இருப்பதனால் கிணறுகள் தேவைபடுவதில்லை. பாசன வசதி பெற்றுள்ள அந்த அந்த ஜில்லாக்களுக்கு கிணறுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற தொகையை வேறு வகையில் செலவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அந்தத் தொகை செலவிடப்படுவது கிடையாது.

அடுத்தபடியாக ஹாஸ்டல் வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவருக்கு 16 ரூபாயும், மற்ற சமூகத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு 10 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரே வகுப்பில், ஒரே இடத்தில் இருந்து கொண்டு, ஒரே விதமான உணவை உண்ணுகிறவர்களில் ஒருவருக்கு 16 ரூபாயும், இன்னொருவருக்குப் 10 ரூபாயும் கொடுக்கிற முறையினால் மாணவர்களிடையே வேற்றுமை உண்டாகும். ஆகவே எல்லோருக்கும் சமமாக இந்த உதவித்தொகையை வழங்கினால் நன்றாக இருக்கும். அப்போது தான் மாணவர்களிடையே ஒரேவிதமான மனப்பான்மை வளரும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹாஸ்டல்களைப் பொறுத்த வரையில் அங்கங்கே மாவட்டவாரியாக இருக்கும் ஹரிஜன நல அதிகாரிகளே இந்த உதவித் தொகையை வழங்க உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அப்படியின்றி அவர்கள் சிபார்சு செய்து சென்னைக்கு வந்து, சென்னையில் உள்ள ஹரிஜன நல இலாகா அதிகாரி உத்தரவிடவேண்டியிருப்பதால் காலதாமதமாகிறது. ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட ரீதியாகவே வழங்க அனுமதி அளிக்கவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்கள் பலகாலமாகச் சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இதுகாறும் பட்டா வழங்கப்படாமலேயே இருந்தது. இப்போது அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்துகளுக்கு மாற்றுவதனால் அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை காலி செய்து தரவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துகள் நிர்ப்பந்திக்கின்றன. இதைப் பரிசீலனை செய்து பல வருஷங்களாகப்பயிரிட்டு வருகிற விவசாயிகளே அந்த நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியம் மிகமிக முக்கியமானதாகையால் இதைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். காரணம் சமுதாயத்தில் மிகத் தாழ்ந்து கிடக்கிற மக்களை, வசதிக் குறைவாக இருக்கிற மக்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக ஒதுக்கப்படும் மானியமாகும் இது. ஆனால் இந்தத் துறையில் மாத்திரம் இன்னும் தொகை அதிகப்படுத்தும் முக்கியத்துவம் வரவில்லை. மொத்தத்தில் 120 கோடி ரூபாய் செலவாகிற இந்த மாநிலத்தில் இந்த பிற்பட்ட ஹரிஜன சமூகத்திற்காகச் செலவிடப்படுகிற தொகை 3 கோடியே 89 லட்சம்தான் என்பது வருந்தத்தக்கதாகும். ஆகவே அடுத்த வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்திலாவது இத்தொகையை உயர்த்துவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள

15th March 1963] [திரு. டி. என். அனந்தநாயகி]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல மானியங்களின் கீழ் செய்யப்படுகிற பல நல்ல காரியங்களை நாம் இந்த மானியத்தின்கீழ் பிற்பட்ட ஹரிஜன சமூகத்திற்குச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கல்விச் சலுகை கொடுக்கிறோம். வீடு கட்ட வசதி செய்து கொடுக்கிறோம், இன்னும் பல சொஸைடிகளை ஆரம்பிக்க வசதி செய்து தருகிறோம். இப்படி பல முக்கியமான மானியங்களின்கீழ் செய்யப்படுகிற வசதிகளை எல்லாம் நாம் இந்தச் சமூகத்தார்களுக்கு இந்த ஒரு மானியத்தின்கீழ் அளிக்கவேண்டியிருப்பதால், சமுதாயத்தில் தாழ்ந்து கிடக்கிற மக்களை முன்னே கொண்டு வர வேண்டுமது மிக அவசியம் என்பதை உணர்ந்து கட்டாயம் இந்த மானியத் தொகையை அதிகரிப்பதில் இந்த அரசாங்கம் அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதிலே—ஹரிஜன நலத்துறையோடு பிற்பட்ட இனத்தவரும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு சமூகத்தினரும் சேர்த்துக் காரியங்கள் செய்வதெல்லாம் தாமதம் ஏற்படுகிறது. வெவ்வேறு இலாகாவாகவே இதைப் பிரித்து காரியங்களைச் செய்தால் இன்னும் அதிகாரிகள் அதிக அக்கறை காட்டமுடியும். ஆகவே இதைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக பிற்பட்ட இனத்தவருக்கு என்று சொல்லும்போது செலவழிக்கப்படுகிற தொகை 46 லட்சம் ரூபாய்தான், கல்விச் சலுகை, வேறு பல சலுகைகளை நாம் தருவது கிடையாது. அவர்களுக்குச் சலுகைமட்டும் அளித்தால்கூடப் போதும். ஆனால் நல்லமுறையில் அந்த சமூகத்தினருக்கு அந்தச் சலுகை கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். சென்ற ஆண்டு 43 லட்சம் ஒதுக்கீடுகள். அதுபோதவில்லையென்று பின்னர் 8 லட்சம் ஒதுக்கீடுகள். அப்படியும் நூற்றுக்கு 50 மார்க்குக்கு மேல் வாங்கிய அத்தனை பேர்களுக்கும் கிடைத்ததாகச் சொல்லமுடியாது. அப்படி 50 லட்சத்திற்குமேல் ஒதுக்கியும் போதவில்லையென்கிறபோது இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 46 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் எனக்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. பின்னே உபமானிய கோரிக்கை பெறலாம் என்று சொல்லலாம். அப்படியின்றி பிற்பாடு உபமானியக் கோரிக்கை பெற இடமேற்படாது மொத்தமாக இவ்வினத்தில் 60 லட்சம் ஒதுக்கித்தரவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு வேறு பல வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்பதைக் காட்டிலும், கல்வி வசதி செய்து தரவேண்டுமென்பது மிக முக்கியமாகும். ஒரு பையனைப் படிக்க வைத்துவிட்டால் ஒரு குடும்பமே முன்னேறக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

இன்றைக்கு “போஸ்ட் கிராஜுவேட்” படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய ஸ்காலர்ஷிப் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. படிக்கக் கூடிய மாணவர்கள் கையிலே பணம் இல்லாத காரணத்தால் கல்வி வசதியை இழக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கும்போது பரிதாபமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உதவித் தொகையை அதிகப்படுத்தி அவர்கள் கல்வி பெறும் வசதியைக் கொடுப்போமானால், அந்த மாணவன் எம். ஏ. படித்துவிட்டு 1,500 ரூபாய் சம்பளம் பெறும் அளவுக்கு அவன் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது அவனுடைய பிள்ளைகள் ஸ்காலர்ஷிப்புக்கு வராத நிலைமை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“லா காலேஜ்”—இல் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையினருக்கே ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். பதினைந்து அல்லது இருபது பேருக்குத்தான் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். அது கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் மாதிரி இருக்கிறது. வேறு துறைகளில் குறைவாகச் செலவழித்தாலும் இதற்கு அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எக்ஸ் கிரிமினல்களுக்காக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. செங்கல்பட்டில் பம்மல் செட்டில்மெண்டில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த வீடுகள் குதிரை லாயம் மாதிரி அமைந்திருக்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [15th March 1963]

கின்றன. மனிதன் வசிக்கும் விதத்திலே அந்த வீடுகள் இல்லை. இருபதாவது நூற்றாண்டில் அந்த முறையில் வீடுகள் கட்டி அவர்களை அவதிக்குள்ளாக்கவேண்டாம். ஆகவே, நல்ல முறையில் அந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு, ஆண்டுக்கு 1,500 ரூபாய்க்கு உட்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. மாதம் ஐநூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு ஐந்து பிள்ளைகள் இருந்துவிட்டால், அவர்களை தங்களுடைய பிள்ளைகளை கல்வி பெறச் செய்து நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவர மிகுந்த கஷ்டப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த இலக்கை 3,500 என்று ஆக்கினால் நலமாக இருக்கும்.

ஹரிஜன நலத் துறையினரால் 1,700-க்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்போது நாம் கல்வி மானியத்திற்காக 29 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். எல்லாக் குழந்தைகளும் துவக்கப் பள்ளிப் படிப்பைப் பெறவேண்டுமென்று நம்முடைய கொள்கைகளை நாம் வரையறுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, 1,700 பள்ளிகளை நடத்தக்கூடிய பொறுப்பையும் கல்வி இலாகாவிடம் ஒப்படைத்துவிட்டோ, அல்லது பஞ்சாயத்துக்களிடம் கொடுத்துவிட்டோ அந்தப் பணத்தையும் வேறு துறைகளில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிக்கலாம்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள், கன்றுகள் ஆகியவற்றை வாங்கிக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும், அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுத்தால் அவர்களாகவே அழகான குடிசையைப் போட்டுக் கொள்வார்கள், அதிகம்பேரும் பயன்பெற முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. முருகையன் : கனம் தலைவி அவர்களே, ஹரிஜனநல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று ஹரிஜன நல இலாகாவானது பல துறைகளிலும் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டு வருகிறது என்று எட்டளவிலே சொல்லிவருகிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் அவர்களிடையே போட்டைப் பெற்று வகையில்தான் நம்முடைய சர்க்கார் முயன்று கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் தேர்தல் காலத்தில் அவர்களிடம் சென்று போட்டுக் கேட்கின்ற காலத்தில், “உங்களுக்குக் காலனிகள் கட்டித் தருகிறோம், கிணறு வெட்டித் தருகிறோம், வீடு கட்டும் மனைக்கட்டு தருகிறோம்” என்று சொல்கிறார்களே தவிர, நல்ல முறையிலே செயல்படுவதில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் வல்லத்திரா ; கும்மங்குளம் கோட்டை அரசடிப்பட்டி, தட்டாமனைப்பட்டி, மணமடை ஆகிய பகுதிகளில் காலனித்திட்டம் இருந்தும், இன்னும் செயல்படவில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிங்கம்புணரி என்ற பகுதியில் புதுப்பட்டி, பூலாம்பட்டி என்ற இரண்டு ஊர்களில் காலனி அமைக்க இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் செயல்படவில்லை. மாவட்ட நல அதிகாரியைக் கேட்போது, “அந்தத் திட்டம் விரைவில் தொடங்கப்படும்” என்று தெரிவித்தார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை நிலவி வருகிறது. இதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் நல்லதொரு முடிவை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்காகச் சேவை செய்தவர்கள் என்று சொல்லி சிலருக்குக் கவர்னர் அவர்களுடைய தங்கப் பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிங்கம்புணரி சேர்மன் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காகச் சேவை செய்தவர் என்று சொல்லி அவருக்குக் கவர்னர் அவர்களுடைய பதக்கம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் 1957-ஆம் ஆண்டிலே காங்கிரசை எதிர்த்து சுயேச்சையாக போட்டி இட்டவர். பல கிரிமினல் குற்றங்கள் அவர்மேல் சாட்டப்பட்டு கைதியாக்கப்பட்ட இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமையிலுள்ளவருக்குக் கவர்னர் பதக்கம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியந்தானா ?

15th March 1963] [திரு. பி. முருகையன்]

சிங்கம்புணரியில் சில பகுதியில் விலையர்களும், ஹரிஜனங்களும் சேர்ந்து பள்ளியில் படித்துவருகிறார்கள். விலையர்களுக்கு மட்டும் மதிய உணவு கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. ஹரிஜனங்களுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதேபோன்று சிங்கம்புணரி யூனியன் பகுதியில் பூலாங்குரிச்சி பள்ளியில் விலையர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கப்படவில்லை. இதையெல்லாம் அங்குள்ள வட்ட அதிகாரிகள் சென்று மேற்பார்வையிட்டு நல்ல முறையில் நடக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் உள்ள ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு நிலத் தைச் செப்பணிவதற்கும் மற்றச் செலவுகளுக்கும் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது அவர்கள் கடனை நேரடியாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத்துக்கோ, தாலுகா அலுவலகத்துக்கோ சென்று பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இடைத்தரகர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை உடனடியாகத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் ஹரிஜன முன்னேற்றத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை 12½ சதவிகிதம் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். நமது மாகாண சர்க்காரில் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறதா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது.

சென்னை நகரத்தில் சொசைடிகள் மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது போன்று கிராமப் புறங்களிலும் வாழும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஹௌஸிங் சொசைடிகள் மூலமாகக் காலனிகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாகாணத்தின் தென்பகுதியிலுள்ள மக்களில் அதிகப்படியான தமிழர்கள். வெளிநாடுகளில் சென்று பிழைக்கிறார்கள். அப்படி அயல் நாடுகளாகிய சிங்கப்பூர், மலேயா, பர்மா, சிலோன் போன்ற நாடுகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெரிய அளவில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வறுமையின் காரணமாக அந்நிய நாட்டுக்குப் பிழைக்கச் சென்றவர்கள். அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து இங்கே திரும்பி வரும்போது தாங்கள் சேகரித்து மீத்துவைத்த பொருள்களைக் கொண்டுவர முடிவதில்லை. நமது சர்க்கார் சுங்க இலாகாவின் கண்டிப்பினால் அவர்களுடைய சாமான்களைக் கூட கொண்டுவர முடியாத நிலைமை இருந்துவருகிறது. ஆகவே, ஓரளவுக்காவது அவர்களுடைய சாமான்களைக் கொண்டுவருவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது இவ்வளவு அளவு சாமான்கள்தான் கொண்டு செல்லலாம் என்று அறிவித்துவிட்டால் அப்படி அயல் நாட்டிலிருந்து வருபவர்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் கொண்டுவரமாட்டார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

திண்டிவனம் சட்டம் என்பது எட்டளவில் இருக்கிறதே தவிர, அச் சட்டத்தை செயல்படுத்த முடியவில்லை. என் தொகுதியில் ஒரு ஊரில் ஒரு ஹரிஜன் ஒரு ஹோட்டலில் சென்று காப்பி அருந்துகிறபோது, அவரை அங்கிருந்து அடித்து விரட்டியதாக எனக்கு தகவல் கிடைத்து மாவட்ட நல அதிகாரிகளுக்கு தகவல் கொடுத்து அவர்கள் விசாரிக்கச் செல்கிற நேரத்தில் ஹரிஜன மக்களை அந்த ஊரைவிட்டு வெளியே விரட்டும் அளவிற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். ஹரிஜன நல இலாகா என்ற ஒரு இலாகாவை உருவாக்கிய பிறகுதான் இந்த நாட்டிலுள்ள பின்தங்கிய

[திரு. ஜே. மாதகவுடர்]

[15th March 1963]

மக்களை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்லக்கூடிய வழிவகைகளை காண முடிந்தது. எந்த வகையில் நாம் முன்னேறுவது, எப்படி நாம் முன்னேறியிருக்கும் சமுதாயத்தினரோடு சரி சமமாக வரமுடியும் என்று அவர்களுக்கு தெரியாமல் இருந்த காலத்தில் இந்த இலாகா உருவாகிய பிறகு கிராம சேவகர்கள், பெட்டி சேவகர்கள் இவர்கள் ஒவ்வொரு குக் கிராமத்திற்காகச் சென்று, இரண்டு மூன்று ஹரிஜன வீடுகள் உள்ள கிராமங்களுக்குக் கூடச் சென்று சர்க்காரால் உள்ள முன்னேற்றத்திற்காக இன்னின்ன உதவிகள் அளிக்கப்படுகின்றன, அதை அடைந்து பயன்படுங்கள், நீங்களும் ஒத்துழைத்து உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமென்று கேளுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இன்று கிராமப் புறங்களில் நடப்பதை ஹரிஜனங்கள் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள். உங்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிறோம், மாடு வாங்கித் தருகிறோம், ஆகவே காங்கிரஸுக்கு ஒட்டுப்போடுங்கள் என்று போட்டு கேட்க சர்க்கார் இதை எல்லாம் செய்கிறது என்று பொதுப்பயனான குற்றம் சுமத்தப்படலாம். எதிர்க் கட்சியின் என்ன போட்டு வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். நிற்பவர்களுக்கு போட்டு கேட்க உரிமையிருக்கிறது. எங்களுக்கு போட்டு போட்டால், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தால் உங்களுக்கு இன்னின்ன நன்மைகள் ஏற்படும், ஆகவே எங்களுக்கு போட்டு போடுங்கள், எமாந்து எதிர்க் கட்சியினருக்கு போட்டு போட்டால் உங்கள் சமுதாயத்தை அவர்கள் முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்லமாட்டார்கள் என்று எதிர்க்கட்சிகளை குறை சொல்வது அரசியல் கட்சிகளின் இயல்பு ஆகவே அதைக் குறையாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஹரிஜன இலாகாவையே இல்லாமல் செய்துவிட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இதை ஒப்படைத்துவிட்டால் அவர்கள் செய்யமாட்டார்களா என்ற கருத்து சர்க்காருக்கோ அல்லது வேறு யாருக்காவது இருந்தால் அது மிக மிகத் தவறு. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு பல பொறுப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமங்களில் ஜாதி இந்துக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய வேலைகளைக்கூட அவர்கள் செய்யவேண்டியிருப்பதால், இன்று ஆரம்ப காலத்தில் இருப்பதால், இந்த இலாகாவையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் நன்றாக நடக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருக்கமுடியுமே தவிர, அவர்கள் மெஜாரிட்யாக இருக்கமுடியாது. சாதாரணமாக கிராமங்களில் மெஜாரிட்யாக இருப்பவர்களுக்குத்தான் வசதி செய்யப்படுமே தவிர, மைனாரிட்யாக இருப்பவர்களுக்கு போதிய வசதிகள், நன்மைகள் செய்து கொடுக்கப்படும் என்று நாம் எதிர் பார்க்கக்கூடாது, அப்படி எதிர்பார்ப்பது தவறு. ஆகவே அப்படி அரசாங்கம் ஏதாவது நினைத்திருந்தால், அதை கைவிட்டு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜாதி இந்துக்களோடு ஹரிஜனங்கள் சரிசமமாக எல்லாத் துறைகளிலும் வரும் வரை இந்த இலாகாவை நாம் வைத்துக் கொண்டோன் இருக்கவேண்டும். கூடியசீக்கிரம் அந்நிலை வந்துவிடும் என்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே எந்தக் காலத்திலும் இந்த இலாகா இருந்தால்தான் இந்த ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்றம் அடையமுடியும். ஆகவே அவசரமாக சர்க்கார் ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டால் இந்த ஹரிஜன மக்களுக்கும், பின்தங்கிய வகுப்பு மக்களுக்கும் பெரும் பாதகம் செய்து விட்டவர்களாகி விடுவார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் இருளர்கள், குறும்பர்கள் போன்றவர்கள் வீடுகளில் வசித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை, குடிசைகளில் வசித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை, அவர்கள் குகைக்குள் இருந்து வந்தார்கள். அவர்களை பிடித்து வெளியே கொண்டுவந்து வீட்டைக் கட்டித் தருகிறோம், வீடுகளில் இருங்கள் என்று சொல்லி வீட்டிற்கு கொண்டு வந்தது இந்த ஹரிஜன இலாகாதான். இவர்களின் குறைபாடுகளைப்பற்றி விசாரிக்க வைத்தியநாதன் ஐ. சி. எஸ்., அவர்களை நியமித்திருக்கிறோம். ஹரிஜன மக்கள், ஆதிவாசிகள் இவர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களின் குறைகளைக் கேட்டு அறிந்து, தாமதமாகும் காரணங்களை அறிந்து, வைத்திநாதன் அவர்களின் ரிபோர்ட் வந்தவுடன் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து இந்த மக்களின் குறைகள் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டால், இனி அத்தகைய குறைபாடுகள் நம் அரசாங்கத்தினிடம் வராது. அந்த ரிப்போர்ட்டை அமல் செய்யாமல் இருந்

15th March 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

தால் அது பிரயோஜனம் இல்லாது போய்விடும். இந்த நெருக்கடி நேரத் தில்கூட ஹரிஜன இலாகாவிற்கு மட்டும் தொகையைக் குறைக்காமல் போட்டிருப்பது நம் அரசாங்கத்திற்கு பெருமை அளிக்கும் ஒன்று என்று சொல்லிக்கொண்டு, மேலும் எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் இந்த ஹரிஜன இலாகாவிற்கு ஒதுக்குவதில் எந்தவிதமான தயக்கமும் காட்டாமல் நாம் தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. பொன்னுசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதர்ப்பு நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் பல திட்டங்களில் இது மிக மிக முக்கியமான திட்டம் என்பதை உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தி அடிகள் தம் ஹரிஜன பத்திரிகையில் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்கள் வாழ்க்கையில் கண்ட உண்மைகளை எடுத்துச்சொல்லி மக்கள் மனதை மாற்றினார்கள் என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. உத்தமர் காந்தியடிகள் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்தபோது அங்கு நிறைந்த வேலுத்தால் ஏற்பட்ட கொடுமைகளை சிக்கமுடியாமல் பல இயக்கங்களை நடத்தி பல உடைய வேண்டிய நிலையிலும் பல இயக்கங்கள் நடத்தினார்கள். அதேபோல் நம் நாட்டிலும் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்பட்டவர்கள் என்று மக்கள் இருப்பதை பார்த்து மனவருத்தம்கொண்டு ஹரிஜன இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அந்த இயக்கத்திற்கு ஏன் ஹரிஜன இயக்கம் என்று வந்தது என்று கேட்கலாம். ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்ட எல்லோருமே ஹரிஜனங்கள்தான், ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பினர் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் காரணம். ஆங்கில சர்க்கார் காலத்தில் அவர்களைப் பார்ப்பார் கிடையாது, கேட்பார் கிடையாது, ஆகவே அவர்கள் நிலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கருதி சுதந்திரம் வந்த பின்னர் அவர்கள் வாழ்க்கைநிலை உயரவேண்டும் என்று நம் காரணிய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளை நான் பாராட்டுகிறேன். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு ஹரிஜனங்கள் கல்வித் துறையில், விவசாயத் துறையில், உத்தியோகத் துறையில், இன்னும் பல துறைகளிலும் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையே. எனக்கு முன்னர் பேசிய ஒரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கேட்டார், ஹரிஜனங்கள் என்று ஏன் தனியாக வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று. அப்படி தனியாக ஒரு கூட்டமாக வைத்தால்தான் அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கமுடியும், அவர்கள் வாழ்க்கை நிலையையும் உயர்த்த முடியும். காலம் செல்லச் செல்ல அது எடுபடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விடும். 1960-ல் இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகைகளை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் நினைத்தார்கள். இப்போதிருக்கிற நிலையில் இன்னும் பின்தங்கியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று (கண்டு) மேலும் பத்து ஆண்டுகள் வரை, 1970-ம் ஆண்டுவரை சலுகைகள் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஏழு ஆண்டுகள்தான் இருக்கின்றன. அதற்குள் தனி கண்காணிப்பு வைத்து அவர்கள் நிலையை உயர்த்த வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனில் சேர்க்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள், அதெல்லாம் தப்பு. ஜில்லா அதிகாரிகள் கூட போதாது. இந்த ஏழு ஆண்டுகளில் அவர்களின் நிலை உயர்வதற்கு ஒரு தனி கமிஷன் போடவேண்டும். அப்படி தனியாக ஒரு திட்டக் கமிஷன்போட்டு இந்த ஏழு ஆண்டுகளுள்ளாக கோடிக்கணக்கான பணம் செலவுசெய்து வது இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் அவர்கள் மற்ற வகுப்பினர்களுக்கு சரிசமமாக வருவார்கள், பொருளாதாரத் துறையிலும், மற்ற துறைகளிலும் என்று பார்த்து ஒரு தனித் திட்டம் அமைத்துக் கொடுக்குமாறு நான் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் நம்முடைய சர்க்காருடைய ரிப்போர்ட்டில் பார்க்கும் போது, தீண்டாமை எவ்வளவு தூரம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. 1957-58-ம் ஆண்டில் 106 வழக்குகள் இருந்தது. 1961-62-ம் ஆண்டில் 47 வழக்குகளாகக் குறைந்திருக்கின்றன. இருந்தாலும் இந்த வேகம் போதாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், குறிப்பாக, 3 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய் 1963-64-ம்

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

[15th March 1963]

ஆண்டுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1960-61-ம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கிய தொகைக்கும், இதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய 25 லட்சம் ரூபாய் தான் இப்போது அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது என்று மறுபடியும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். செலவினங்களைப் பார்க்கும்போது, எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் அண்ட் ஸ்டோர்ஸ் என்பதிலே 75 லட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் அனாதைக் கிளாஸ்சம் அஞ்சுகிறேன். அதை மறுபடியும் சரி பார்த்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு கூட நான் முதலில் சொல்லியபடி கண்டிப்பாக ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் ஏறக்குறைய 4-ல் ஒரு பங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விட்டால், பொருளாதார ரீதியில் எக்கனமிக் கண்டிஷன் நல்ல ரீதியில் வந்துவிடும். இதை ஸ்பெஷலாக எடுத்து கவனிக்க வேண்டும். அகில இந்திய ரீதியில் எடுத்துக்கொண்டால், அகில உலக ரீதியில் எடுத்துக் கொண்டாலும், பல நாடுகளில் இது போன்று கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு மான்யத் தொகைகள் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் கிடைக்கக் கூடிய கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பணத்தை வரங்கி அதிகாரிகள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த இலாகாவைத் துரிதப்படுத்தவேண்டும். தனியாக ஒரு திட்டக் கமிஷன் போட்டால் கூட நல்லது என்று மறுபடியும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. துரைசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு ஹரிஜன நலத் துறை மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஹரிஜன சமுதாயம் இன்று ஒரு மறுமலர்ச்சியை அடைந்து வருகிறது என்று சொன்னால் அதை யாரும் ஒப்புக் கொள்ளத் தான் செய்வார்கள். நமது லட்சியமே சோஷலிஸம் காண வேண்டுமென்பதுதான். நமது முதல் அமைச்சர் கனம் காமராஜ் அவர்கள் நினைவெல்லாம் இந்த நாட்டிலே ஒரு மனிதன் உண்ண உணவிலல்லாமல், உடுக்க உடை இல்லாமல், இருக்க இடமில்லாமல், படிக்கப் பள்ளி இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது, அதை எப்படியும் நிறைவேற்றித்தான் தீர வேண்டும் என்ற சதா அந்த நினைவோடு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த சந்தர்ப்பத்தில்தான் நமது ஹரிஜன சமுதாயம் நல்ல முறையிலே படிப்படியாக, பல திட்டங்களைப் போடுவதன் காரணமாக முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை, நாம் அடைகிற லட்சியத்தைப் பார்க்கும்போது மிக மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி இந்தத் தொகை இரட்டிப்பாக மாறவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம்.

மகாத்மா காந்தியடிகள் இந்த ஏழை ஹரிஜனங்களின் வீடுகளுக்கெல்லாம் விளக்கு ஏற்றி வைத்தார்கள். நமது சர்க்கார் அந்தத் தெருக்களுக்கு கெல்லாம் தெரு விளக்கு போட்டது. ஆனால் தெருக்களில் போட்டு இருக்கக்கூடிய விளக்குகள் எண்ணெய் விளக்குகள். அவை மின் விளக்குகளாக மாற வேண்டுமென்பதுதான் எனது கோரிக்கை. ஹரிஜன சமுதாயம் முன்னேற பாதைகள் அமைக்கப்பட்டு விட்டன. ஆனால் அவை மண் பாதைகளாக இருக்கின்றன, அவை ஜல்லிப் பாதைகளாக மாற்றப் படவேண்டும். என்னென்றால், நடந்து சென்ற ஹரிஜன மக்கள் இன்று வண்டியில் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பஸ்ஸில் போக வேண்டும். அப்படிப் போனால் தான் சோஷலிஸ அடிப்படையைச் சீக்கிரமாக அடைய முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காட்டுமிராண்டியாக இருந்த ஹரிஜன மக்களை மனிதர்களாக மாற்றினார் காந்தியடிகள். சர்க்கார் ஹரிஜனங்கள் இருப்பில் கட்டிக் கொள்ள துண்டு கொடுத்திருக்கிறது. நான் வேஷ்டியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இதையெல்லாம் பார்க்கும் நேரத்தில் ஹரிஜன மக்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகைப் போதாது, அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

15th March 1963] [திரு. அ. துரைசாமி]

சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜனங்களுக்கு மனை வாங்கிக் கொடுக்கிற பிரச்சனை இருக்கிறது. ஏழு எட்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த ஜில்லாவிலே ஹரிஜன மக்கள் குடியிருக்க மனைக்கட்டுகள் கிடைக்க வகையில்லாமல் திட்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜில்லா கவுன்ஸிலில் மீட்டிங் கிலே ஜில்லா கலெக்டரைக் கேட்போது, என்னிடத்தில் இருக்கிற கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றால் குறைந்தது ஏழு அல்லது எட்டு ஆண்டுகளாவது ஆகும் என்றும் சொன்னார். நாடாறு, ஐந்தாறு கிராமங்களில் மனைக்கட்டு வாங்கும் வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். புதிதாக மனைக்கட்டு வேண்டுமென்று சொல்லுகிற ஏழை ஹரிஜனங்கள் எப்படி நிலம் பெற்று குடியிருக்க முடியும் என்று யோசிக்கும் போது எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமோ என்று தெரியவில்லை. மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மலைவாசிகளுக்கு சேலம் ஜில்லாவிலே, அதிலும் குறிப்பாக, கொல்லி மலை, கல்லராயன் மலை, பச்சை மலை போன்ற மலைகளில் வசிக்கக்கூடிய மக்களுக்குப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். கொல்லிமலையிலும், கல்லராயன் மலையிலும் விவசாயத் துறையில் என்ன செய்யலாம் என யோசித்து இப்போது அங்கே உருளைக் கிழங்கு, வாசனைத் திரவியங்கள் தயாரிக்கும் செடிகள் ஆகியவைகளை யெல்லாம் மாதிரிப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரியில் இருக்கிற உருளைக் கிழங்கை, விட நல்ல முறையில் இங்கே விளைவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். மலை மக்கள் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு இது நல்ல வழியாக இருக்கும். கல்லராயன் மலை வாசிகளுக்கும், பச்சைமலை வாசிகளுக்கும் அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று இங்கே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நிலக் குடியேற்ற கூட்டுறவு சங்கங்கள் எங்கள் ஆத்தூர் தாலுகாவில் சுமார் 22 சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கத் திட்டம் இருந்தது. ஏழு சங்கங்கள் ஆரம்பித்து நடைமுறையில் நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. இவற்றினால் நல்ல முறையில் ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வழி இருக்கிறது. மீதி இருக்கிற குடியேற்றத் திட்டங்களை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சர்க்கரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மக்களுக்குத் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஜில்லா தலைநகரங்களில் ஏற்பாடு செய்து ஜில்லாவில் இருக்கிற ஹரிஜன மக்கள், படித்த வாலிபர்கள் வேலை தேடி அலைகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் பயிற்சிப் பள்ளியைத் தனியாக நடத்தி வேலை வாய்ப்பைத் தேடித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இதிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்காக வணக்கத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. ராமசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த ஹரிஜன நல இலாகாவின் மீது நடைபெறுகிற இந்த மான்யக் கோரிக்கையிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் பல வகைகளிலே முன்னேறுவதற்கான அடிப்படைத் திட்டங்களை வகுத்து அதற்காக பலகோடி ரூபாய்களைச் செலவழிக்கும் நேரத்தில், உண்மையாக அது ஹரிஜனங்களுக்குப் போய்ச்சேருகிறதா, அவர்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்ற நிலைமையை நாம் ஆராய வேண்டும். இந்த நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதியைப் பொருத்த வரையில் இரண்டொரு குறைபாடுகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த காலனி கட்டிக் கொடுக்கிற நடவடிக்கையைப் பொருத்த வரையில் என்னுடைய தொகுதியிலே, குருவாடி கிராமத்தில் ஆறு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆறு பேர்களிடமிருந்து மனுக்களை வாங்கிக்கொண்டு, பஞ்சாயத்து போர்டிலே தலைவாராக இருக்கக்கூடிய அவரே காண்ட்ராக்ட் எடுத்து நடத்தினார். செங்கல் சப்ளைக்கு ஒருவரிடம் பேசி ஏற்பாடு செய்து, இந்த ஆறு பேர்களிடமிருந்து, ஒவ்வொருவரிட

[திரு. சா. ராமசாமி] [15th March 1963]

மிருந்தும் 150 ரூபாய்க்கு செங்கல் சப்ளை செய்யக் கூடியவருடைய பெயருக்கு பாண்ட் எழுதி வாங்கிக் கொண்டார். அவரே கூட்டுறவு சங்கத் தலைவர். அந்தச் சங்கத்தில் 200 ரூபாய்க்கு அக்ரிமெண்ட் செய்கிற நேரத்தில் தனியாக ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் 200 ரூபாய்க்கு பாண்ட்—எழுதி வாங்கிக்கொண்டார். கட்டப் கட்டுவதிலும் ஒவ்வொருவரிடமும் 75 நாள் வேலை வாங்கிக்கொண்டார். எங்கள் பகுதியில் நாள் ஒன்றுக்கு சாதாரணமாக கூலி ஒரு ரூபாய் எட்டு அணு ஆகும். இந்த அளவுக்கு வேலை வாங்கிக் கொண்டு இன்றுவரை வேலைக்கான கூலியைக் கொடுக்கவில்லை. 1961-ல் கட்டி முடிக்க வேண்டிய கட்டத்தை இன்றைய வரையில் கட்டி முடிக்காமல் வைத்துக்கொண்டு இன்னும் ஹரிஜனங்கள் வீட்டுக்குக் குடி போகவில்லை. இந்த நிலையில் செங்கல்லுக்காக பாண்ட் எழுதிக்கொடுத்த பணத்தையும் அவர்களே கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார். செங்கல்காரருக்கு இன்றுவரை பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி இருக்கும் நிலையில் கூட்டுறவு இலாகாவிலிருந்து 200 ரூபாய் வாங்கியதற்காக சென்ற மாதத்தில் ஜப்திக்கு கொண்டுவரப்பட்டு, ஹரிஜனங்கள் இப்போது இருக்கும் இடத்தில் ஜப்தி செய்யப் பார்த்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை எடுத்து விளக்கி அமைச்சருக்குக் கூட தகவல் தெரிவித்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து சீராக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று வரையில் வீடுகளின் ஜன்னல்களுக்குக் கதவுகள் போடப்படவில்லை. வீட்டிலே போடப்பட்ட தரைகள் பெயர்ந்துபோய் விட்டன. இன்னும் அந்த வீட்டுக்குக் குடிபோகவில்லை. இன்னும் முன்பு இருந்த இடத்திலேயே இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற தடவை கூட நான் கூறியிருக்கிறேன். இது பற்றி மாவட்ட மன்றத்திலும் கேள்வி போட்டிருக்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த பாஷா நகரில் குடியேற்றப்பட்ட மக்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக ரூ. 120 கடன் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு அம்மாதிரி கடன் கொடுக்கப்பட வில்லை. ரூ. 120-க்கு மாறாக, அவர்களுக்கு 200 கீதும், அதற்குத் தேவையான மூங்கில்களும் கொடுத்து வீடு கட்டிக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் இவைகளுடைய பெறுமானம் ரூ. 35. மீதித் தொகை என்ன ஆயிற்று என்று இன்று வரையிலே தெரியவில்லை.

1962-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 9-ந் தேதியில் ஹரிஜனங்களுக்கு நில சீர்திருத்தம் செய்துகொள்வதற்காக ரூ. 2,000 வழங்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், நில சீர்திருத்தம் செய்துகொள்வதற்கு இன்றைய வரையிலே அந்தத் தொகை கொடுக்கப்பட வில்லை யென்று கூறுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை சென்ற தடவையும் இந்த மாமன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடமும் எழுத்து மூலம் தெரிவித்திருக்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சியாளரிடமும் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால், இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேரிகளிலே மனை வழங்கப்படுகிற பிரச்சினையைப் பொறுத்த அளவிலே நாம் ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். குறிப்பாக, எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே 4, 5 ஆண்டுகள் சென்றும், மனைகள் கிடைப்பதே மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் நடவடிக்கையை மிகவும் துரிதப் படுத்த வேண்டும். குறைந்தது ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் அவர்களுக்கு மனை கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கிய தொகை இவ்வளவுதான் இருக்கிறது, அடுத்த ஆண்டில் மனை வழங்கப்படும் என்ற நிலைமையைத் தெரிவித்துவிட வேண்டும்.

அதோடுமட்டுமல்ல. கிராமப்புரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஹரிஜன மக்கள் உழைப்பாளி மக்களாக இருக்கிற காரணத்தினால் அந்தப் பகுதி, யில் இருக்கிற எல்லா வேலைகளையும் அவர்கள் செய்கின்ற காரணத்தினாலே,

15th March 1963] [திரு. சா. ராமசாமி]

ஹரிஜனங்களுக்கென்று கூட்டுறவு சங்கங்கள் நிறுவி, அவர்களுக்குத் தேவையான பொருள்தைச் செய்து, அந்தப் பகுதியில் நடைபெறும் நிவாரண வேலைகளையும், இதர எல்லா அரசாங்க வேலைகளையும் அவர்களுக்கே காண்டிராக்ட் கொடுத்து, அதன் மூலம் அவர்கள் உதவி பெறும் முறையை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி நிலைமை இல்லாத காரணத்தினாலே, பெரும்பாலும் அவர்கள் உழைப்பாளிகளாக இருந்தும், உழைப்பின் உண்மை ஊதியத்தை அவர்கள் அடையமுடியவில்லை.

அடுத்து, வட்டார வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகைகள் கிடைக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஹரிஜனச் சேரிகளில் பாடசாலைகள் கட்டப்பட வேண்டுமென்றாலும், கிணறுகள் வெட்டப்படவேண்டுமென்றாலும், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் ஹரிஜன நல இலாகாவிலிருந்து அதற்காக பணத்தைப் பெற்றுலும், பணம் வரவில்லை என்று கூறி, மக்கள் பங்குக்காக, அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி உழைப்பின் மூலம் வேலை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். ஹரிஜன நல இலாகா தொகையைப்பெற்றுவிட்ட பிறகும் அவர்களுக்கு உழைப்பின் கூலிப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஹரிஜனச் சேரிகளில் கிணறுகள் வெட்டுவதாக இருந்தாலும் சரி, பாடசாலைகள் கட்டுவது, ரோடுகள் போடுவது போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, ஹரிஜன நல இலாகாவின் மூலம் வருகிற பணத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி, அவர்கள் உழைப்பின் மூலம் அந்தத் தொகையை ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்று என்ற நிலைமையைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : அன்புமிக்க தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் இங்கே கூறிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஹரிஜன் என்கிற பெயரே கூடாது, ஆதிவாசி, ஆதி ஆந்திரர், ஆதி தமிழர் என்கிற முறையில் இருக்கிற பழமை தான் தங்களுக்கு உகந்த வார்த்தைகள் என்று எதிர் தரப்பில்லே இருக்கிற ஒரு நண்பர் தெரிவித்தார். ஹரிஜன் என்று வார்த்தை ஏதோ காந்தியடிகள் புதியதாகக் கண்டுபிடித்த ஒரு வார்த்தை என்று அவர் தெரிவித்தார். அதை நான் முற்றிலும் எதிர்க்கிறேன். காரணம், இந்த வார்த்தையே நம்முடைய அகராதியில் இல்லாமல், ஹரிஜன், ஆதிவாசி என்ற வார்த்தைகளையே அகராதியிலிருந்து ஒழித்தால் ஒழிய, இந்த ஜாதி வித்தியாசம் போகாது. சலுகை கொடுக்கிற வரையிலும் இந்த ஜாதி வளர்ந்துகொண்டு தான் போகும். சலுகை பெறாத சமுதாய அமைப்பு ஏற்பட வேண்டும். ஜனநாயக நாட்டில் தனிச் சலுகை பெறவேண்டிய சமுதாயம் இருக்கிறது என்ற நிலைமையையே எடுத்தெறிய வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய சில நண்பர்கள் தெரிவித்தார்கள். சலுகைகளெல்லாம் 6 ஆண்டுகளுக்குள்ளே நிறுத்தப்படுகிற அளவுக்கு அமோகமாக நிறைய பணத்தை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று சென்னார்கள். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கி வைத்து சலுகைகளைக் கொடுக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டே போகும் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இப்பொழுது ஹரிஜனங்கள் மாத்திரம் அந்தச் சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்று நினைத்துவிட வேண்டாம். வேண்டியவர்களெல்லாம் தங்களை ஹரிஜனங்களாக ஆக்கிக் கொண்டு பல சலுகைகளைப் பெற்றுவருகின்றனர். பணம் உள்ளவர்கள் கூட பணம் இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லி, பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று சொல்லி சில பேர்கள், சலுகை பெற்று வருகிறார்கள். ஆகவே, நமக்குள்ளே இருக்கிற வித்தியாசங்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தச் சலுகை முறையை ஒழிக்க வேண்டும்.

நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பாக சேரிக்காக ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதை ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஹெல்த் ஆபீஸர்கள் ஆசீர்வாதம் செய்து அந்த இடத்தில் சேரி அமையாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஹரிஜன காலனி

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [15th March 1963]

என்று ஒரு இடத்தை ஒதுக்கி வைக்கக்கூடாது. ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு நடுவிலேயே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் நிலைமையை உண்டாக்கினால் ஒழிய, நிச்சயம் அந்த ஜாதி வித்தியாசம் ஒழிக்கப்பட முடியாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது மந்திரி அவர்கள் ஒருவர் பேசியதற்கு பதில் சொன்னார். “பணம் உள்ள கோவில்களில் தான் நாங்கள் டிரஸ்டிகளைப் போடுகிறோம், பணம் இல்லாத கோவில்களில் ஏழைகளைப் போட்டு பிரயோசனம் இல்லை” என்று தெரிவித்தார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், பணம் இல்லாத கோவில்களுக்குப் பணக்காரர்களைப் பார்த்துப் போடுங்கள். பணமுள்ள கோவில்களுக்கு ஏழைகளைப் போடுங்கள். இவர்களும் ஓரளவுக்குக் கொஞ்சம் சௌகரியமாக இருப்பதற்கு நன்றாக இருக்கும் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு கூட, யார் வேண்டுமானாலும் பக்தர்களாக இருக்கலாம். நெற்றியில் இடம் வர்ணத்தின் பாதுகாப்பை வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள்தான் பக்தர்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறதே, அதுதான் பிசகு அந்த பக்தர்களுக்கு நாலாயிரப் பிரபந்தம் தெரியுமா? தேவாரம், திருவாசகம் புரியுமா? அந்த டிரஸ்டிகளை வரிசையாக உட்கரவைத்து மதத்தைப்பற்றி அவர்களுக்கு என்ன தெரியும் என்று பரிட்சை செய்து பார்த்தால், நெற்றியில் வர்ணம் இடாத பக்தர்களுக்குத் தெரிந்ததில் 50 சதவிகிதம் கூட அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, எந்த நிமிஷம் விபூதியை பூசிக்கொள்கிறார்களோ நிச்சயம் அப்பொழுதே அவர்கள் பக்தர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள், பக்தி இருக்கிறது, இல்லை என்று நான் சொல்ல வில்லை. பக்தி இருக்கிறது, இல்லையா என்பதை அந்த மதத்து அன்பர்கள் உணர்வார்கள். சாதாரணமாகத்தான் அந்த வார்த்தையையே நான் சொன்னேன். விபூதி பூசாமல் ஆண்டவன் தூணிலும் இருக்கிறார், துரும்பிலும் இருக்கிறார் என்று நினைக்கும் பக்தர்களும் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், விபூதி பூசின அந்த நிமிஷம் அந்த எண்ணம் வருகிறது, ஆண்டவனை நினைத்து தொண்டாற்றுவார் என்றும் நினைக்கலாம்.

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற மாதிரி, விபூதி பூசுகிறவர்களுக்கு அந்த சமயத்தில் அந்த சித்தம் வருகிறது, பாக்கி பேர்களுக்கு சதா சர்வதா அந்த சித்தம் இருக்கிறது என்ற வாத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு டி. எஸ். சகிவர்ணத் தேவர் : இந்த சர்ச்சையிலே சம்பந்தப்பட வேண்டாம் என்றுதான் நினைத்தேன். இருந்தாலும், திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள், நெற்றியில் விபூதி பூசும்போதுதான் கடவுள் ஞாபகம் வருகிறது, அவரைப்போல் நெற்றியில் ஒன்றும் பூசாதவர்களுக்கு சதா அந்த ஞாபகம் இருக்கிறது என்று மற்றவர்களைக் குறைப்படுத்தி பேசும் முறையில் பேசுகிறார்களே! அந்த மாதிரிப் பேசலாமா!

கனம் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) : இதிலே ஒன்றும் மற்றவரைக் குறைப்படுத்தி பேசுகிறார் என்று நான் கருதவில்லை. அவருடைய மனதில் உள்ளதைச் சொல்லுகிறார்.

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : திரு. தேவர் அவர்களுக்கு குடு எப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை. அவர் நல்லவர் என்ற எண்ணத்தில் தான் நான் இருக்கிறேன். அவரை நினைத்தும் நான் பேசவில்லை. அவர் சந்தேகப்படக்கூடிய நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை.

என்னுடைய பகுதியில் சமீபத்தில், வீடுகள் சம்பந்தப்பட்டவரை, விவகாரத்தில் இருக்கிற பொழுதே வீட்டைப் பிரித்துவிட்டார்கள். வீடுகட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய பிரச்சனை, வீடு கட்டுவதுபற்றி ஒரு கேள்வி என்ற நிலைமையே இல்லாமல், எந்த இடத்தில் எந்த வீடாக இருந்தாலும் அதைப் பிரிக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையை உண்டாக்கி, பிறகு வேண்டுமானால் அற்காகப்பணம் கொடுக்கிறதோ, அல்லது சட்ட ரீதியாக இருக்கிற பிரச்சனையையோ பிற்பாடு கவனிக்க வேண்டும்.

15th March 1963] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

சேரியிலே இருக்கிறவர்கள், இதற்காகப் பணம் செலவு பண்ணி, கச்சேரிக்குப் போய், வக்கீலை வைத்து, அந்த வக்கீலும், எதிர்க் கட்சி வக்கீலும் ஒன்றாகப் போவதுதான் நமக்குத் தெரிகிறது.

கனம் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) : உங்களுக்கு அளித்த நேரம் முடிந்துவிட்டது.

திரு வை. சங்கரன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். வக்கீலும் வக்கீலும் ஒன்றாகப் போகிறார்கள் என்று சொல்லுவது வக்கீல் சமூகத்தை, மிஸ்கான்டெக்ட் என்ற முறையில் அவமதிப்பதாக ஆகும். ஆகவே, அதை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : வக்கீல் சமுதாயத்தைப்பற்றி நான்குரை சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொன்னால் எனக்கே அபத்தாகப் போய்விடும் (சிரிப்பு.) வக்கீல்களில் நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இந்த வருஷத்திற்கு மேலே வீடு கட்டுகிற பிரச்சினையையே வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இப்பொழுதே ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்து, அதன் மூலமாக ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தைமட்டும் சொல்லிவிட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஹரிஜன லேபர் ஸ்கூல்களில் இருக்கிற உபாத்தியாயர்கள் எல்லாம் அய்யங்கார், ஜயர், முதலியார் போன்ற ஜாதி ஹிந்துக்களாக இருக்க வேண்டும். சேரியிலிருக்கும் ஆசிரியர்களைத் தூக்கி, ஜாதி ஹிந்துக்கள் எங்கே அதிகமாக இருக்கிறார்களோ, அங்கே போட்டால், ஓரளவுக்கு ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்து, பழகிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். வாத்தியாருக்குத் தனி மதிப்பு இருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால், சேரியிலுள்ளவர்களின் பயம் போவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். இதை எல்லாம் செய்தால்தான் நல்ல ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** திரு எஸ். சின்னையன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த ஹரிஜன மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முற்படுகிறேன்.

நமது ஹரிஜன நலத்துறை, கல்வி, வீட்டு வசதி, பொது சுகாதாரம் விவசாயம், குடிசைத் தொழில், விளம்பரம் ஆகிய ஆறு பெரும் பொறுப்புக்களை ஏற்று, இந்தப் பொறுப்புக்கள் நாளொருமேனியும் பெற்றுக்கொடு வண்ணமூலாக வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றன. நாளுக்கு நாள், நிமிடத் திற்கு நிமிடம், வருஷா வருஷம் நல்ல முறையிலே விரிவடைந்து மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் பார்த்து பிரமிக்கக்கூடிய அளவிலே நமது ஹரிஜன இலாகா செயல்பட்டு வருவதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. கல்வியை பொறுத்தவரையில், ஒரு ராட்சஸ வேகத்துடன் செயல்படுகிறது என்று சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஹரிஜனங்கள் இருந்த நிலைமையையும், இன்றைக்கு அவர்கள் இருக்கிற நிலைமையையும் கூர்ந்து கவனித்தால், எத்தனை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், எத்தனை கெஸ்ட் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள், இன்னும் எவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க முடியும். இதைத் தவிர, ஒவ்வொரு சேரியும் எந்த அளவிலே முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, இதற்கு முக்கிய காரணம், கல்வித் துறையிலே நமது ஹரிஜன நல இலாகா நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

இப்படிப்பட்ட பணி ஆற்றிவருகிற இந்த ஹரிஜன நலத் துறை இலாகா, என்னமோ தெரியவில்லை, சேலம் ஜில்லாவிலே இருக்கிற ஹரிஜனங்களிலே ஒரு பகுதியினரான பறி தைக்கும் தொழிலாளர் விஷயத்தில் அக்கறை காட்டாமல் இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவிலே நாமக்கல் தாலுக்காவில்

[திரு. எஸ். சின்னையன்]

[15th March 1963]

மட்டும் கிட்டத்தட்ட 10,000-க்கு மேற்பட்டு அவர்கள் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும், டைரக்டர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படியிருந்தும், இந்தத் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றத்திற்காக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதைக் குறித்து நான் வருந்துகிறேன். அதை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த மன்றத்திலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் பொற்கொல்லர்கள் விஷயமாக ஆவேசமாகவும், உணர்ச்சியோடும் பேசினார்கள். ஆயிரம் குடும்பங்கள் இருக்கின்ற ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே எத்தனை பொற்கொல்லர்கள் இருப்பார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரிரண்டு பேர்கள் (குடும்பங்கள்) தான் இருப்பார்கள். ஆனால் அதே ஆயிரம் பேரைக்கொண்ட ஒரு கிராமத்தில் பறி தைக்கும் தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர் இருப்பார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். பொற்கொல்லர்கள் விஷயத்தை மட்டும் இவ்வளவு ஆவேசமாகப் பேசிய அங்கத்தினர்கள், இந்த பறி தைக்கும் தொழிலாளர்களைப்பற்றி பேசாமல் இருப்பதைக் குறித்து நான் வருந்துகிறேன். இதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், இந்த பறி தைக்கும் தொழிலாளர்கள் அறிவும் ஆற்றலும் இல்லாதவர்கள், தங்களது குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வசதியற்றவர்கள், மற்றவர்களோடு பேசிப் பழக்கம் இல்லாதவர்கள், யாரிடம் முறையிடலாம் என்று கூடத்தெரியாதவர்கள், இன்று இந்த மின்சார அபிவிருத்தியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இவர்கள் இந்த காலத்திலே கூட “ஆண்டவனே ராமா, கிருஷ்ண” என்று வீட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டு தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் காரணத்தினால்தான் அவர்கள் அந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கிற தோல் தைக்கும் மக்கள் அறிவில்லாதவர்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அறிவுள்ளவர்கள், மதிப்புள்ளவர்கள், மரியாதையுள்ளவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். சின்னையன் : கனம் அமைச்சர் சொல்லியதை நான் வரவேற்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் எந்த வகையிலும் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களிடம் அறிவு, ஆற்றல், திறமை எல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த பறி தைக்கும் தொழிலாளர்கள் மட்டும் அந்த வகையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலே கூட இந்த மன்றத்திலே நான் இதைப்பற்றி பேசினேன். எந்த அளவுக்கு அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். ஒரு வருட காலம் ஆகியும் இவர்களுடைய பிரச்சனை கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பொற்கொல்லர்களைப்பற்றி ஏன் விஸ்தாரமாகப் பேசப்பட்டு? அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அரசியல் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள். சபையிலுள்ள அத்தனை அங்கத்தினர்களுக்கும் மெமோராண்டம் எல்லாம் அனுப்பித்தார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். ஆனால் பறி தைக்கும் தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லாத காரணத்தினாலேதான், கனம் அங்கத்தினர்கள் அவர்களைப்பற்றி பேசமுடியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்களைப்பற்றி நான் குறை சொல்லுவதாக நினைத்துவிடக் கூடாது. இந்த மக்களினம்தான் அங்கத்தினர்களுக்கு அக்கறை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த மக்களை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டும் என்ற ஆசை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் கனம் காமராஜ் அவர்களின் மந்திரி சபைக்கும் உண்டு என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். ஆகையால்தான் தெரியமாக இதை நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே நாமக்கல் தாலுக்காவில் 350 ரெவினயூ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. சில குக்கிராமங்களும் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திற்கு 30 குடும்பங்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், இந்த 350 கிராமங்களில் 10,000-க்கும்மேற்பட்ட பறி தைக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். இதைக் கண்கூடாகப்

15th March 1963] [திரு. எஸ். சின்னையன்]

பார்க்கலாம். அந்த அளவுக்கு அதிகமான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் மின்சார அபிவிருத்தியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தகுந்த வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவையை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நமது அரசாங்கம் விசேஷ அதிகாரி ஒருவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். பொதுப் பணிகளிலும் அரசாங்கப் பதவிகளிலும் ஷெட்யூல் வகுப்பினர், ஆதிவாசிகள் ஆகியோர் போதிய எண்ணிக்கையில் இல்லாததின் காரணங்களை ஆராயவும் அவர்களது எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்கும் அவைகளுக்கு தக்க பரிசாரம் எடுத்துச் சொல்லவும் ஒரு விசேஷ அதிகாரியை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அரிஜனங்களுக்கும் அரிஜன நலத் துறையினருந்து உதவி பெறத் தகுதியுடைய வகுப்பினர்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் வழங்குவதில் கால தாமதம் ஏற்படுவதன் காரணங்களை ஆராய்வதற்கும் அரிஜன நல இலாகா சம்பந்தமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஒப்படைக்கப்படவேண்டிய அலுவல்கள் குறித்து ஆராய்வதற்கு ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர் ஒருவரை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரி இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஆராயும்போது சேலம் ஜில்லாவை முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டு, சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்பட்டுள்ள மின்சார விஸ்தரிப்பினால் பரிசுதையும் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடியவர்களுடைய எண்ணிக்கை என்ன என்பதையும் ஆராய வேண்டும் என்றும் அப்படி ஆராய்ந்து அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்த பிறகு அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அரிஜன நல துறையின் மாநில கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்து அதன்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்த தற்கு கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும்போது இதிலுள்ள சில குறைபாடுகளையும் எடுத்துச்சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கமும் அவர்களுடைய பொருளாதார அடிப்படையில் ஒரு சட்டம் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் அமைந்தால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு சிறிய உதவிக்கூட கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அரிஜன மக்கள் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே பார்த்தால் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட முன்னேற்றம் இன்னமும் அடையவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு சில சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறோம். அப்படிச் சலுகைகளைச் செய்யும் போது சில குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்தக் குறைபாடுகளைப்பற்றி எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் ஆளும் கட்சிக்காரர்களும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். உண்மையில் ஒன்றை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்குக் கிணறுகளை வெட்டிக்கொள்வதற்கு கிணறு மானியம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்படுகிற பணம் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதாக இல்லை. அதை வாங்குவதற்குச் செலவு செய்யக்கூடிய பணம் கூட அவர்களுக்கு வருவதாக இல்லை. அந்தப் பணம் யாருக்குப் போய் சேருகிறது என்றால் இடையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது. இதைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்காக இன்றைக்கு அதிகாரிகள் அரிஜனங்களுடன் ஒரு தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒரு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டால் பணம் பூராவும் அவர்களுக்குச் போய் சேர்ந்து விடும். இப்பொழுது வீடு கட்டும் திட்டம் வேறு இருக்கிறது. இதிலும் எவ்வளவோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன. வீடு கட்டும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் பூரணமும் அரிஜனங்களுக்குப் போய்ச் சேருவதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை

12-00
noon

[திரு. எஸ். மணி]

[15th March 1963]

ஏராளமாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாகவே இந்த மன்றத்தில் சொல்லி இருக்கிறேன், நில் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் ஏராளமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று. என்னுடைய பகுதியில் குன்னம் என்ற கிராமத்தில் நிலத்தை அளந்து கொடுக்கும்போது யுத்த நிதிக்கு என்று ஏழு ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்காவிட்டால் அவருடைய நிலைமை பாதிக்கும் என்று சொல்லி அப்படிப் பணம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். இப்படி பல முறையில் லஞ்சமும் வாங்கி வருகிறார்கள். நாம் பல இடங்களைப் போடுகிறோம் அவைகளை நிறைவேற்ற பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்கிறோம். ஆனால் அவைகள் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுவதாகவே இல்லை. இங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்தாலும் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் அரசு நல்ல முறையில் இவைகளைக் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

அடுத்தபடியாக கிணறு வெட்டுவதற்கு என்று நாம் மானியம் கொடுக்கிறோம். கடன் கொடுக்கிறோம். அப்படி கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக கிணறு வெட்டுவதற்கு மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. பத்து அல்லது பதினைந்து பேர்கள் கேட்டால் நாளைந்து பேர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அப்படிச் சிடைப்பதும் கால தாமதம் ஆகித் தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய மானியத் தொகையை நல்ல முறையில் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரிஜனங்களுக்கு பல சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றன. அந்தச் சலுகைகள் பூராவும் அவர்களுக்குப் போய் சேருவதாக இல்லை. அவைகள் எல்லாம் அவர்களுக்குத் துரிதமாகப் போய் சேரும்படியாக இருக்க வேண்டும். அரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது மதிய உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுக்கும்போது தப்புக் கணக்குக் காட்டப்படுகிறது. தப்புக் கணக்குக் காண்பித்து நமது பணம் அதிகப் படியாகச் செலவாகிறது. அப்படி இல்லாமல் நல்ல முறையில் செலவாகும் படியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே நாம் செலவு செய்யக்கூடிய பணம் வீண் செலவு ஆகாமல் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படவேண்டும். மதிய உணவு கொடுக்கிற இடங்களில் அரிசி, விறகு, இவைகளுக்கெல்லாம் தப்புக் கணக்கு காண்பித்து பணம் பெற்று வருகிறார்கள். அதைத் தடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது பெண்களுக்கு உடைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆண் களுக்குக் கொடுப்பதாக இல்லை. பெண்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் ஆண்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமுதாய அபிவிருத்தி மன்றங்கள் நம்முடைய மாகாணத்தில் 25 இருக்கின்றன. அந்த சமுதாயத்தினுடைய பணி உண்மையிலேயே மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்துத்தகு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. வி. எஸ். அருணாசலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு அரிஜன நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து அதனுடைய முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்த்து நடக்கவேண்டிய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த மன்றத்தில் இதற்கு முன்னதாக பேசியவர்கள் நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இந்த நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இருப்பதற்கு இடம், குடிக்க ஜலம், உடுக்க ஆடை கொடுப்பது தான். இந்தச் சலுகைகளைப் பல ஆண்டு காலமாகச் செய்து வருகிறார்கள். சமார் முப்பது ஆண்டு காலமாக சொல்லக்கூடிய முறையில் குறிப்பாக சில இடங்களில் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் என்று

15th March 1963]

[திரு. வி.எஸ். அருணாசலம்]

ஒரு நிலையில் அவர்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தான் அரசாங்கமும் நாமும் அதில் ஈடுபட்டு பஞ்சாயத்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்றி அதை நடத்தி வருகிறோம். அதில் ஒரு சில இடங்களில் பஞ்சாயத்து தலைவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் கிராமப்புறம் போக்கு நிலங்கள் என்று சொல்ல இருபது வருட காலமாக அரிஜனங்கள் அதில் இருந்தாலும் அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். இருபது வருட காலமாக இருந்தவர்களை சுலபமாக கலெக்டர், தாசில்தார் இவர்களை வைத்துக்கொண்டு இரண்டு மூன்று வாரங்களில் வெளியேற்றுகிறார்கள். அப்படி ஒன்றிரண்டு வாரத்திற்குள் அவர்களுடைய வீடுகளையும் பிரிக்க முன் வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் பல இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து இப்படி நடைபெறும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அதற்கு ஒரு வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களில் அரிஜனங்களுக்கு பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. கிணறுகள் வெட்டுவதிலும் ரோடுகள் போடுவதிலும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. சில பகுதிகளில் ரோடு போடுதல் முதலிய வேலைகளைச் செய்தாலும் அதில் நாலில் ஒரு பங்கு அரிஜனங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்பொழுது அரிஜன இலாகா அதற்கு உதவிச் செய்து வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த உதவி இல்லாத காரணத்தால் ஆங்காங்கே இப்படிப்பட்ட வேலைகள் நடைபெறும் தடைப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அரிஜனங்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே ரோடு வசதிகள் செய்வதற்கு முன் போலவே இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழையபடியே பாதி பங்கு அரிஜன இலாகா கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு இப்படிப்பட்ட வேலைகள் தயக்கம் இல்லாமல் நடைபெறுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். இதுதான் என்னுடைய முழு எண்ணம். இதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து அதில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் அரிஜன நலத் துறை நல்ல முறையில் இயங்கி வருவதை நான் வரவேற்கிறேன். அங்குள்ள அதிகாரிகளும் கலெக்டரும் மற்றும் அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்டவர்களும் 'நல்ல முறையில் வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதுவும் தொழில் கல்வியில் அரிஜன மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத நிலை இருப்பதால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களும் அரசாங்கமும் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜாதி இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் அரிஜனங்கள் வசிக்கும் காலனிகளில் உள்ள பள்ளிகளில் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கும்படியாகவும், அரசினர் ஆசிரியர்கள் மற்ற பள்ளிகளில் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கும்படியாகவும் செய்தால், மன வேறுபாடு போகும் என்ற கருத்தைக் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் கீழ் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்கள் படும் கஷ்டத்திற்கு ஒரு அளவு இல்லை. ஒரு கிராமத்தின் பெயரைச் சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல மனம் வரவில்லை.

* திரு. ஆ. துரை அரசன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற ஹரிஜன நல இலாகா மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்குத் தெரிந்த சில கருத்துக்களைத் தங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக எதிர் காலத்தில் இந்தக் குறைபாடுகள் களையப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாட்டிலே இன்றைய தினம் தீண்டாமை எந்த அளவுக்கு ஒழிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது, இன்னமும் சில பல பகுதிகளில் தீண்டாமை ஒழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை எங்கள் தரப்பிலே சொல்லுவதைக் காட்டிலும் ஆளுநர் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அதிகமாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

[திரு. ஆ. துரை அரசன்] [15th March 1963]

அதற்காக நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நகரப் புறங்களில் படித்தவர்களிடையே இன்றைய தினம் தீண்டாமை பெரும் பகுதி போக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, கிராமப் புறங்களில் வாழும் மக்கள் இன்னமும் தீண்டாமையை விடாப்பிடியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் 12 கடையில்சூட தனிபாக அவர்களுக்கு என்று பாத்திரங்கள் ஒதுக்கி வைக்கும் பரிதாப நிலைமை இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டிலும் இருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

என்னுடைய பகுதியில் ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தின் தேர்தல் நடத்தப் பட்ட நேரத்தில், அதிகாரியின் முன்பாக அங்கே மற்ற இந்துக்களோடு ஒன்றாக அமர்ந்த குற்றத்திற்காக அன்று ஒரு பழங்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர் தாக்கப்பட்டு, நீதி மன்றம் வரை அது எடுத்துச் செல்லப்படும், அவருக்கு ஆதரவாக சாட்சிக் கூண்டில் ஏற ஆள் இல்லாத காரணத்தால் வழக்கு வெற்றிபெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது.

கிராமங்களில் இருக்கும் பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது என்ற பரிதாபகரமான நிலைமை இன்றும் இருந்து வருகிறது. ஹரிஜன சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் கிராமப் புறங்களில் வசிக்கின்ற பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் மிக மிக வேதனை நிரம்பியதாக இருக்கிற பரிதாப நிலைமையையும் நாம் பார்க்கின்றோம். அவர்களுக்கு என்று சொந்தமாக வீடு இல்லை. அவர்களுக்கு என்று சொந்தமாக நிலம் இல்லை. அவர்களுக்கு என்று சொந்தமாக இடுகாடு இல்லை. இடுகாட்டுக்குப் பிணங்களை எடுத்துச் செல்வதற்குப் பாதைகள் இல்லை. இவைகளை யெல்லாம் நல்ல முறையில் செய்ய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடப்பட்டு அதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டாலும்கூட, இடையிலே இருக்கும் ஒரு சில அதிகாரிகள், இடைத் தரக்கள் காரணமாக, இவை நல்ல முறையில் செயல்பட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் கண்காணித்து, அவர்களுக்கு நேரடியாக எல்லாச் சலுகைகளும் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலம் வேண்டுமென்று பலர் பன்னெடுங்காலமாக மனுக்களைப்போட்டிருக்கிறார்கள். மேற்பிணக்காடு என்கிற கிராமத்தில் 1960-ம் ஆண்டில் ரெவின்யூ போர்டார் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கும் 20 குடிகளுக்கும் ஒரு பத்து ஏக்கர் நிலத்தை இன்று வரை அசைன்மென்ட் கொடுக்க மாவட்ட அலுவலகங்களில் அவர்களுக்கு உத்தரவு கிடைக்கவில்லை. காரைக்கோட்டை கிராமத்தில் சர்வே நெ. 8-5-இல் 110 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. முப்பது குடிகள் அந்த நிலங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாக அவர்கள் அதை அனுபவித்தும், அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் கொடுக்க பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. இதைப் போல, வேறு சில பகுதிகளிலும் ஏராளமான தொல்லைகள் இருக்கின்றன.

திருக்கல்யாணபுரம் கிராமத்தில் பல்லாண்டுகாலமாக ஐம்பது ஏக்கர் நிலத்தைப் புறங்குடி சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் சாகுபடி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு நாளில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். அப்பொழுது இந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர் முதலமைச்சருடன் இருந்தார். அதே நாளில் அவரால் எவிவிடப்பட்ட 100 ஆட்கள் இந்தக் குடியானவர்களுடைய நிலத்தில் கதிரை அறுவடை செய்துவிட்டார்கள். உடனடியாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. நான் மேல் அதிகாரிகளுக்குத் தந்தி கொடுத்தேன். போலீஸ் இலாகாவின் விசாரித்து, அவர்கள் சாகுபடி செய்த நிலத்திற்கு இவர்கள் பேரால் கணக்கு இருந்த காரணத்தால் நாங்கள் நீதி வழங்க முடியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால், நியாயப்படி இவர்கள்தான் உழுதார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரிகிறது. ரீகார்ட் அவர்கள் பேரில் பதிந்திருந்த காரணத்தால் ஏதும்

15th March 1963] [திரு. ஆ. துரை அரசன்]

செய்வதற்கில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். இது போன்ற நிலைமைகளை நன்கு பரிசீலித்து, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைகள் நேரடியாக அவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா சூழ்நிலைகளையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை

(மணியடிக்கப்பட்டது).

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன நல மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னையன் அவர்கள் பேசும்பொழுது, “அறிவு இல்லாத” என்ற வார்த்தைகளை உபயோகித்தார். தெரியாமல் பேசிவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். எத்தனையோ அறிவுள்ளவர்கள் அறிவில் சிறந்தவர்கள் இன்றைக்கு பல இலாகாக்களில் இருந்து கொண்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்திருந்தும் இம்மாதிரி வார்த்தைகளைச் சொன்னது மிகவும் வேதனை தரத்தக்கதாகத்தான் இருக்கிறது.

ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அப்படி ஒதுக்கப்படுவதன் நோக்கம் என்னவென்றால், பொருளாதாரத்தில் ஹரிஜன மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும், பின்தங்கிய மக்களை உயர்வுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தப்பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கூறியதுபோல, எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருந்தாலும்கூட, அது கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் போல்தான் இருக்கிறது. 1970-ம் ஆண்டு வரைக்கும் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக இந்த இலாகா அமைக்கப்பட்டிருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த 6, 7 ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே, ஹரிஜன மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க, அடுத்த ஆண்டாவது அதிகப்பணம் ஒதுக்கினால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயம் செய்வதற்காக கிணறு வெட்ட, ஒரு கிணற்றுக்கு 1,500 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். கிணறுகளுக்காக ஒதுக்கிய பணம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. மற்ற துறைகளில் இருப்பதைச் சற்றுக் குறைத்துக் கொண்டாலும் இதற்கு இன்னும் அதிகமானப் பணம் ஒதுக்கினால் நன்றாக இருக்கும். இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு இந்த உதவி அதிகமான பேர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே கூட சில பேர்கள் கூறினார்கள், 25 சதவிகிதம் கூட கிணறு போட முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்களிடையே நிலை எப்படியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்னென்ன தன்மையில் அரசாங்கம் உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணராதவர்கள்தான் அதிலே ஒன்றும் செய்யவில்லை. 25 சதவிகிதம்கூட முடிய வில்லை என்று குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் இவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் செய்தும்கூட பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் இன்னும் பின்தங்கியிருப்பதற்குக் காரணம்—அரசாங்கத்தில் உத்தியோகத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதேபோன்று தனியார் துறையிலும் பல மில்லக்ளை வைப்பதற்கு அரசாங்கம் லைசென்ஸ்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், தனியார்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று 25 சதவிகித அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். இதன் மூலம் இன்னும் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மனை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு ஒதுக்கி இருக்கும் தொகை போதாது. சென்னை நகரத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் அவ்வளவும் செலவழிக்கப்படுகிறதா, செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை இன்னும் சற்றுக் கூடுதலாக்க வேண்டும். அந்தத் தொகை துரிதமாக

[திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [15th March 1963]

செலவு செய்யப்படுவதற்கும், நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கும் நல்ல முறைகளை நாம் கையாண்டிருக்கிறோம். அந்த முறைகளை நாம் பயன்படுத்துவோமெயானால் சீக்கிரமாக நிலங்களை வாங்கிக் கொடுக்க நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும்.

சடுகாடு இல்லாத நிலைமையில் சில சமயங்களில் தண்ணீரில் பிணம் அடித்துச் செல்லக்கூடிய காட்சியைக் காண்கிறோம். இந்த நிலைமையை போக்க அரசாங்கம் அந்தச் சமூகத்தாருக்கு சடுகாட்டுக்குப் பாதையோ, நிலமோ விரைவில் வழங்க ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

அதோடுமாதிரிமல்லாமல் மின்சாரத்திற்காக நாம் நிறையப் பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஹரிஜனங்களுடைய தெருவுக்கு மின்சார விளக்குப் போட்டுத் தர வேண்டும் என்பதற்காக 8 லட்சத்திற்கு அதிகமாகப் பணத்தை கொடுத்திருக்கிறோம். ஆயினும் இன்னும் பல இடங்களில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. உடனடியாக அந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக 750 ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தைவிட இப்போது ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். இந்த முறை அப்படியே இருந்தாலும் சிறு சிறு நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தை உருவாக்கி வருகிறோம். ஒரு வீட்டிற்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்தால் பங்குதனத்தில் இப்போது பாதியில் ஒரு பாகம் அவர்கள் கட்டினால் போதும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் ஐந்தாயிரம் கொடுப்பது என்றால் அவர்கள் 500 என்று கொடுத்தால் போதும் என்று இருக்கிறது. இவர்களால் 500 கட்ட முடிய வில்லை. ஆகவே ஹரிஜன இலாகா 750 ரூபாய் கட்டும்படியும் பாக்கி 250 ரூபாயை இவர்கள் கட்டினால் போதும் என்று செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல கட்டாயம் ஒரு ஹரிஜன மெம்பர் சர்வீஸ் கமிஷனில் இருந்தாகவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் அந்தச் சமூகத்தாருடைய வேலை வாய்ப்புகள் பெருக இடமேற்படும். ஆகையால் சர்வீஸ் கமிஷன் மெம்பர்களில் ஒருவரை ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராகப் போட நமது அமைச்சர் அவை தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பால் வழங்கும் சொஸைடிகளை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பது பொருளாதாரத் துறையில் அந்தச் சமூகத்திற்கு நல்ல ஏற்றத்தை அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் அம்மாதிரி சொஸைட்டி அமைக்க ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. 3 லட்சம் ரூபாய் அது திட்டத்திற்கு தேவைப்படுகிறது. பணமில்லை யென்று சாங்ஷன் செய்யப் படாமல் இருக்கிறது. அதையும் கவனித்து விரைவில் சாங்ஷன் செய்து கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் சொஸைட்டியில் இருந்து பாலை எடுத்துப் போக மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் வான்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள், அதைப்போலவே எந்த எந்த ஊர்களில் இம்மாதிரி சொஸைட்டி அமைக்கப் படுகிறதோ அங்கிருந்து பால் எடுத்துப் போக வான் வசதி செய்து கொடுப்பது நலம் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. ர. முனிரத்தினம் : கனம் மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நடைபெறும் ஹரிஜன இலாகா விவாதத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்காகவும், அருந்திய மக்களுக்காகவும் இன்று வீட்டு வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றன. அப்படி வீட்டு வசதிக்காக அவர்களுக்குத் தரப்படுகிற தொகையும் சரியான

15th March 1963] [திரு. க. ர. முனிரத்தினம்]

நேரத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதோடு அந்த ஹரிஜனங்கள் இன்றைய தினம் புதிய புறம்போக்கு நிலங்களில் எங்கே வசிக்கிறார்களோ அதே புறம்போக்கு நிலங்களே தங்களுக்குத் தேவை என்று கேட்பார்கள். ஆகவே அதைத் தருவதற்கும் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தித் தர வேண்டும், ஆட்சேபணை எதுவும் எழுப்பக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது என்னுடைய தொகுதியில் கலவைக்கு அருகாமையில் இருக்கிற காட்டு பகுதி முன்னால் காடாக இருந்து, இன்று அழிக்கப்பட்டு பொட்டல் வெளியாக காட்சி தருகிறது. அதன் அருகில் இருந்து ஒரு ஊரில் ஹரிஜன மக்களுக்கும், குடிமக்களுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக அங்கே வந்து குடியேறினார்கள். அப்படி குடியிருந்தும் பலமுறை பட்டா கோரி மனு செய்தும் இன்றுவரை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து தரவில்லை. ஆனால் அவர்களை அங்கே இருந்து வெளியேற்ற எவ்வளவு ஆயத்தங்கள் அவசியமோ அவ்வளவும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றி அமைத்து அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து தரவேண்டுமென்று நான் மிக்க பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிரவும் ஹரிஜன மக்களுக்கு விவசாயத்திற்காக மாடு வழங்கும் ஒரு திட்டம் இந்த அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் அவர்களுக்கு மாடுகள் வாங்கித் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாடுகளாகத் தருவதில்லை. மானியமாகத் தருகிறார்கள். அந்த மானியத்தை அவர்கள் பெறுவதற்குள் எத்தனையோ சிரமமடைய வேண்டியிருக்கிறது. தட்சிணயாகப் பல ரூபாய்களைச் செலவு செய்த பிறகே அதைப் பெற முடிகிறது. கடைசியாக காவம் கடந்து அவர்கள் கைக்கு வந்து சேருகிற தொகையைக் கொண்டு மாடு வாங்கவும் முடியாது போவதானாலும் திடீரென்று ஏற்படும் எதிர்பாராத செலவிலும் கிடைத்த பணம் மாடு வாங்கப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அதிகாரிகள் வரும்போது யாருடைய மாட்டையாவது வாங்கிக் கொண்டுபோய் காட்டுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இது மாறுவதற்கு மானியமாக மாடு வாங்கப் பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக மாடுகளாகவே வாங்கிக் கொடுக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இப்படி மாடு வாங்கிக் கொடுக்க அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கினால் அதிகமான பேர்கள் நன்மை அடைவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் கிராமங்களில் உள்ள ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பதனால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் நோயை அவ்வப்போது நீக்குவதற்கு வசதியாக ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒரு மொபைல் டிஸ்பென்சரி ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்குமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும் நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது ஹரிஜனங்களுக்கும், குடிமக்களுக்கும் ஏற்படுகிற தகராறைத் தீர்க்கும் வகையில் அங்கு இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அந்த அதிகாரிகள் கலந்து கொண்டு ஆர்ஜித காரியங்கள் செய்வார்களேயானால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய தொகுதியில் சுடுகாட்டுக்குப் போக வழியில்லாமல் குடிமக்களுடைய நிலங்கள்மீது நடந்து சென்று, அதனால் அவர்களுக்கும் இந்த குடிமக்களுக்கும் தகராறு மூண்டு பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவர்களுக்கு சுடுகாட்டுக்குச் செல்ல வசதியும், சுடுகாட்டுக்குப் போக பாதை வசதியும் செய்துகொடுக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கோரப்பட்டிருக்கிற மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு பல வகையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும் பட்ஜெட்டில் ஹரிஜனநலத் துறைக்காக ஒதுக்கப்படுகிற தொகை மிக்க குறைவு என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் மூன்று கோடி 90 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்று

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

[15th March 1963]

பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறபோது ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் குறைவாகவே ஆகிறது. இன்றைய தினம் நம்முடைய நாட்டு ஜனத்தொகையில் 5ல் ஒரு பங்கினராக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு விவசாயம் முன்னேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் பிற்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தாகவேண்டும். அதோடு கர்நாடகா முதலிய புனித சேவை காரணமாக தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு ஓரளவு அவர்களுடைய சமுதாய அடிமை வாழ்வு நீக்கப்பட்டு வருகிறது. இருப்பினும், அவர்களுடைய சமுதாய பொருளாதார விடுதலைக்கு அடிப்படையாக இருப்பது கல்வி. அவர்களுக்குக் கல்வி அளிக்க நாம் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகவே கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு ஹரிஜன ஹாஸ்டலில் சேர்ந்து படிக்கிற ஒரு ஹரிஜன மாணவனுக்கு ஒரு தொகையும் பிற்பட்ட இனத்து மாணவனுக்கு ஒரு தொகையும் என்று கொடுப்பது சரியல்ல. இந்த ஏற்றத் தாழ்வை ஒழித்து எல்லோருக்கும் ஒரே விகிதாசார அடிப்படையில் இந்த கல்விக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் விநியோகிக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்காக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யப்போகும்போது எதிர்ப்பு ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக “அக்வைர்” செய்யும் பணி நின்று போகிறது. ஆகவே, தகுந்த அதிகாரிகளைப் போட்டு நில ஆர்ஜிதம் செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். மனைக்கட்டுகளை ஆர்ஜிதம் செய்யும் வகைக்காக 23 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணத்தை ஜில்லா வாரியாகப் பிரித்தால் ஒரு ஜில்லாவுக்கு இரண்டு லட்சம் அளவுக்குத்தான் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தத் தொகையையாவது நல்ல முறையில் செலவு செய்து ஹரிஜன மக்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறும் வகையில் கோவாப்பேட்டில் முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். மில்க் சொசைடிகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். இப்போது தையல் மிஷின்கள் வாங்கித் தருகிறோம். ஆனால் இன்னும் அந்த மிஷினையே கண்ணால் பார்க்காதவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் நல்ல முறையில் பயன்பெறும் வகையில், பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாகாணத்திலே பல நகரங்கள் இருக்கின்றன. கிராமங்களிலே நில ஆர்ஜிதம் செய்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுப்பது போன்ற “பிரொவிஷன்” பட்டணங்களைப் பொறுத்தவரை கிடையாது. கோவை, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் அந்த முறையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிலபேர் நிலத்தை விற்று விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் அந்த மாதிரி யாரும் விற்க முன் வரமாட்டார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ந. பா. செங்கோட்டுவேலு: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ஆம் ஆண்டுக்கான ஹரிஜன நல இலாகா மானியக் கோரிக்கை விவாதத் தின்பேரில் நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடைம்பப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, ஹரிஜன நல இலாகாவின் மூலம் ஏகப்பட்ட பணத்தைச் செலவழித்து வந்தபோதிலும் நாம் எதிர்பார்த்த முன்னேற்றத்தை நாம் இன்னும் அடையவில்லை. இந்த இலாகாவின் மூலம் செலவுதான் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதேதவிர, ஹரிஜன மக்கள் அதன் முழுப் பயனையும் பெற முடியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிற 1,500 ரூபாய் உதவிப் பணத்தை ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வேண்டுமானாலும் குறைத்துக் கொண்டு கல்விக்கு அதிகப் பணம் செலவழித்து அதிகமான பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்த முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும்

15th March 1963] [திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு]

பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்து ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் அனைவரும் கல்வி கற்கவேண்டுமென்ற முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் பலனுடையதாக இருக்கும்.

சேலம் ஜில்லாவில் கொல்லிமலைப் பகுதியில் மலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதுவரை எந்த விதமான முன்னேற்றத்தையும் அடையவில்லை. கொல்லிமலைப் பகுதி தனி பிளாக் டெவலப்மெண்ட் பாக ஆக்கப்பட்டபோதிலும், அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு எந்த விதமான வருமானமும் கிடையாது. அதன் காரணமாக அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் எந்த விதமான முன்னேற்ற வேலைகளையும் செய்ய முடிவதில்லை. அந்தப் பகுதியை “டிரைபல் பிளாக்” ஆகச் செய்து, மக்கள் விரிவாகப் பங்குத் தொகையைப் பெறக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் அந்தப்பகுதியை முன்னேற்றக்கூடிய பணிகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அங்கு ரோடு வசதி போன்ற வற்றைச் செய்யமுடியும். ரோடு போடும் பொறுப்பை ஹைவேஸ் இலாகா விளரிடம் கொடுத்து ரோடு போட்டுக் கொடுக்கும்படி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட கொல்லிமலைப் பகுதியில் ஒரு உயர்தரப் பாடசாலையையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொல்லிமலைப் பகுதியில் அந்நிய நாட்டுச் செலாவணியைப் பெற்றுத் தருகின்ற விளைபொருள்கள் எல்லாம் விளகின்றன. அவற்றை மலை மேலிருந்து கீழே கொண்டுவர சரியான பாதை வசதி இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பொருள்கள் சரியான விலைக்கு விற்கப்பட முடிவதில்லை. ஆகவே, அந்தப் பொருள்களை எல்லாம் கீழே கொண்டு வந்து வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் பாதை வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனை, நிலம் வழங்குவதில் அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்தி, காலதாமதமின்றி அவர்களுக்கு மனை, நிலம் வழங்கினால் அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொண்டு சவுகரியமாக இருக்கமுடியும். அந்தந்த கிராமங்களுக்கு அருகில் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்தால்தான் அவர்கள் இந்துக்கள் வாழும் பகுதியில் கலந்து வாழ்வதின் காரணமாக, நாளடைவில் அவர்களும் சமூகத்தில் இரண்டாகக் கலந்து வாழக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஹரிஜன மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கான எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது 50 மார்க்குகள் வாங்கியிருப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுப்பது என்பதைத் தவிர்த்தி 40 சதவிகித மார்க் எடுத்தவர்களுக்குக் கூட ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக்கூறு விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, எதிர்க்கட்சித் தோழர் ஒருவர் “ஹரிஜன்” என்று சொல்வதைப் பற்றி மிகவும் வருத்தப்பட்டு, குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். பாரதியார் ஒருசமயம் மற்ற நண்பர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்கிருந்த பிராமணப்பையன் ஒருவன், “பிராமணர்கள் தலையில் பிறந்தார்கள், ஷத்திரியர்கள் பூஜத்தில் பிறந்தார்கள், வைசியர்கள் விலாவில் பிறந்தார்கள், சூத்திரர்கள் காலில் பிறந்தார்கள், ஹரிஜனங்கள் எதிலே பிறந்தார்கள்?” என்று கேட்டார். அதற்குப் பாரதியார், “ஹரிஜனங்கள் அப்பனுக்கும் மகனுக்கும் பிறந்தார்கள்” என்று சொன்னார்.

*** திரு. மு. கருணாநிதி :** அவர்கள் தான் அப்பனுக்கும் மகனுக்கும் பிறந்தவர் என்று பாரதியார் சொன்னதாக கனம் அங்கத்தினர் சட்ட சபையில் சொல்கிறார்? அப்படிச் சொல்லலாமா என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : நேரமாகிவிட்டதினால் களைப்பின் காரணமாக வார்த்தை புரண்டு விட்டது. கனம் அங்கத்தினரே அதைத் திருத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

[15th March 1963]

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : மன்னிக்கவேண்டும். ஒரு தாய்க்கும், தந்தைக்கும் பிறந்தவர் என்று சொன்னார். அத்தகைய ஒரு சமூகத்தாரின் மேன்மைக்காக ஏற்பட்டது இந்த இலாகா. கடந்த பல வருஷங்களாக அவ்விளாகா ஆற்றிவந்திருக்கிற பெரும் பணிகளினால் இன்றையதினம் அந்தச் சமூகத்தாரிடையே அதிக வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் உணர்வார்கள்.

இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு மிக முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை மனைக்கட்டுதான். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் பெரும்பகுதி நிலம் கோயில்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும், பெரிய நிலச் சுவந்தார்களுக்குமே சொந்தமாக இருக்கிறது. அதனால் பெரும் அளவிற்கு மனைக்கட்டு வழங்கப்படுவதில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சொந்த மனைக்கட்டு கிடையாது. இன்றையதினம் அவர்களுக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுக்கிறோம், தையல் மிஷின் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்று இதில்லாம் கொடுப்பதால் பிரயோசனம் இல்லை. அவன் மனிதனாக வாழ வேண்டும். மிருகங்களுக்குக் குகை இருக்கிறது. குருவிகளுக்குக் கூடு இருக்கிறது. ஆனால் ஆற்றிவுள்ள மனிதனுக்கு வீட்டில்லை. மனைக்கட்டு கொடுத்து, வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதில் முக்கியமான கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பிற்பட்ட ஹரிஜனங்களைப் போலவேதான் பிற்பட்ட வகுப்பார்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலும் பெரும்பாலானவர்கள் வீடு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே மனைக்கட்டு வழங்கும் திட்டத்தில் ஏழை பிற்பட்ட வகுப்பினர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அவ்வினத்தில் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு பிற்பட்ட இனத்தவர்கள், ஹரிஜனங்கள் ஆகியவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இன்னும் மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். ஆகவே அத்துறைக்கு என்று 3 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது எந்தவிதத்திலும் போதுமானதாக இல்லை. அதை அடுத்த ஆண்டாவது இரட்டிப்பாக்க வேண்டும். இன்னும் 2 கோடி ரூபாய் மானியமாவது அதிகமாகக் கோர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நகரங்களில் எல்லாம் தோட்டிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஸ்திரமான உத்தியோகமும் கிடையாது. அவர்களுக்குச் சம்பளம் பன்னிரண்டரை ரூபாய். அலவன்சு ரூபாய் 45. சம்பளம் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு இவர்களுக்கும் பென்ஷன், இன்சூரன்ஸ், ஆகிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து அவர்களின் மிகமோசமான நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் காலனி கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும்.

மேலும் ஹாஸ்டல்களில் தங்கிப் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மாதம் 16 ரூபாய் என்றும், பிற்பட்ட சமூகத்து மாணவர்களுக்கு 10 ரூபாய் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. அதைக் கொஞ்சம் 20 ரூபாய் என்று உயர்த்தியாவது எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கே திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அரசாங்க ஹாஸ்டல்களில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு என்றும், பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு என்றும் கொடுக்கும் பணத்தில் எவ்வித வித்தியாசமும் கிடையாது. சில தனியார் ஹாஸ்டல்களில் நாம் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு 16 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு நாம் 10 என்று கொடுக்கிறோம். அந்தத் தனியார் ஹாஸ்டல் நிர்வாகிகளுக்கு நாம் வேறு வகையில் பணம் கொடுப்பதால் அதிலிருந்து இந்தப் பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அவர்கள் 6 ரூபாய் வீதம் போட்டு 16 ரூபாயாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றே அந்த ஏற்பாட்டைப் பண்ணியிருக்கிறோம். ஆக எல்லா மாணவர்களுக்கும் வித்தியாசமின்றி ரூபாய் 16 தான் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

15th March 1963]

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : அகவிலைகள் எல்லாம் ஒரேடியாக உயர்ந்து இருப்பதனால் அதைச் சற்று 20 ரூபாய் அளவுக்காவது உயர்த்தி எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹரிஜன இலாகாவினால் நடத்தப்படுகிற பள்ளியானது சரியாக நடத்தப்படவில்லை என்று கல்வி அதிகாரிகளால் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. மற்ற ஆரம்பப் பள்ளிகளை எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நிர்வாகத்தில் கொண்டு வந்திருப்பது போலவே ஹரிஜனப்பள்ளிகளையும் பஞ்சாயத்தின் நிர்வாகத்திலேயே கொண்டு வந்துவிடவேண்டும் என்பதாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து....

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. கே. பி. பழனி : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆற்றல் மிக்க அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்பாகப் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலரும் காந்தியடிகள் இந்தச் சமூகம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்பதற்காகச் செய்த சேவைகளைப் பாராட்டி அவர் காட்டிய வழியில் பல நற்பணிகளைப் புரிந்து கொண்டு வருவது இந்த இலாகா என்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அன்று வெள்ளையரோடு வீரப்போர் புரிந்த நாளில், நமது நாட்டின் உரிமைக்காகப் பாடுபட்ட அந்த நாளில், நமது நாடு சுதந்திரம் பெற்று திகழவேண்டுமென்று அண்ணல் காந்தியடிகள் போராடிய அந்த நாளில் இந்நாட்டு மக்களாலேயே தாழ்த்தப்பட்டு, அடிமைப்படுத்தப்பட்டு இருந்த ஹரிஜன சமூகத்தார் தங்கள் உரிமைகளைப் பெற்று, மற்ற மக்களைப் போல வாழவேண்டுமென்பதற்காக தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டத்தை துவக்கினார்கள். அதன் பயனாக இன்றைய தினம் ஹரிஜன சமூகத்தைப்பற்றிய நினைப்பு நமக்கெல்லாம் வந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. இதுபற்றி உலக மோதையாகிய ஷா குறிப்பிடுகையில், ஒரு மனிதன் தாங்கி நடந்து செல்கின்ற நேரத்தில் வலது காலும், இடது காலும் எப்படி மாறி மாறி எடுத்து வைக்கப்படுகிறதோ அதே போல மகாத்மா காந்தி அவர்கள் நாட்டின் விடுதலையையும், சமுதாய சீர்திருத்தத்தையும், மாறி மாறி ஒரே சமயத்தில் கொண்டு செல்கிறார். இப்படிக் கொண்டு சென்ற பெருமை காந்தியடிகள் ஒருவருக்கே உண்டு என்று ஆங்கில நூல் ஒன்றில் குறிப்பிட்டார்.

நாட்டின் விடுதலையைத் தொடர்ந்து காந்தியடிகள் வழியிலேயே அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியானது தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்காகவே பல திட்டங்களைப் போட்டுத் தொடர்ந்து நடத்திச் செல்கிறது. இதுவரையில் சாதித்துள்ள சாதனைகள் என்ன என்பதை நாடு நன்கு அறியும். இருந்தபோதிலும் இன்னும் செய்யப்பட வேண்டிய சில நன்மைகளைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களை நான் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இன்றையதினம் புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்துகளிடமே ஒப்படைத்துவிட்ட காரணத்தினால் பஞ்சாயத்து நிர்வாகமானது இந்த ஹரிஜனங்களை எல்லாம் புறம்போக்கு நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றி வருகிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிற நிலங்களை அந்தந்த ஹரிஜனங்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக மேற்கொண்டாகவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகக் குடியிருந்து கொண்டிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களாக இருந்தாலும், விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களாக இருந்தாலும் இதுவரை இருந்தது போலவே இன்னமும் தொடர்ந்து அவர்களிடமே விடப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. பி. பழனி]

[15th March 1963]

அடுத்து, ஹரிஜன மக்கள் வாழ்கின்ற பெருவாரியான பகுதிகளில் லோகல் டெவலப்மெண்டு திட்டத்தின்கீழ் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய சூழ்நிலையில் ஒரு பங்கு தொகையை ஹரிஜன மக்களிடமே கேட்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லாததினால் அவர்கள் அம்மாதிரி கொடுக்க வேண்டாம் என விதிவிலக்குச் செய்யவேண்டும் என்ற யோசனையையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொது சுகாதாரம்பற்றி எண்ணுகின்ற நேரத்தில் பெருவாரியான மக்கள் வாழ்வில் வறுமையும் அறியாமையும் கலந்து இருப்பதன் காரணமாக மிகமோசமான நிலையில் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பல வியாதிகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் வாழக்கூடிய பகுதியில் பொதுச் சுகாதாரம் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்க டாக்டர்கள் மாதம் இருமுறையாவது சேரியைப் பார்வையிட சட்டம் செய்ய வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, ஹரிஜன மக்களுக்கு சமுதாய அந்தஸ்து உயரவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்குத் திட்டம் வகுக்கவேண்டும். அதற்கு பஸ் பர்மிட் வழங்குவது, இன்னும் பல தொழில்களுக்கு லைசென்சு வழங்குவது ஆகியவற்றில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களுடைய பொருளாதார அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்பது தனிப்பட்ட ஒரு அரசியல் கட்சியின் பிரச்சனை அல்ல. இது தேசிய பிரச்சனை. இந்த உண்மையை உணர்ந்து நாட்டில் உள்ள எல்லா எதிர்க்கட்சி நண்பர்களும் தங்களுடைய கட்சி வேறுபாடுகளை மறந்து, மன மாச்சரியங்களை மறந்து ஹரிஜன பிற்பட்ட சமூகத்திற்கு உழைக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER: The Deputy Leader of the Opposition will take 25 minutes and the Hon. the Minister will take 40 minutes for his reply and so the House will have to sit till 1-55 or 2 p.m. I hope the House has no objection to sit till that time.

* திரு. மு. கருணாநிதி: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ள ஹரிஜன மான்யத்தின்மீது எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அழகமுத்து அவர்கள் வைத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பல ஆண்டு காலமாகச் சமுதாயத்தினுடைய அடித் தளத்திலே அழுத்தப் பட்டு முன்னேற வழியில்லாமல் முடங்கிக் கிடந்த ஒரு சமுதாயத்திற்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்கின்ற புரட்சிகரமான நோக்கம் இந்தியாவில், குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் தமிழகத்தில், பல ஆண்டு களுக்குமுன்பே தோன்றியிருக்கிறது என்பதனை, இந்த உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பிய பெருமை எதோ ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சிக்கு என்று இல்லாமல், பழங்குடி மக்களுடைய முன்னேற்றத்தில் அக்கரை கொண்டிருக்கிற தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சான்றோர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். எல்லா அரசியல் கட்சிகளுமே அந்தக் கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டு, அதற்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் நன்கு அறிவார்கள். அந்த வகையில் இந்த மான்யத்தில், ஹரிஜனங்களுக்காக, பின் அடைந்திருக்கிற மக்களுக்காக, ஆதிவாசிகளுக்காக, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 3 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய் என்பது போதுமானது அல்ல என்பதை எதிர்த் தரப்பிலிருந்து மாத்திரமல்ல, ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருக்கிற தோழர்கள் பலரும் இங்கே அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். வெட்டுப் பிரேரணை என்பது இந்த மன்றத்திலே

15th March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

எதிர் கட்சியினரும், ஆளும் கட்சியினரும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கு ஒரு விவாதத்தை அமைப்பதற்காகப் பயன்படுத்துகிற முறையே அல்லாமல், இத்தனை ரூபாயை வெட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றது, மான்யத் தொகையிலிருந்து, உண்மையிலேயே வெட்ட வேண்டும் என்ற பொருளில் அல்ல. அந்த வகையில் ஆளும் கட்சி அன்பர்கள் அத்தனை பேருமே இந்தத் தொகையை அடுத்த ஆண்டிலாவது மேலும் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். நாங்கள் இந்த மான்யத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் குறைப்பாடுகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம் என்றால், தேவையானவைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம் என்றால், அரசினரைக் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல என்பதை அரசினர் உணர்ந்து, மேலும் மேலும் பின்னடைந்து கிடக்கிற மக்களுக்கு, சமுதாயத்தினுடைய கீழ்த்தட்டிலே இன்றைய தினம் கேவலமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு, புதிய தெம்பும், நல்ல வாழ்வு வளமும் அளிப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் எடுத்துக் கூறுகிறோம் என்று உணர்ந்து அந்த நிலையில் காரியங்களை அணுகவேண்டுமென்று எடுத்துக்கூறிகொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஹரிஜன நலத்துறை அலுவல்களை கவனிப்பதற்காக ஒரு துறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அளவிலே, கல்வி, வீட்டு வசதி, பொதுச் சுகாதாரம், விவசாயம், குடிசைத் தொழில் என்ற பல தலைப்புகளில் தங்கள் காரியங்களை ஆற்றி வருகிறார்கள். நல்ல நோக்கத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற இந்த மானியத் தொகை யாருக்காக செலவழிக்கப்படுகின்றதோ அவர்களுடைய இருண்டு கிடக்கின்ற இல்லங்களைக் கதவைத் தட்டி, “இந்தா உனக்கு இன்பம்” என்று சொல்லப்படுகிற அளவுக்குப் பயன்படுவதாக இருக்கிறதா என்று கேட்டால், எதிர் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அவர்கள் உள்ளத்தில் கை வைத்து எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில், “இல்லைதான், இது அணுகவேண்டியவர்களை அணுகவில்லை” என்பதை நிச்சயமாக ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

கல்வித் துறையில் நான் இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கப்படுகிற முறை பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்று என்றாலும், இந்த உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கப்படுகிற முறையிலே சில மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டுமென்று இங்கே நான் கேட்டுக்கொள்வேன். உபகாரச் சம்பளம் பெறுகிற மாணவன் புதிதாகச் சேருகின்ற நேரத்தில் உபகாரச் சம்பளம் பெறத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என்று நற்சான்றிதழ் பெற்றுத்தந்து, பிறகு உபகாரச் சம்பளம் தரத்தொடங்குகிறார்கள். இடையில் வகுப்பிலே தேர்வு பெறாமல் தோல்வி அடைந்து விடுவார்களானால், அவர்களுக்கு மீண்டும் உபகாரச் சம்பளத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள்ள நற்சாட்சிப் பத்திரம் தேவைதான். ஆனால், இப்போது இருக்கின்ற முறையில் ஆண்டுதோறும் உபகாரச் சம்பளம் பெறுவதற்கு நற்சாட்சிப் பத்திரத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளும் சிக்கல் அந்த மாணவனுக்கு ஏற்படுகிறது. தேர்விலே தோல்வி அடையாமல் வெற்றி பெற்றாலும் இந்தச் சிக்கலிலிருந்து விடுபடமுடியவில்லை. ஆசிரியரிடத்திலும், தாசில்தாரிடத்திலும், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரிடத்திலும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அல்லது நகர சபை உறுப்பினர்கள் ஆகிய அவர்களிடத்திலும் நற்சாட்சிப் பத்திரத்தைப் பெற்று அதற்குப்பின் அந்த மாணவன் ஹரிஜன நலத்துறை அதிகாரியிடத்திலிருந்து உபகாரச் சம்பளத்தை பெறுகிற வாய்ப்பை அடைய முடிகிறது. இதற்கு இடையில் அவன் படுகின்ற இன்னல்கள் எவ்வளவு என்று அவனுக்கு ஏற்படுகிற சிரமங்கள் எவ்வளவு, விரயம் ஆகின்ற நேரம் எவ்வளவு என்று எண்ணிப் பார்க்குது, இனியாவது ஆண்டுதோறும் இப்படி புதுப்பித்துக் கொள்ளும் முறையை நிறுத்தி, ஒரு முறை உபகாரச் சம்பளத்தைப் பெறுவதற்குத் தகுதி பெற்ற மாணவன் என்றால், தொடர்ந்து அதை அளிக்க வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[15th March 1963]

அடுத்து, கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நல்லோட்டில், மிக அழகாக நம்முடைய அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் தந்திருக்கிற இந்தப் புத்தகத்தில், ஹரிஜனங்களையே முன்னேற்றம் ஏறத்தாழ 8 வகையிலே எப்படி முன்னேற்றியிருக்கிறது என்பதற்கான எழிலோவியம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஹரிஜனங்களுடைய பள்ளிக் கூடம் எப்படி இருக்கிறது என்று இந்தப் படத்தைப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்ளுகிறவர்கள், நேரத்தியான கட்டிடம் என்றுதான் கூறுவார்கள். ஆனால் பல இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட ஓட்டுவில்லைக் கட்டிடம் இல்லாமல் கூறைக் கட்டிடத்தில் கற்றுத் தருகின்ற நிலையம், திண்ணைப் பள்ளிகளாக இருக்கக்கூடிய நிலையிலும் இருக்கின்றது. அது மாற்றப்படவேண்டும். கல்விக்கூடங்கள் கல்வி பயிலுகிற ஹரிஜன மாணவர்கள், பின் தங்கிய மாணவர்கள் அவர்கள் கல்வி பயிலுகிற நேரத்தில் ஆபத்து விளைவிக்காத கட்டிடங்கள், விபத்துக்களை அளிக்காத கட்டிடங்கள் தேவை என்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன நல விடுதிகளில் 93 விடுதிகளை அரசினர் ஏற்று நடத்துகிறார்கள், மற்றவைகளை தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு விவாதத்திற்கு பதில் அளித்த அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற விடுதிகளை அரசினர் எடுத்து நடத்தாததற்குக் காரணம் அந்த விடுதிகளில் ஊழல்கள் எதுவும் இல்லாது நடைபெறுகிறது, ஆகையால் நாங்கள் ஏற்று நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் எல்லா விடுதிகளும் ஊழல் இல்லாமல் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. சில குறிப்பிட்ட விடுதிகளை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல முடியும். விவரம் கேட்டால் அவைகளை அரசாங்கத்திற்கு விளக்க முடியும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுவேன், குறிஞ்சிப்பாடியிலுள்ள ஹரிஜன நல விடுதி ஊழல் நிறைந்ததாக ஆகி விட்ட காரணத்தினால், உடனடியாக அரசினர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளெல்லாம் எழுதி, கடைசியில் மந்திரிகள் கைக்கு வந்த நேரத்தில் கைவிடப்பட்டது என்ற செய்தி உள்ளபடியே சோகத் தகவல்தான் என்பதை இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

ஹரிஜன வீட்டுப் பெண் குழந்தைகளுக்கு உடை வழங்குகிற திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் ஆண் பிள்ளைகளுக்கு உடை வழங்குகிற திட்டம் இல்லை என்பதை நாங்கள் மாத்திரமல்ல, ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்களும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, இந்தத் துறையில் வீட்டு மனைகள் வழங்குகிற திட்டம். இவர்கள் வாழ்வதற்கான மனைகளை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக இன்றைய தினம் திட்டமிட்டு அந்த வகையிலே எவ்வளவு மனைகளை ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை காலனிகளுக்கு என்று சொன்னால் ஒருவேளை தருகின்ற புள்ளிவிவரம் குறைவாகத் தோன்றி தேர்தல் நேரத்தில் பயன்படாமல் போய்விடும் என்று கருதினார்களோ என்னவோ, எத்தனை மனைகள் என்ற கணக்கைத் தந்திருக்கிறார்கள். 1961-62-ல், 18,769 வீட்டு மனைகள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட என்றும், 19,227 மனைகள் அளிக்கப்பட்ட வீட்டு மனைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை காலனிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. இடையிடையே ஏற்படுகிற பொறுப்பற்ற செயலை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அரசு கோணம் தாலாகாவில் அருகில்பாடி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. பழங்காலத்தில் அது ஒரு ஐயம் கிராமம். அந்த கிராமம் இன்றைய தினம் அரசினர்களுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிற கிராமம். அந்த கிராமத்தில் 12 ஏக்கர் நிலம் ஒரு வருட காலமாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் இருந்துவருகிறது. அந்த 12 ஏக்கர் நிலத்தைத் தங்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து தரவேண்டுமென்று அங்கிருக்கிற ஹரிஜன மக்கள் மனுப்போட்டு கோரிக்கை விடுத்திருந்தார்கள். ஆனால், அந்த ஊரிலுள்ள மனியக்காரர் அந்த நிலம் தனக்குத்தான் சொந்தம் என்று வாதாடி, இல்லை என்று சொல்லி தங்களுக்குத் தேவை என்று வேண்டுகோள்விடுத்த ஹரிஜன மக்கள் 50 பேரை போலீஸ்காரர்கள் பிடித்து சிறைச் சாலையிலே அடைக்கக் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒன்று இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு

15th March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நடைபெற்ற சம்பவமாகும். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், சர்க்கார் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கம் கொண்டிருந்தாலும், இடையிலே இப்படிப்பட்டவர்கள் இருந்து அதைத் தடுக்கிறார்கள். சிதம்பரம் நடராசரை நந்தனார் வழிபட விரும்பியபோது, நந்தி மத்தியில் வழிவிட மறுத்தது என்று கதை உண்டு. பிறகு “சற்றே விலகி இரும் பிள்ளைய” என்று கூற, நந்தி விலக கதை முடிந்தது. நான் அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இப்படிப்பட்ட மணியக்கார நந்திகளைப் பார்த்து “சற்றே விலகி இரும் பிள்ளைய” என்று எச்சரிக்கை விடுவது அரசினரின் பொறுப்பாகும். இல்லாவிட்டால், நல்ல நோக்கங்களோடு தீட்டப்பட்ட திட்டங்கள் ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகளுக்குப் போய் சேராமல், இடையிலே தடுக்கப்பட்டுவிடும் என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அ. : தேபோல், ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி என்ற அளவிலே, 1957-58-ல் மின்சார வசதி பெற்ற ஹரிஜன காலனிகளின் தொகை 90, அதற்காக அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை ரூ. 1,54,818 என்று குறிப்பிட்டுப் பட்டிருந்தது. 1961-62-ல் 235 காலனிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை ரூ. 1,50,000 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணம் இந்தச் செலவு குறைந்ததற்கு என்ற விளக்கம் இதில் இல்லை. அந்த விளக்கத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி, பொது சுகாதார வசதி, இவைகளோடு, விவசாயத்திற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது என்ற அளவில், அவர்களுக்கு மாடு, மற்ற விவசாயக் கருவிகள் இவைகளை வாங்குவதற்காக விவசாயிகளுக்கு, ஹரிஜனங்களுக்கு, ரூ. 400 கடனாக அளிக்கப்படுகிற திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கடன் அவர்களுக்குக் காலத்திலே கிடைப்பதில்லை. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், கடன் பெற தகுதி உள்ளவர்களுக்கும் 2 ஏக்கர் சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. குத்தகைக்கு வைத்து பயிரிடுபவர்களுக்கு இந்த ரூ. 400 கடன் கிடைப்பதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் கடன் பெறுவதற்கு அங்குள்ள மணியக்காரர்கள் கையெழுத்து பெறவேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. மணியக்காரர்களுக்கும் அங்குள்ள மக்களுக்கும் ஏதாவது சொந்தத் தகராறு இருக்குமானால், உள்ள படியே இந்தக் கடனைப் பெறுவதற்கு தகுதியுடையவர்களுக்கூட பெறக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் அற்றுப் போய்விடுகிறது. அவர்களுடைய குத்தகைச் சீட்டு, கிஸ்தி கட்டியதற்கான ரசீது இவைகளை வைத்து கடன் தொகை அளிப்பதற்கான நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, கடன் தொகை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் அரசினரை மிக அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3 கோடி 90 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படும் பொழுது, பார்ப்பதற்கும், கேட்பதற்கும் பளபளப்பான திட்டங்களாக அவைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, அவைகள் போய்ச் சேரவேண்டிய இடத்தில் போய்ச் சேரவில்லை என்பதை அரசினர் மிக மிக கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். முன்பு இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருந்த எங்கள் கட்சித் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஹரிஜன மான்ய விவாதத்தின்போது பேசுகையில், உதாரணமாகக்கூட ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கின்றீர்களே, அது எங்கே போய்ச் சேருகிறது என்று நாங்கள் கேட்கிற நேரத்தில், எங்கே போய்ச் சேருகிறது என்று ஆச்சரியம் உங்களுக்கே ஏற்படுகிறது. இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், ஒரு அரசன் “நான் செலவழிக்கிற பணம் என்ன மக்களிடத்தில் போய்ச் சேருகிறது?” என்று கேட்க, அமைச்சர் அந்த அரசரைப் பார்த்து, அவருடைய கையிலே பனிக்கட்டியைக் கொடுத்து, “இதை 10 பேர் கையிலே கொடுங்கள்” என்று குறிப்பிடுகிறார். அரசர் 10 பேர் கையிலே கொடுத்துவிட்டு, கடைசியில் அது அரசர் கைக்கு வருகிற நேரத்தில் ஒரு குளி நீர்தான் மிச்சம் இருந்தது. இப்படி 10 பேர் கையிலே கொடுத்த பனிக்கட்டிபோல இன்றையதினம் அரசினர் ஹரிஜனங்களுக்காக செலவழிக்கப்படுகிற பணம் போய்ச் சேருகிறது என்று கருதுகிறேன் என்று சொன்னார்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[15th March 1963]

பெரிய தொகை ஹரிஜனங்கள் கைக்கு போய்ச் சேருவதில்லை. தொகை பெரும் தொகை என்று அரசினர் குறிப்பிடலாம். இது போதாத தொகை என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்குக் கட்டித்தரப்படுகின்ற வீடுகள் எத்தனை நாட்களுக்கு நிற்கின்றன? “நெற்கொண்டு போமளவும் நில்லாய் நெடுஞ்சுவரே” என்று சுவரைப் பார்த்து அல்லவா கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. இதே மன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கவுந்தப்பாடியில் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்காக கட்டப்பட்டிருந்த வீடு திறப்பு விழாவுக்கு முன்னால், ஒரு நாள் பெய்த மழையிலேயே, இருந்த இடம் தெரியாமல் குட்டிச்சுவராகி விட்ட செய்தி இந்த மன்றத்திலேயே எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது போலவே, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கோண்டேரிலும்—கடலூருக்குப் பக்கத்து கிராமம்—கச்சரப்பாக்கத்திலும்—தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிராமம்—கட்டப்பட்ட ஹரிஜனக் காலனிகளிலுள்ள வீடுகளெல்லாம் இடிந்து பாழடைந்து போய்விட்டன. அண்மையில் திருவண்ணாமலைத் தொகுதியில் இடைத் தேர்தல் வருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அப்பொழுது அத்தகைய காட்சிகளைப் பார்ப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். பல ஹரிஜனக் காலனிகளிலுள்ள வீடுகள் இடிந்து பாழடைந்து இருக்கிற நிலைமையைக் காணலாம். இந்த நிலைமையிலே ரூ. 1,000 வீடு கட்டுவதற்காக வழங்கப்படுகிற அந்தப் பணம் போதாது. அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 3,000 கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சார்பிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிற கருத்தை நான் மேலும் மேலும் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஹரிஜனங்களில் மதம் மாறிய ஹரிஜனங்கள் என்ற ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அவர்கள் மதம் மாறிவிட்ட காரணத்தினால், சமுதாயத்தில் பெறவேண்டிய சலுகைகளைப் பெற்று மிகக் சந்தோஷமாக வாழ்கிறார்கள் என்று எண்ணுவது தவறு. ராமன் ராப்டாக மாறி விடலாம். நெற்றியில் விபூதி பூசிக்கொள்வதற்குப் பதிலாக கழுத்தில் சிலுவை அணிந்திருக்கலாம். ஆனால் அவன் அதே சேரியில்தான் சாக்கடை ஓரத்தில், பன்றிகளும், நாய்களும் நடமாடுகின்ற பயங்கரமான இடத்தில் இன்றையதினம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்று தனித் தொகுதி முறையில்கூட இடம் இல்லாமல், அவர்கள் மதம் மாறிய ஹரிஜனங்கள் என்ற பெயரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை. அவர்கள் மதம் மாறியிருக்கலாமே தவிர, அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் வளம் ஏற்படவில்லை. அவர்கள் இன்றைக்கு அடித் தட்டிலேயேதான் கிடக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு, அவர்களை உயலிக் தனித் தொகுதி முறையில் அவர்களுக்கு இடம் தரவேண்டுமென்பதையும் நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய வீடுகள், சேரிகள் என்ற பெயரால், காலனிகள் என்ற பெயரால், நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் எங்கேயோ ஒரு மூலையில் கட்டிக்கொடுப்பது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிற காலனிகள், புதிய காலனிகள் கட்டப்படுகிற நேரத்திலாவது, ஊருக்கு நடுவில் கட்டினால் என்ன? ஏன் மறுபடியும் மறுபடியும் மூலேக்குத் தள்ளுகிறார்கள்? ஏன் சாக்கடை ஓரத்திற்குத் தள்ளுகிறார்கள்? சாக்கடை ஓரத்தில் குடியிருக்கச் சொல்லுகிறார்கள்? ஊருக்கு நடுவில் இருக்கலாகாதா? அக்கிரஹாரத்திற்குப் பக்கத்தில் சேரி இருக்கக்கூடாதா? முதலியார் வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் அவர்களுக்கு வீடுகள் இருக்கக்கூடாதா? செட்டியார் வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் அவர்களுக்கு வீடுகள் இருக்கக்கூடாதா? ஏதோ தப்பித் தவறி எம். எல். ஏ. ஆகிவிட்ட காரணத்தினால், தப்பித் தவறி அரசாங்க ஊழியர்களாக ஆகிவிட்ட காரணத்தினால், தப்பித் தவறி படித்து விட்ட காரணத்தினால் அவர்கள் வேண்டுமானால் ஊருக்கு நடுவிலே குடியிருக்கிறார்கள், அவர்களால் முடிகிறது. ஆனால், வாழ்க்கையிலே கடைக் கோடியில் இருக்கிற சாதாரண இந்த நாட்டு ஹரிஜனத் தோழன் இன்றைக்குப் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலைமையில்தான் இருக்கிறான். அன்னால்

15th March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

காந்தி சொன்னார், ஆலயங்களைத் திறந்துவிட்டோம் என்று பெருமை பேசுவதிலே அர்த்தமில்லை. காந்தி சொன்னார் ஆலயங்களைத் திறந்து விட்டோம். ஆனால், இந்த ஆலயங்களில் இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஹரிஜனங்கள் சென்று வழிபடுவதற்கு சட்டம் துணை புகிறதே தவிர, வழிபடுவதற்கு இன்றைய தினம் நடவடிக்கை இருக்கிறதா, நடைமுறையில் அது நடக்கிறதா, இல்லை. அது மாத்திரமல்ல. ஆலயங்களுக்குச் சென்று ஆண்டவனைத் தொழலாம் என்று ஹரிஜன மக்களுக்கு உரிமை அளிக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஆண்டவனுக்கு அருகாமையில் இருந்து, ஆண்டவனுக்குப் பூஜை செய்வதற்கும், ஆண்டவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்கும் . . .

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on a point of order, the hon. Member, Sri M. Karunanithi never goes to the temple. How can he know about the worship and other things?

MR. SPEAKER : It is not a point of order. The hon. Lady Member, Srimathi T. N. Anandanayaki, I think is a lawyer and she must know what is a point of order. It is not at all a point of order. Let the hon. Lady Member resume her seat.

திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் தலைவர் அவர்களே, கொலை செய்தவர்கள் தான் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்பதல்ல. கொலைக் குற்றங்களில் வாதாடுவதற்கும் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்பது அங்கத்தினருக்குத் தெரியும். ஆண்டவன் ஆலயத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று ஹரிஜன மக்கள் வழிபடலாம் என்ற உரிமை இருக்கிறதே தவிர, ஆலயத்தில் இருக்கும் ஆண்டவனுக்கு பூஜை செய்வதற்கோ, அபிஷேகம் செய்வதற்கோ உரிமை அளிக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட உரிமை அளிக்கப் படாததற்கு என்ன காரணம்? தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்குத் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக ஹரிஜன வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது என்றும், ஹரிஜன தினம் கொண்டாடப்படுகிறது என்றும், மாவட்ட வாரியாக ரூ. 1,000 செலவழிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காக இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படும் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் பிரசாரம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா? திரு. ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியின் அறிக்கையிலே கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :

“கிராமப் புறங்களில் வாழும் ஏழை எளியவர்களின் பொருளாதார நிலை முன்னேற்ற வேண்டுமானால் அவர்களுக்குப் பொதுப் பணிகளில் வேலை கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் 80 சத விதத்தினர் ரூ. 1,000-க்கும் குறைவாக ஆண்டு வருமானம் உள்ள ‘நொடித்துப்போன தொகுதியினர்’ ஆண்டுக்கு ரூ. 500-க்குக் குறைவாக வருவாய் பெறுபவர்கள் அதில் 50 சத விதமாக இருக்கிறார்கள். வேலை செய்து பிழைக்கத் தயாராக இருக்கும் ஒவ்வொரு குடும்பங்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை அரசு அளிக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டும். இவ்வாறு வெளிப்படையாகப் பிரகடனம் செய்துவிட வேண்டும்.

சமுதாயத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் அமைதியான முறையில் மாபெரும் சமூகப் புரட்சி ஏற்பட்டு சாதி முறை வேருடன் ஒழித்துக் கட்டப்பட்டாலன்றி, கிராமப்புற ஏழைகளின் நலன், மறுமலர்ச்சிக் கான திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியாது.”

இவ்வாறு 1961-ம் ஆண்டிலேயே இந்தக் குழு அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளது. ஹரிஜனங்களுடைய மாபெரும் தலைவர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் கூட ஹரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் இன்னும் உயரவில்லை என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[15th March 1963]

தீண்டாமை ஒழிப்பு விளம்பரத்திற்காக இந்த சர்க்கார் தைரியமாகச் செய்தது என்ன? ஹரிஜன வாரத்தைக் கொண்டாடுவதைத் தவிர, ஹரிஜன தினத்தைக் கொண்டாடுவதைத் தவிர, ஹரிஜனங்கள் என்ற அழகான பெயரை வைத்திருப்பதைத் தவிர, வேறு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? இப்பொழுது நாம் 1963-ம் ஆண்டிலே இருக்கிறோம். 7 அல்லது 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக இந்த சர்க்கார் ரூ. 5,000 செலவில் 30,125 சவரொட்டிகளை அச்சிட்டது. அந்தச் சவரொட்டியிலே போடப்பட்ட படம் என்ன? ஒரு ஏழை ஹரிஜனத் தோழனை வைதீக முறையிலே வாழ்கிற பெரியவர் ஒருவர் “தொடாதே” என்று சொல்லுகிற படம். அப்படிச் சொன்னவர் இன்றைய அரசியல் சட்டத்தின்படி, தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின்படி, கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலே அடைக்கப்படுகிறார் என்ற முறையிலே அந்தப்படம் அமைந்திருந்தது. அந்தப் படத்தை யார் எதிர்த்தார்கள்? பார்ப்பன சமூகத் தலைவர்கள் யாராவது எதிர்த்தார்களா இல்லை. எதிர்த்தவர்கள் இருச்சியிலே உள்ள நாற்கு, ஐந்து பேர். ஒரு பத்திரிகை இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டு எழுதியது. உடனே இந்த அரசு 30,000 சவரொட்டிகளையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டது. ரூ. 5,000 நஷ்டத்திற்குப் பொறுப்பாக்கிக் கொண்டது. ஏன் இந்த அரசுக்கு தைரியம் வரவில்லை? ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினரை மட்டும் குறிக்கும் படம் அல்ல அது. இன்றைக்கு பூனூல் போட்டவர்களும், முடி வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் பார்ப்பனர்கள் சமூகத்தில் மட்டும் இல்லாது பிற சமூகங்களிலும் இருக்கிறார்கள். அந்த உருவம் பார்ப்பனர்களை மட்டும் தான் குறிப்பிடும்? வன்னியருல் கூடித்திரியர்களும் ஆசாரிக் குலத்தினருங்கூட முடி வைத்துப் பூனூல் அணிகிறார்கள். அதனால் நான் மாத்திரமல்ல, தோழர் விநாயகம், மாஜி எம். எல். ஏ. கூட இதைப்பற்றிக் கேட்டார். தீண்டாமை ஒழிப்பிற்கான சவரொட்டிகளை வெளியிட வந்த இந்த சர்க்கார் என் பயந்தது? ஏன் அவர்களுக்குத் துணிவு வராமல் போய்விட்டது? நாலந்தப் பேர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்பதற்காக இந்த சவரொட்டிகளை மூட்டை கட்டி வைத்து விட்டார்கள். அதனால் என்ன லாபம் பெற்றார்கள்? பச்சைத் தமிழர் ஆட்சி ஆயிற்றே, பாராட்டுப் பல குவித்துக் கொண்டவர்களாயிற்றே, யாரோ சொன்னார் என்பதற்காக, அந்த சவரொட்டிகளை மூட்டை கட்டி வைக்கலாமா? பொதுவாக, அடிதளத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டால்தான், இன்றைக்கு கடவுளின் பெயராலும், மதத்தின் பெயராலும், கீழ் மட்டத்திலே தள்ளப்பட்டிருக்கிற ஹரிஜன குடியகனுடைய நிலை உயர முடியும். அவனுக்கு நல்ல துணியும், எண்ணெயும் ஏற்படும். அப்படி ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டால்தான் அரசு செலவழிக்கிற மூன்று அல்லது ஐந்து கோடி பணத்தின் முழுப் பயனையும், பெற முடியும். அப்படி பயன் தரத்தக்க வகையில் திட்டங்களைத் தீட்டும் படிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறோன். அந்தத் திட்டங்கள் ஏழை ஹரிஜன மக்களுடைய வீடுகளை அண்டாதுபடி செய்து விடவேண்டாம். அவர்கள் நல் வாழ்வு பெறாத வகையில், அவர்களுக்கு அதிகாரிகள் செய்கின்ற கொடுமைகளினால் என்றென்றும் அவர்கள் ஏழை மக்களாக இருந்து கொண்டு, எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அடையாமல், தேர்தல் காலத்தில் எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் வேண்டுமானாலும் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் கைப்பாவைகளாக வைத்திருக்கும் நிலைமை போகவேண்டும். தேர்தல் காலத்தில், சதுரங்கக் காய்களைப்போல் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் இந்த நாட்டிலே உள்ள ஹரிஜன மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்காக நல்ல முறையில் பாடுகிறோம் என்றால், அவர்கள் நல் வாழ்வுக்காக விழைகிறோம் என்றால், திட்டங்கள் போடுவது பெரிதல்ல, ஆனால் அப்படி போடப்பட்ட திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றப்படுகிறதா, அதிகாரிகள் மோசடிகளைச் செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். ஊழல்கள் மலிந்திருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அவைகளைப் போக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால்தான், திட்டங்கள் வாழும். திட்டங்கள் வாழ்ந்தால்தான் இன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று சமுதாயத்தின் ஒரு கோடியிலே கிடக்கிற ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்ற முடியும். பொருளாதாரத் துறையிலே அவர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவதுதான் நல்லது என்று பிரசாரம் செய்யப்பட்ட பூபாதினும், ஜாதி அடிப்படையிலே தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிற ஹரிஜன மக்களின்

15th March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நிலையை உயர்த்துவது நம்முடைய குறிக்கோளாக இருப்பதால், அப்படிப்பட்ட நல்ல குறிக்கோள் நிறைவேற்றப்படுகிற வகையிலே அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் சாதி அடிப்படையில்தான் வழங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. பொன்னையா : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, ஏதோ ஹரிஜன எம். எல். ஏ.க்கள் தப்பித் தவறி வந்துவிட்டதினால், அவர்களும் மற்ற பகுதிகளில் வசிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் தேர்தலில் நின்று, ஆயிரக்கணக்கான வோட்டுக்களைப் பெற்றுத்தான் வந்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது, தப்பித் தவறி வந்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவது முறையா?

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் எழவில்லை. இவ்வளவு பெரிய சமுதாயத்திலே கொஞ்சம் பேர்தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார். The hon. Member is misusing the privilege of raising a point of order.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய பல அங்கத்தினர்கள் இந்த ஹரிஜன மான்யத்திலே பங்கு கொண்டு பேசியது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. பல அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டதினால் இந்த மான்யம் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை இந்த மன்றமும் அறியும், மக்களும் அறிவார்கள்.

கடைசியாகப் பேசிய எதிர்க் கட்சி உப தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் நிலைமையை முற்றிலும் தெரிந்து கொள்ளாமல் இங்கே பேசியது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வாங்குவதற்கு வருடம்தோறும் கையெழுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு கட்டியிருப்பதினால் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே முதலிலேயே நான் இதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாகாண சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப்பை பொறுத்தவரையில், அவர்கள் தேறிவிட்ட அந்த வருடத்திலேயே, அந்தப் பாடசாலையின் முதல்வர் அல்லது கல்லூரியின் முதல்வர் சம்பந்தப்பட்ட மாணவன் பரீட்சையில் தேறிவிட்டான் என்று எழுதிவிட்டால் போதும், கையெழுத்துத் தேவையில்லை என்று இந்த அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப்பைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் சொல்பதே நிபந்தனைகளின்படி நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்க வேண்டியிருப்பதினால், அதற்கு மட்டும் கையெழுத்து வாங்க வேண்டும். மாகாண சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் கல்லூரி முதல்வர் அல்லது ஹெட்மாஸ்டர் எழுதி விட்டால் போதும். ஒரு தரம் ஸ்காலர்ஷிப்புகொடுத்தால், தொடர்ந்து ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறோம் என்பதை முதலிலேயே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார். கடந்த ஆண்டிலே மத்திய சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் தந்த காரணத்தினால், மாகாண சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஸ்காலர்ஷிப்புகள் ஒரு லட்சத்துக்கு மேல் கொடுபடாமல் ஸரண்டர் செய்யப்பட்டது உண்மையா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மதிப்பிற்குரிய கனம் மதியழகன் அவர்கள் அரிஜன மாணவர்களுக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் பணம் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். ஏற்கெனவே இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது அரிஜனங்களுக்கு மார்க்குகள் இல்லாமலேயே கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா அரிஜன மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் பணத்தினால் மாநில அரசாங்கப் பணம் கொஞ்சம் மிச்சப்பட்டால் அதை வைத்துக் கொண்டு பின்னால் கொடுக்கப்படும். பணம் மிச்சப்பட்டால் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்பொழுது அதிகமாக செலவு செய்யப்படு

[திரு. பூ. கக்கன்]

[15th March 1963]

கிறது என்றே சொல்லலாம். மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதோடு மாகாண சர்க்காரும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல கனம் அங்கத்தினர்கள் மனைக்கட்டு விஷயத்தைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள், கனம் அழகமுத்து அவர்களும் இதைப்பற்றிய ஒரு வெட்புப் பிரேரேபணையையும் கொடுத்திருக்கிறார். மனைக்கட்டு விஷயமாக அரிஜன நல இலாகா அடிஷனலாக சில ஸ்கீம்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கூட அதிகப்படியான பெயர்களைக் கொடுத்தால் உதவி செய்ய முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஐம்பது அல்லது அறுபது பேர்கள் கேட்டால் பத்து அல்லது பதினாறு பேர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதை ஒரு குறையாக எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மனைக் கட்டுகளை வழங்குவதில் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகவே அறுபது லட்சம் ரூபாய் முன்றலுடன் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்பதை குறிப்பாக இந்த ஆண்டு எட்டு மடங்கு அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த வருடம் சுமார் 23 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். மேலும் பணம் தேவைப்படுமானால் இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதற்கு வாக்குறுதியும் கொடுக்கிறேன். வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு என்று இதற்கு முன்னதாக 200 ரூபாய் கடனாகவும் இதுமாக 550 ரூபாயும் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளக் கொடுத்தோம். இப்பொழுது அந்த தொகையை உயர்த்தி ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வீடுகளை நல்ல முறையில் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இன்னும் அதிகப்படியாக 250 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டும் வருகிறது. 550 ரூபாய் கொடுத்த போது வீடுகள் நல்ல முறையில் அமையவில்லை என்று சொன்னதால் இப்பொழுது ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கட்டிக்கொள்ளும்படியாகச் சொல்லி தொகையையும் உயர்த்திக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இதில் அரசினர், கொடுக்கும் தொகை 750 ஆகும். இந்த முறையில் சுமார் 850 வீடுகள் கட்டுவதாக அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. 1963-64-க்கு 6-30 லட்சம் ரூபாய் இதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனைக்கட்டு வழங்கும் விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் சில ஆலோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். நகரசுத்தி தொழிலாளர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று அவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுவதில் சலுகைகள் கொடுக்கும்போது நகரசுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக அரிஜனங்கள் குறிப்பாக நகரசபை நகரசுத்தி தொழிலாளர் அல்லாத மற்றவர்களுக்கும் சலுகை காட்டுவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே கனம் அழகமுத்து அவர்கள் தன்னுடைய வெட்புப் பிரேரேபணைக்குடும் இல்லை என்று ஏற்படுத்தால் அவர் தன்னுடைய வெட்புப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்திலும் அதிகப்படியாக செலவு செய்ய முன் வந்திருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 1955-56-ல் ஒதுக்கியதை விட இந்த ஆண்டு எட்டு மடங்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் கருணாநிதி அவர்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் பேசும்போதெல்லாம் இதைப்பற்றியே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். திருப்பி திருப்பி அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அது உண்மையாக இருக்கலாம் என்று நினைப்பார்கள் என்று அப்படிச் சொல்லுகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. அவருடைய கட்சித் தலைவர் அண்ணாதுரை அவர்கள் இங்கே இருந்தபோதுகூட இதைப்பற்றியே சொல்லிக்கொண்டு வந்த

15th March 1963]

[திரு. பூ. கக்கன்]

தார். கவந்தம்பாடியில் வீடுகள் கட்டியதைப் பற்றி அதன் பிறகு என்ன ஆயிற்று என்பதைப்பற்றி அவர் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். லோயர் பாவணி அணைக்கட்டுப் பகுதியில் அந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டன. அந்தப் பகுதியில் அணைக்கட்டில் தண்ணீர் வந்தவுடன் சீபேஜ் ஏற்பட்டதன் காரணமாக வீடுகள் கட்டிய இடத்தில் தண்ணீர் கசிவு ஏற்பட்டு அந்த வீடுகள் விழுந்து விட்டன. அதுதான் காரணமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் பிரயோசனம் இல்லை. அதன் பிறகு மழை காற்றின் காரணமாக அந்த வீடுகள் விழுந்து விட்டன. ஹரிஜன நல இலாகாவின் கட்டக்கூடிய வீடுகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு வேண்டிய பணமும் ஒதுக்கப்பட்டு கட்டிக்கொண்டு வரப்படுகிறது. கனம் கருணாநிதி அவர்கள் சொல்வதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு சக்கரம் வேகமாகச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்பொழுது அந்த சக்கரத்தின் மீது ஒரு ஈ வந்து உட்காருகிறது. உடனே அந்த ஈ என்ன நினைக்கிறது என்றால் தான் உட்கார்ந்துக் கொண்டதால்தான் அந்தச் சக்கரம் அவ்வளவு வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டதாம். அதைப்போலவே இப்பொழுது வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். நல்ல வீடுகளாகக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். இதைப்பார்த்து கனம் கருணாநிதி நினைத்துக்கொள்ளலாம் அவர் அடிக்கடி கவந்தப்பாடி வீடுகளைப் பற்றி சொல்லிக்கொண்டு வந்ததால்தான் இப்பொழுது நல்ல வீடுகளைக் கட்டுகிறோம் என்று நினைக்கலாம். அப்படி அல்ல. அப்படி நினைப்பதும் நல்லது அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தப்படியாக ஸ்காலர்ஷிப்புகளைப் பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஸ்காலர்ஷிப்புகளை எவ்வளவு துரிதமாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாகக் கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருடம் ஸ்காலர்ஷிப்பு கிடைத்து விட்டால் அதைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிகளில் பரீட்சையில் பாஸ் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னால் போதும் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்துவிடுவார்கள். இன்னும் மேலும் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகப்படியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பின் தங்கிய மாணவர்கள் 50 மார்க்குகள் வாங்கினால் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அதைத் தளர்த்தி 45 மார்க்குகள் வாங்கினாலும் மிகவும் பின் தங்கிய மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்றும் அதை அந்த இலாகாவே பார்த்துக் கொடுக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் பின்தங்கிய மாணவர்கள் 45 மார்க்குகள் வாங்கி எவ்வளவு பேர்கள் பாஸ் பண்ணினாலும் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா ஹரிஜன இலாகா அதிகாரி 10 சதவிகிதம் மாணவர்களுக்கு பார்த்துக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரில் அரிஜன இலாகா டைரக்டர் அவர்களே பார்த்து தனக்கு இஷ்டமானபடி பத்து சத மாணவர்களுக்கு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மார்க்குகள் குறைந்தாலும் குறைவாக எடுத்த மாணவர்களுக்கு கொடுப்பதாக இருந்தாலும் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காலம் சென்ற கனம் பிரகாசம் காலத்தில் அரிஜனங்களுக்கு என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட நான்கு கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் இது உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் மூன்றாவது திட்டம் முடிவதற்குள் இன்னும் அதிகமாகப் போனாலும் போகலாம். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இது போதாது என்று. இன்னும் அதிகமாக கொடுப்பதற்கு இருந்தால் இந்த இலாகா அமைச்சர் வேண்டாம் என்று சொல்லவே மாட்டார். சந்தோஷமாக பெற்றுக்கொள்வார். இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நான்கு கோடி ரூபாய் மட்டும் அல்ல அவர்களுக்குச் செலவு செய்யப் போவது. மற்ற மானியங்களின் மீது செலவு செய்வதிலும் இவர்களுக்கு பங்கு உண்டு. அந்தத்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[15th March 1963]

தொகையுடன் கூடுதலாகத்தான் இந்த நான்கு கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதர இலாக்காவிலிருந்து கிடைப்பதையும் சேர்த்து அதை விட அதிகமாக கிட்டத்தட்ட நான்கு கோடி ரூபாய் அவர்களுக்கு என்று தனியாகச் செலவு செய்ய ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகளை விட அதிகமாக கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த நான்கு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொகை குறைவு என்று சொல்ல முடியாது. வள்ளுவர் சொல்லியபடி

“சொல்லுவதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.”

சொல்லுவது சுலபமாக இருக்கும். ஆனால் அதன்படி செய்வது தான் கஷ்டமாக இருக்கும். அரசாங்கம் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்திலும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் விஷயத்திலும் எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக கவனித்து வருகிறார்கள். கட்டிடங்கள் கட்டுவதைப்பற்றி திரு. கருணாநிதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அதற்குத்தான் 750 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாய் வரையில் போட்டிருக்கிறோம் இந்த ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் கட்டினால் திருப்தி ஆகலாம் என்பதற்காகத்தான் அப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. இவை களும் காற்று மழையில் விழாமல் இருக்கும்படியாகத்தான் கட்டப்படும். கூடுமான வரையில் நல்ல வீடுகளாகத்தான் கட்டப்படும். கனம் கருணாநிதி சொல்வது போன்று ‘கக்கன் கட்டிய வீடாக இருக்கிறது’ என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் இல்லாமல் கட்டப்படும். கூடுமான வரையில் நல்ல முறையில் வீடுகளைக் கட்டுவதற்காகத்தான் அதிகப்படியான மனைக்கட்டுகளை வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் போதவில்லை என்றால் மேலும் ஒதுக்கப்படும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1-30
p.m.

‘ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளை ஒரு சில அதிகாரிகள் துர்வினியோகம் பண்ணுகிறார்கள், மணியக்காரர்கள் குறுக்கே நிற்கிறார்கள்’ என்று ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ‘அதிகாரிகளிடத்தில் போய் கையெழுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது, அந்த சமயத்தில் கொஞ்சம் லஞ்சமெல்லாம் கேட்கிறார்கள்’ என்றும் சொன்னார்கள் ஒவ்வொரு ஹரிஜன நல இலாகா அதிகாரிக்கும் இதுப்பற்றிக் கவனிக்க சொல்லியிருக்கிறோம். கடன்பெற விண்ணப்பிக்கிறவர்கள், ரெவனியூ இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் கிராம அதிகாரிகளிடம் தேவைப்பட்டவர்கள் போக வேண்டியிருப்பதற்குப் பதிலாக, ஹரிஜன நல இலாகாவில் வேலை செய்யும் ரெவனியூ இன்ஸ்பெக்டரோ, தாசில்தாரோ நேரில் சென்று வெட்டி உதவு விசாரித்து தக்க உதவி—மாடு வாங்க உதவுவதோ, கிணறு வெட்டி உதவுவதோ—அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏதாவது குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில் யாராவது அதிகாரி லஞ்சம் கேட்பார் என்றால், தக்க நடவடிக்கை எடுப்போம். அனேக இடங்களில் நடவடிக்கை எடுத்தும் இருக்கிறோம். இனியும் எங்கு தவறு ஏற்பட்டாலும், சம்பந்தப்பட்டவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

லஞ்சம் ஒழிக்கப்பட வேண்டியதுதான். இந்த அரசாங்கம் அதிலே தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. உயர்ந்த அதிகாரிகளை கூட இந்த அரசாங்கம் வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறது. அவர் லஞ்சம் வாங்கினார் என்பதற்காக. அதே மாதிரி சில அதிகாரிகளைப் போகச் சொல்லியிருக்கிறது, இந்த அரசாங்கம். ‘லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள்’ என்று பொதுவாக சொல்ல முடியாது. தங்கள் காரியம் காலா காலத்தில் நடத்திவிடவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சிலர் தாங்களாகவே லஞ்சம் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். இலஞ்சப் பழக்கத்தை அதிகாரிகளிடம் உண்டு பண்ணும் முறையில் ஒரு சிலர் நடந்துகொள்வதையும் நாம் பார்க்கிறோம். லஞ்சம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பதிலே அக்கறை இருக்குமானால், யார் லஞ்சம் கேட்டாலும், ‘கொடுக்கமாட்டேன்’ என்று

15th March 1963] [திரு. பூ. கக்கன்]

தெரியமாக சொல்லிவிடவேண்டும். அதைக் குறித்து அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லவேண்டும். வாங்குபவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள், வாங்காமல் இருப்பதற்கான தக்க நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் கண்டிப்பாக எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள், மீண்டும் திருவண்ணாமலையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எலக்ஷன் வரப் போகிறதுதல்லவா? இப்படி இங்கே பேசினால் தான் 'நம்முடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர் சட்டசபையிலே நமக்காகப்பேசியிருக்கிறார்' என்று மற்றவர்கள் நினைத்துக்கொள்வார்கள் என்கிற எண்ணம் போலும். அவருடைய பிரசங்கத்தை அப்படியே நோடஸ் கூடப் போட்டு விடுவார்கள். அப்படிச் சொன்னால் தான் ஹரிஜன மக்கள் தங்களுக்கு வோட்டுப் போடுவார்கள் என்ற எண்ணமாக இருக்கக் கூடும். திருவண்ணாமலையைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது, எலக்ஷனுக்காக நானும் என்னுடைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் கூட இங்கே போகக்கூடும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆம். மந்திரி போவார். நிச்சயமாக மந்திரி போவது மட்டும் அல்ல, மந்திரியை சார்ந்த கட்சிக்காரர்களும் போவார்கள்.

மக்கள் பொதுவாக கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே பார்த்து வருகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு மதிப்பையும் மரியாதையும் தேடிக்கொடுக்கிறவர்கள் யார் என்பதை அவர்கள் பார்த்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்காகப் பாடுபட்டு வருகிற கட்சி காங்கிரஸ்கட்சி தான் என்பதையும், அத்தகைய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கம் தான் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்கள் பல சலுகைகளை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பூரணமாக இன்னும் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. அதற்குக் காரணம், அன்னியருக்கு இந்த நாடு பல ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த காரணத்தால், நாட்டில் திட்டம் போட்டு நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை இருந்தது. ஆனால் நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு நாம் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட்டு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மத்தியில் இருக்கிறோம். மேலும், திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்போது, ஹரிஜனங்கள் இன்னும் அதிகமான நன்மை அடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

கல்வித் துறையில் நம் மாநிலத்தில் நாம் மிகவும் தீவிரமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டாம் என்று நினைக்கக் கூடியவர் நாட்டில் ஒருவருமே இல்லை என்று சொல்லிவிடலாம். சாதாரண எழை எளியவர்கள் கூட, பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டாம் என்று நினைப்பதில்லை. எழை ஹரிஜனங்கள் கூட தங்களுடைய பிள்ளைகள் படிக்கவேண்டும் என்பதிலே அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணம் அவர்களுக்கு வந்து விட்டது. பொருளாதாரத் துறையில் நம் நாட்டில் நாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த துறையில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேறுவார்கள். 'நாடு உயர நாம் உயரவேண்டும்' என்ற நல்ல கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கவேண்டும். நாட்டை உயர்த்தாமல் நாம் மட்டும் எப்படி உயர்ந்து விடமுடியும்? நாடு உயராமல் ஹரிஜனங்கள் மட்டும் உயர்ந்து விடமுடியாது. எல்லா மக்களும் முன்னேற வேண்டும். சுதந்திரமடைந்ததிலிருந்து நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நிலைமையில் ஹரிஜனங்களும் நிச்சயமாக உயர்ந்தநிலைக்கு வருவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மதம் மாறிய கிறிஸ்துவ சகோதரர்களைப் பற்றி சில அன்பர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்வது என்ன வென்றால்—அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் பல பெரியவர்கள், சிறந்த அறியாளிகள், சட்ட நிபுணர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யப்பட்ட சட்டமாகும். அந்தச் சட்டத்திலே மதம் மாறிய கிறிஸ்துவ சகோதரர்களும் ஹிந்து ஹரிஜன் பெரும் உரிமைகளை எல்லாம் பெறலாம் என்று சொல்லவில்லை. இந்து சமூகத்தில் மிகவும் கஷ்டப்பட்ட ஹரிஜன மக்களுக்காக சில சலுகைகளை அதிலே நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலே எப்படி இருக்கிறதோ அதை அமூல் நடத்தும் வகையில்

[திரு. பூ. கக்கன்] [15th March 1963]

மத்திய சர்க்கார் கட்டளையிடுகிறது. அதன்படியே மாநில அரசாங்கமும் செய்து வருகிறது. நாம் அரசியல் சட்டத்தை அனுசரித்துத்தான் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறோம். அதே சமயத்தில் ஹரிஜனங்களுக்குள்ள கல்வி சலுகைகள் எம். எ. வரைக்கும் சம்பளம் இல்லாமல் படிக்கலாம் என்பது போன்ற சலுகைகள்—மதம் மாறிய கிறிஸ்துவ சகோதரர்களுக்கும் சென்னை அரசாங்கத்தின் மூலம் நாம் கொடுத்துவருகிறோம். ஹாஸ்டல்களிலும் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்காக நேரடியாகக் கொடுக்கும் கிராண்ட்-இன்-எயிட் (50 சத விசிதம் நாம் கொடுத்து மத்தியசர்க்கார் மூலம் கிடைக்கும் உதவி 50 சதவிசிதம்) மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்குக் கிடைப்பதில் கஷ்டம் கொடுக்கிறது. அதனால்தான் கொடுக்கப்படவில்லையே தவிர, மாநில சர்க்கார் அளிக்கக்கூடிய கல்விச் சலுகைகள், இடம் வாங்கி கொடுப்பது போன்று மாநில சர்க்கார் என்ன என்ன உதவிகள் செய்ய வேண்டுமோ அவை அத்தனையும் மதம் மாற்றிய கிறிஸ்துவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு என் தனி தொகுதி முறைப்படி கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். இதெல்லாம் நானும் கனம் கருணாநிதி அவர்களும் செய்துவிடுவதில்லை. இந்த மன்றம் செய்வதில்லை. மத்திய சர்க்கார் அப்படி வகுத்திருக்கிறார்கள் என்று இந்த சமயத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும், கடைசி யாகப் பேசிய கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்களைப் போன்றவர்களும் ஊருக்குள்ளே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும், அங்கேயே அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி இடம் இருந்தால் எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம்தான். ஊருக்குள்ளேயே புறம்போக்கு நிலம், பொதுவான நிலம், அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான நிலம் இருந்தால் அதை எடுத்து முதன் முதலில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய திட்டம். ஊருக்குள்ளே இடம் இல்லை என்றால், புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதா என்று முதலில் பார்க்கிறோம். புறம்போக்கு நிலம் இல்லை என்றால், புஞ்சை நிலம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறோம். புஞ்சை நிலம் இல்லாத பகுதியில்—தஞ்சை ஜில்லா போன்ற பகுதிகளில்—தஞ்சை நிலத்தைப் பார்க்கிறோம் ஊருக்குள்ளேயே ஏன் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டவில்லை? என்று சிலர் இங்கே கேட்கிறார்கள் என்றால், இடம் இருந்தால்தானே கொடுக்கமுடியும்.

நமக்குத் தெரியும்—ஒரு சில இடங்களில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்போதே ஒரு சில அன்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள் “எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு மாடு, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு, ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் எல்லாவிதமான உதவிகளையும் சர்க்கார் செய்து வருகிறார்கள். உங்களுக்கு என்ன ஐயா இந்த சர்க்கார் பண்ணியிருக்கிறார்கள்?” என்று வேறு இடங்களில் சொல்வதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

ஊரின் மத்தியில் இருக்கும் நிலத்தை எடுத்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் அப்பொழுது என்ன சொல்வார்கள்? “பார்த்தீர்களா? ஹரிஜனங்களை ஊரின் மத்தியில் வைத்தான் கக்கன்” என்று சொல்லுவதற்கும் ஆள் இருக்கிறது. ஆகவே, இடம், பொருள் எவ்வ் எல்லாவற்றையும் பார்த்து, என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை இந்த அரசாங்கம் செய்யும். தீண்டாமையை போக்குவதற்காக இந்த அரசாங்கம் யாருக்கும் ஒருநாளும் பின்வாங்காது என்பதை உங்கள் மத்தியிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஊரின் மத்தியில் கொண்டுவந்து ஹரிஜன மக்களைக் குடி வைத்துவிட்டார் என்று பழி கூறுவார்கள் என்று அமைச்சருக்குப் பயமா? அல்லது தேர்தல் ஒரு வேளை காரணமாக இருக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் கருணாநிதி போன்றவர்கள் இருக்கிறார்களே என்ற காரணம்தான். (சிரிப்பு).

15th March 1963] [திரு. பூ. கக்கன்]

“ஆலயங்களில் ஹரிஜனங்களை ஏன் அர்ச்சகர்களாக வைக்கக்கூடாது?” என்று கேட்பார்கள். குறிப்பாக, சுவரொட்டிகள் (பாம்புல்லட்ஸ்) வெளியிட்டதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். பிராம்மண சகோதரர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததால் அந்த சுவரொட்டிகளை நாங்கள் எடுத்துவிட்டோம் என்பதாகச் சொன்னார்கள். கனம் கருணாநிதி அவர்களுடைய சயரூபம் இப்பொழுதுதான் தெரிகிறது என்று நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. பிராம்மணர்களுக்குப் பயந்துகொண்டு, பிராம்மணர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள் என்று பயந்துகொண்டு, சுவரொட்டிகளை நாங்கள் எடுத்து விட்டதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு காலத்தில் கனம் கருணாநிதி போன்றவர்கள் “பாம்பையும் பாப்பானையும் கண்டால் முதலில் பாப்பானை அடிக்கவேண்டும்” என்று சொன்னவர்கள் இப்பொழுது அவர்களுக்கெல்லாம் பரிந்துபேசும் முறையிலேதான் அவருடைய பேச்சு இருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : “பாம்பையும் பார்ப்பனரையும் கண்டால் முதலில் பார்ப்பனரை அடி” என்பது இன்று காங்கிரஸை ஆதரித்து வருகிற பெரியாரின் பொன்மொழி. நாங்கள் தனிப்பட்ட பார்ப்பனருக்கு விரோதி அல்ல. பார்ப்பனரையும் என்ற முறை செட்டியார் வீட்டில் இருந்தாலும் முதலியார் வீட்டில் இருந்தாலும் அந்த முறையைக் கண்டிக்கிறவர்கள் நாங்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இப்பொழுது பார்ப்பனரை அழைப்பது வேண்டும்க்காக. அதெல்லாம் அப்பொழுது போய்விட்டது.

முன்பு “தெய்வம் இல்லை” என்று சொன்னவர்கள் இப்பொழுது “சாமி இல்லை” என்று நாங்கள் சொல்லவில்லையே” என்று சொல்வதும் வேண்டும்க்காகத்தான் என்பதையும் நான் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நாங்கள் திராவிடக் கழகத்தில் இருந்தபோதே, அண்ணா அவர்கள் “வேலைக்காரி” படத்தில் “ஒன்றே குலம் ஒருவேன தேவன்” என்ற கொள்கைதான் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஸார், அவர்களுடைய கட்சி விளம்பரத்திற்காக “பாயிண்ட்ஸ் ஆஃப் ஆர்டர்” என்று கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் எழுப்புவது நியாயமா என்பதற்குத் தங்கள் “ரூலிங்” கோருகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : “டெண்ட்ஸ்”—ஐக் “க்ளியர்” பண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : “பாயிண்ட் ஆஃப் இன்ஃபர்மேஷன்” என்று சொல்லி அடிக்கடி “இன்ஃபர்மேஷன்” இருக்கக்கூடாது என்ற “ரூலிங்” தங்களுடைய “ப்ரடிஸெஸர்”—களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Interruption can only be on a point of order.

கனம் சபாநாயகர் : தங்களைப் போன்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் தைரியம் கொடுத்தால், அந்த ரூலிங்கை உடனே “என்போர்ஸ்” பண்ணிவிடுகிறோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

(சில கனம் அங்கத்தினர்கள் எழுந்தார்கள்.)

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசவேண்டாமா? அவர் பேசும்போது, சும்மா “பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர்” என்றோ, “பாயிண்ட் ஆஃப் இன்ஃபர்மேஷன்” என்றோ கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தால் அவர் எப்படிப் பேசுவது? அமைச்சர் அவர்கள் பேச வேண்டியதைப் பேசி முடிக்கவேண்டாமா? சந்தேகம் இருந்தால், ஏதோ ஓரளவுக்குக் கேட்கலாம். அவ்வளவுதான்.

[15th March 1963]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : யாருக்கும் பயந்து சுவரொட்டிகளை எடுத்து விடவில்லை. நல்ல முறையிலே விளம்பரம் பண்ணவேண்டும் என்பது தான். யாருக்கோ பயந்துகொண்டு, ஒருவர் கேட்பார் என்பதற்காக நாங்கள் வெளியிடாமல் இருந்துவிட்டோம் என்று சொல்வது நல்லதல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் அர்ச்சகர்களாக வரவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். ரொம்பப் பிரமாதமான யோசனை. ஹரிஜனங்களுக்காக அப்படியே கண்ணீர் வடிக்கிற மாதிரி இருக்கிறது. ஆடு நனைகிறதே என்று ஓநாய் கண்ணீர் வடித்ததாம். “ஹரிஜனங்களெல்லாம் அர்ச்சகர்களாகப் போய்ப் பணிசெய்யவேண்டும் என்கிற நிலைமையை நாங்கள் சொல்கிறோம்” என்று ஹரிஜனங்கள் மத்தியில் சொல்வதற்காகத் தான் கனம் கருணாநிதி அவர்கள் இப்படிச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

ஹரிஜனங்கள் ஒரு காலத்தில் கோவில் பக்கத்திலேயே போக முடியாமல் இருந்தது. இப்போது ஐயர் போகும் அர்த்த மண்டபம் வரை இவர்களும் போக உரிமையிருக்கிறது. அப்படி அவர்களைத் தடுப்பதாக இருந்தால் 500 ரூபாய் வரை அபராதம் அல்லது ஆறு மாதம் ஜெயில் அல்லது நீதிபதி நினைத்தால் இரண்டும் விதிக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் வேத பாராயணம் படித்து வேத பாராயணம் செய்யும் நிலையும் வரலாம். திரு. ராசாங்கம் அவர்களுக்கு ஏன் ஹரிஜனங்கள் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டார். ஆதி திராவிடர் என்று முன்பு போல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர் பல காலமாக ஹரிஜன் ஹாஸ்டல் நடத்தி வந்தவர். அப்போது அந்தப் பெயரின் பேரில் அவருக்கு வெறுப்பு கிடையாது. இப்போது தான் ஏன் இப்படி வைக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார். சர்க்காரிலிருந்து அந்த ஹாஸ்டலை எடுத்து விட்டோம் என்ற கோபத்தால் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு ஹரிஜன சகோதரர் காந்தி அடிசலிம் சொல்லித்தான் இந்தப் பெயர் வந்தது. ஹரிஜனங்கள் என்றால் ஆண்டவன் பிள்ளைகள் என்று பொருள். எல்லோருமே ஆண்டவனின் பிள்ளைகள் தான். ஆண்டவனை ஆபத்பாந்தவன், ஏழை பங்காளன் என்றெல்லாம் அழைக்கிறோம். எந்தப் பிள்ளை மெலிந்திருக்கிறதோ, அல்லது எந்தப் பிள்ளை சிரமப்படுகிறதோ அந்தப் பிள்ளை பேரில் தான் எல்லோருக்கும் பற்று இருக்கும். அதேபோல் சமுதாயத்தில் பின்தங்கிக் கிடக்கிற, கஷ்டப்படுகிற இந்த மக்களுக்கு அதனால் தான் அந்தப் பெயர் வைக்கப்பட்டது. இந்த ஹரிஜனங்களிடையே, பிளவுகள் இருக்கக்கூடாது, அருந்ததியர், வேடுவர்கள், என்றெல்லாம் இருக்கக்கூடாது என்று தான் பொதுவாக ஹரிஜனங்கள் என்று வைத்தால் நல்லது என்று ஏற்பாடு செய்தோம். ஆகவே பழைய முறையே நிடிக்கவேண்டுமென்று திரு. ராசாங்கம் அவர்கள் கூறுவதை என்னைப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. பின்னர் ஹரிஜன பாடசாலைகள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. முன்பு அவை லேபர் டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் இருந்தது. இனி தனியாக ஹரிஜனங்களுக்கு பாடசாலைகள் அமைக்க உத்தேசம் இல்லை. மற்ற மாணவர்களுடன் சேர்ந்து படிக்கும்போதுதான் இந்தத் தீண்டாமை பேயை அகற்ற முடியும். அதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கிற ஹரிஜன இலாகா நடத்தும் பாடசாலைகள் தொடர்ந்து நடக்கும். ஏற்கெனவே நடந்தால் 8-வது வரை நடத்தலாம். ஹைஸ்கூல்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு போன பிற்பாடும் பாடுபாடு இருக்கக்கூடாது. இருக்கிற ஹைஸ்கூல் கண்டினியூ செய்யும். 8-வது வரை உள்ள பாடசாலைகளும் இருப்பது கண்டினியூ செய்யும். மேலும் புதிதாக ஆரம்ப பாடசாலை அல்லது ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்த உத்தேசம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட பாடுபாட்டைச் செய்ய விரும்பவில்லை. ஹரிஜன பாடசாலையில் படிக்கும்போது நாம் தாழ்ந்தவர்கள், அவையெல்லாம் உயர்ந்த ஜாதிப் பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளிகள் என்ற எண்ணம் ஏற்படக்கூடாது. எந்தவிதமான பாடுபாடும் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பின்னர் பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். கிறிதுகள் வெட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம், மாடுகள் வழங்கியிருக்கிறோம். மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது. இவையெல்லாம்

15th March 1963]

[திரு. பூ. கக்கன்]

பணம் செலவழிக்காமலா முடியும். சிதம்பரத்தில் அன்று இருந்த மாதிரியா பாடசாலைகள் இருக்கின்றன? நல்ல பாடசாலைகள் அமைக்கப் பட்டு ஹாஸ்டல் போன்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது நல்லதல்ல. ராசாங்கம் அவர்கள் மதப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அது ரொம்ப நல்லது. இந்து மதத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாண்பைத் தீர்க்க அந்த பிரசாரம் பயன்படும். பின்னர், திண்டுக்கல் அங்கத்தினர் ஆடு வாங்கிக் கொடுத்தால் நல்லது என்கிறார்கள். இப்போது விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க காளை மாடுகள்தான் கொடுக்கிறோம். பால் மாடு வாங்க கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆடு வாங்கிக் கொடுத்தால் கிடைத்தான் வைக்க முடியும். உழ முடியாது. ஆகவே ஆடு வாங்கிக் கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படமாட்டாது. பின்னர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஹரிஜன் சர்க்காரர் ஒருவர் வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பல ஆண்டுகளாகவே அது அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறது. “அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நான் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா” என்பார்கள். அது எந்த சமயத்தில் வருமோ அந்த சமயத்தில் வரும். திரு. சுப்பையா அவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணையிலேயே தெரிவித்திருக்கிறார். குடியிருப்புகளை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று. மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக்கொடுக்கிறோம். எந்த இடத்திலும் போதுமான இடமிருந்தால் அதை அகையர் செய்து கொடுக்கிறோம். வசதியில்லை, நெருக்கடியாக இருக்கிறது, வேறு இடம் வாங்கிக்கொடுங்கள் என்றால் எல்லோரும் சேர்ந்துபோகக் கூட இடங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் கோவில் நிலங்களையும், மடாலய நிலங்களையும் கூட்டுறவு சொசைடியின் மூலமாகச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் சாகுபடி நன்றாக நடந்து வருவது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து கூட விதிவிலக்குக் கொடுத்து கூட்டுறவு சொஸைட்டி மூலம் சாகுபடி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

மின்சாரத்திற்காக வருஷா வருஷம் 1½ லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் எத்தனை ஊர்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கிறோம் என்பதை எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு ஸ்டேட்மெண்டைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். எவ்வளவு தூரம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்யமுடியுமோ, அதனை அரசாங்கம் செய்து வருகிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : 1957-58-ல் 90 ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்க 1,54,818 ரூபாய் உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1961-62-ல் 235 ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்க 1,50,000 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் சில இடங்களில் ஹரிஜன மகாஜனங்கள் பிரயத்தனம் செய்யாமல் இருந்து விட்டது தான்.

விவசாயத் தொழிலாளர் பற்றி மதிப்பிற்குரிய சுப்பையா அவர்கள் சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதித் தான் விவசாயக் கூலி சட்டத்தை அங்கு அமல் நடத்தவில்லை. பண்ணையான் சட்டப்படி அவர்கள் நல்ல பலனை அடைந்து வருவதால் அது அவசியமில்லை. அரசாங்கம் அப்போதைக்கப்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

உழவு மாடு கொடுப்பதற்காகச் சீட்டு போடும் முறை வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அந்தச் சீட்டு போடும் முறை இல்லாவிட்டால் இஷ்டப் பட்டவர்களுக்கு உழவு மாடுகளைக் கொடுத்து இலவாகர்கள் திருவுளச் சீட்டுப் பிரகாரம் யாருக்கு விழுகிறதோ அவர்களுக்கு உழவு மாடுகள் கொடுக்கப்படும். இல்லையென்றால், மந்திரி சொன்னார், கலெக்டர் சொன்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[15th March 1963]

னார், எம்.எல்.ஏ. சிபார்சு செய்தார், என்ற முறையில் குற்றம் சாட்ட வழி ஏற்படும். திருவுளச் சீட்டு முறைதான் நல்ல முறை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

மதிப்பிற்குரிய கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் முக்குலத்தோர் சமுதாயத்தினரை “மோஸ்ட் பாக்வார்டு கிளாஸி”-ல் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வருமான அடிப்படையில் சலுகைகளைக் கொடுப்பது பற்றிப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அது மத்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கருத்தின் பேரில் எந்த விதமான முடிவும் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹாஸ்டல் கமிட்டிகளில் அங்கத்தினர்களை நியமிக்கும்போது எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அதிலே இடம் கொடுக்க முடியாது. அது மந்திரி பார்த்து நியமிப்பது இல்லை. கலெக்டர் பார்த்து ஹரிஜன சேவையில் ஆர்வம் உள்ளவரை அங்கத்தினர்களாகப் போடுகிறார்கள். இன்னொருத்தான் போடவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. கலெக்டர் அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தில் ஆட்களைப் போடுகிறார் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திருவாடானைப் பகுதியில் ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் பல இடங்களில் ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த எந்த இடத்தில் ஹாஸ்டல் தேவை என்று சிபார்சு செய்கிறார்களோ அதை அரசாங்கம் கவனித்து அந்த சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்ள முன் வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் கருணாநிதி அவர்கள் குறிஞ்சிப்பாடி ஹாஸ்டலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது இப்போது நன்றாக நடந்து வருகிறது. நன்றாக நடந்துவரக்கூடிய தனிப்பட்ட ஹாஸ்டல்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. நன்றாக நடக்கவில்லை என்று அரசாங்கம் உணர்ந்தால் அந்த ஹாஸ்டலை எடுத்துக்கொள்ளப் பின்வாங்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் ஆறுமுகம் அவர்கள் கால்நடைகள் வாங்க 500 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது மாடு, கலப்பை, விதை வாங்குவதற்காக 400 ரூபாய் கொடுத்து உதவி செய்கிறோம். லஞ்ச ஊழல் களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கே அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறதோ, அந்தப் புக்கர்களை எழுதி அனுப்பினால் விசாரித்து உண்மையானால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்காக வீடுகள் கட்டும்போது அந்த வேலையைமெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். “வீடுகள் கட்டும்போது நீங்களை அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள்” என்று அவர்களைக் கேட்கிறோம். முதல் போடப் பணம் இல்லை யென்று சொன்னால்தான் ஹரிஜன நல இலாகா மூலமாகவே அவர்கள் சொல்கிற பிரதிநிதியை அல்லது கண்ட்ராக்டரைக் கொண்டு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சின்னையன் அவர்கள் பேசும்போது பறி தைக்கும் தொழிலாள மக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் அறிவில்லாதவர்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள், கஷ்டப்படுகிறார்கள், கிரமப்படுகிறார்கள், ஊழியம் செய்கிற மக்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியும். அவர்கள் அறிவில்லாத மக்கள் என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பெரிய மகான்கள் எல்லாம் ஹரிஜன சமுதாயத்திலே தோன்றியிருக்கிறார்கள். அம்பேத்கார் அவர்கள் இந்த சமுதாயத்தில் பிறந்தவர்கள் தான். அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் நான் பொறுத்துக்கொள்வேன். அவர்கள் அறிவில்லாத மக்கள் என்று சொன்னால் என்னால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது.

15th March 1963]

திரு. எஸ். சின்னையன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அறிவு இல்லாதவர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஹரிஜனங்களில் ஒரு பிரிவினர் அறிவும் ஆற்றலும் குறைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று தான் சொன்னேன். ஹரிஜனங்கள் எல்லோரையும் அறிவு அற்றவர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

2-00
p.m.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்களில் ஒரு பிரிவினர் கூட அறிவற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

கனம் சபாநாயகர் : அவர்கள் படிக்காதவர்கள் என்று சொல்வதற்குப் பதில் இப்படிச் சொல்லியிருப்பார்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும்போது இன்னும் இரண்டு மடங்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆண்டுதோறும் ஒதுக்கப்படும் தொகை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. எம்.எ., எம்.எல்.வி., எம்.காம்., படிக்க 40 மாணவர்களுக்கு சலுகை வழங்குகிறோம். லா காலேஜில் படிக்க பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு 14 பேர்களுக்கு கொடுக்கிறோம். டி நோட்டிபைட்டரேபஸ்கு உள்ள சலுகைகள் போக இது, கொடுக்கப்படுகிறது. ஆக, பார்த்து எது எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்கிறோம். சென்னை நகரில் உள்ள ஒரு கட்டிடம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆதிவாசிகளுக்காக காலனிகள் கட்டுகிறோம். மாணவர்கள் படிக்க, இருக்க வசதி செய்து கொடுக்கிறோம். ஆதிவாசிகளின் முன்னேற்றத்திற்காக மத்திய அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ அவ்வளவும் செய்யப் படுகிறது. எக் காலத்தில் எல்லாவற்றையும் செய்யமுடியாது. திரு முருகையன் அவர்கள் சிங்கம்புனரி சேர்மனுக்கு தங்கப் பதக்கம் கொடுத்தது பற்றி சொன்னார். அவர்கள் செய்த சேவையைப் பார்த்து கலெக்டர் சிபார்சு செய்ததின் பேரில் தங்கப் பதக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன இலாகா பாடசாலைகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லா பிரதிநிதி எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை. பின்னர் பஞ்சாயத்து யூனியன் செய்ய வேண்டிய சில வேலைகளுக்கு மக்கள் தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் கொடுக்கமுடியாவிட்டால் ஹரிஜன இலாகா விலிருந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாம் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்படும். பின்னர் பல கோரிக்கைகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நல்ல கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இலாகா டயரக்டர், ஹோம் டிபார்ட்மெண்ட் செக்ரடரி, மற்றும் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம், அவர்கள் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள இந்த, எழை, எளிய பின்தங்கிய மக்களுக்கு சேவை செய்து வருவதற்கு என் பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : 1,500 ரூபாய் இன்கம் லிமிட வைத்திருக்கிறோம், ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க. அதை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அது பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. உயர்த்தப் போகிறார்களா இல்லையா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நாடு உயர நாம் உயர்வோம். நாட்டுக்கு நிறையப் பணம் வரும்போது அதுவும் உயர்த்தப்படும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அமைச்சர் அவர்கள், நாங்கள் வோட்டு வாங்குவதற்குத் தான் பிராமணர் என்பதை பிராமணியம் என்று மாற்றிக்கொண்டோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்திற்கு நாங்கள் 1957-ல் தான் வந்தோம். 1949-லே பிராமணியம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கை மாற்றப்பட்டன. ஆகவே வோட்டு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [15th March 1963]

வாங்குவதற்காக அல்ல. இன்று ஆயிரக்கணக்கான பிராமண வாலிபர்கள் எங்கள் கழகத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சொன்னதைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பிரிவினை என்றால் பிரி வினை என்பதாகும். சில பிராமணர்கள் அதில் சேர்ந்திருந்தால் அது பற்றி நான் வருந்துகிறேன். நாடு நன்றாக இருக்க பிராமணன்-பிராமணன் அல்லாதான், ஹரிஜன்-ஹரிஜன் அல்லாதான் என்ற பாகுபாடுகள் எல்லாம் ஒழிய வேண்டும்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கிய தொகை "எட்டு மடங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள்.....

MR. SPEAKER : I want to know whether the hon. Member is pressing his cut motion or not. I do not want any other explanation.

SRI T. P. ALAGAMUTHU : I am pressing my cut motion, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the allotment of Rs. 3,89,71,800 under Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes be reduced by Rs. 100".

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,89,71,800 under Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes".

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

61. *Annual Financial Statement for 1963-64 and Supplementary Financial Statement for 1962-63 of the Madras State Electricity Board.*

† 62. *Note on Demand No. XIII—Education.*